

H-E
10
22

H-15-3

H-E
10
22

AUGUSTINUS
BARBOSA
J. U. D. LUSITANUS,
EPISCOPUS UGENTINUS,
DE OFFICIO ET POTESTATE
EPISCOPI.

AUGUSTINIANA
A SOBRAIA
S. AUGUSTINIANA
EPISCOPUS AUGUSTINIANUS
DE OFFICIO ET PRACTICA
EPISCOPALI

AUGUSTINI
BARBOSÆ,
J. U. D. LUSITANI,
PROTONOTARII APOSTOLICI,
OLIM S. CONGREGATIONIS INDICIS CONSULTORIS,
& insignis Ecclesiae Vimaranensis Thesaurarii Majoris;
NUNC VERO EPISCOPI VIDENTINI,
& à Consiliis D. PHILIPPI IV. Hispaniarum Regis Catholici,
PASTORALIS SOLICITUDINIS,
SIVE
DE OFFICIO ET POTESTATE
EPISCOPI,
TRIPARTITA DESCRIPTIO.

Nunc ultimum ab ipso Auctore recognita, variis resolutionibus exornata, & multis
Doctorum citationibus, aliisque accessionibus illustrata.

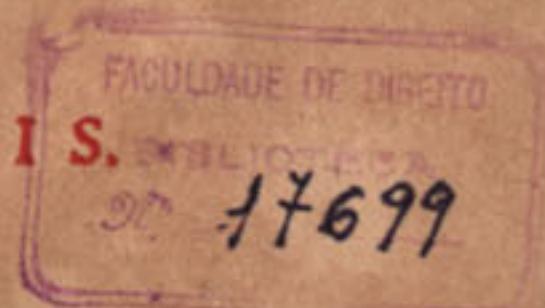
Quæ toto hoc opere continentur, sequens pagina indicabit.

LUGDUNI,
Sumptibus PETRI BORDE, JOANNIS & PETRI ARNAUD.

M. DC. XC VIII.

CUM PRIVILEGIO REGIS.

LIBRUM DE JURIS EPISCOPALIA

P A R T E P R I M A C O N T I N E N T U R
I N D I C U L I N O N N U L L I .

Episcoporum institutio , electio , consecratio , munus , Patriarchalium Se-
dium erectio , & Archiepiscopalnis præstantia.

P A R T E S E C U N D A .

Omnia quæ ad Episcopi potestatem , tam quoad Sacra menta , & Ordines
conferendos , quam quoad dispensationes elargiendas pertinent.

I N D E X R E R U M , E T V E R B O R U M .

P A R T E T E R T I A .

Quidquid ad casuum reservationem , residentiam Episcopalem , benefi-
ciorum collationem , Ecclesiarum visitationem , Vicarii constitutionem ,
Monitoriorum concessionem , denique ad totius jurisdictionis exer-
cium , etiam in Regulares , & Exemptos , eorumque Conservatores per-
tinet.

F O R M U L A R I U M E P I S C O P A L E .

B U L L A E , C O N S T I T U T I O E S , E T D E C R E T A
S U M M O R U M P O N T I F I C U M .

M A R I Æ
VITÆ EXORDIO, CVRSV,
DECESSU, UNICO PRIMÆVÆ
SANCTITATIS EXEMPLO;
OMNIPOTENTIS DEI MATRI,
SPONSÆ, FILIÆ GRATISSIMÆ;
ANTE PARTUM, IN PARTU,
POST PARTVM PVRISSIMÆ;
IPSIVS DEI VERÆ MATRI,
MYSTICÆ VIVENTIUM,
ADOPTIVÆ MORTALIVM;
TER SANCTÆ, TER GRATÆ,
TER VIRGINI, TER MATRI.
VIMARANENSIS ECCLESIÆ,
SVA AB OLIVA, QUAM MIRIFICE EDIDIT,
PATRONÆ PACIFICÆ,
AUGUSTINUS BARBOSA VIMARANENSIS,
& ejusdem Ecclesie Thesaurarius Major, D. D.

PROSOPHONETICON AUCTORIS
DOMINÆ DEIPARÆ VIMARANENSI,
Quæ vulgò dicitur AB OLIVA.

ÆTA mibi signanda dies Pacis, humo quām sit, VIRGO, tibi VIMARANE sacra res,
adamante perenni,
In solito jubare exoritur, ter maxima Virgo,
Virgo Dei genitrix, qua te tuus ille minorū,
Ut minimus, VIMARANE tua AUGUSTINUS in Vrbe
Altus, & ipse tuae sub tegmine adultus Olivæ.
Hinc ubi Mavortem superans, patrioque recingens
Robore pacipotens toeo caput extulit orbe
Relligio, tester Dominam, agnoscamque pu-
sillo
Munere. Pacis ego in regno, mea pacis adoro
Numina, vos dulces veneror, mea cura, pe-
nates.
Primævos Vimarane suos extollat ho-
nores,
Jaet Hyperboreis crevise ab origine Gothis
Mœnia, Lysiadumque olim ditionis habenas
Belligera tractasse manu, primūque parentis
Ex utero cœpisse, sinu qui lucida prima
Sceptra tulit Lysis, serisque subinde nepotes,
Imperiumque patens latè dedit, hoste repulso:
Qui quoque post uno victos certamine Reges
Quinque simul, monstrante polo, vexilla sa-
luti,
Stemma Dei quinas referens ex ordine plagas
Obtinuit. Nulli sophiâ & pietate secundum
Decantet Damasum, & tanto se jaetet aluno
Qui quondam summo Petri in temone re sedit
Et securè piam tumido egit in æquore cymbæ.
Torquatus fit in ore frequens, Jacobæ, tibi
ingens
Affecla, qui tecum terras penetravit Iberas:
Et vicina tenax sacri monumenta sepulchri,
Commemoret pietas Gualteri, nobile bustum
Gualteri, qui signiferi cœlestis amicum
Francisci texit latus, & vestigia pressit,
Suspiciat. Mille inde canat miracula rerum:
Omnia jure suo celebet, miretur, honoret
Magna: quid hac tamen ad speciem immor-
talis Olivam

Arenti penetrante solum (mirabile) ligno,
Surgere jussisti? Testis domus aurea quā Rex
Lusitanorum hoc Joannes nomine primus
Condidit, ac multos qui sanctum altare Mi-
nistros
Excolerent, modulisque alternis sacra re-
ferrent
Carmina, constituit, censuq; & honore beavit.
Testis OLIVA, sacrâ qua omnes complecti-
tur umbrâ.
Vnde vetus famam peperit, nomenque per
orbem
Servat adhuc Templum: Pacis quod dicere
Templum
Jure queas: veniam unde suis, pacemque
vocata
Ætheream divina Parenz largitur alumnis.
Fabula narratur Tritonida nomen Athenis
Imposuisse, sibi propriasque dicasse videnti;
Cùm quatiens terrā frondescere fecit Oliva.
Luce nigrans nox evanescat: inania cedant
Historiæ figmenta, & OLIVÆ cedat Olivas
Palladis illa, MARIÆ hæc; hæc sacra, illa
profana:
Illa quidem fictæ, vere hæc mibi pacis imago.
O felix una ante alias Vimarani OLIVA!
O umbras una ante alias spatiösior umbra!
Quâ procul à patria, Ausoniisque moratus
in oris
Attingor, foveorque. Alma novus incola
Rome
Vix ex mense recens vocor ad tua limina,
& ultrò
Qui magnas sacræ adis opes tuearque, te-
gamque
Eligor. Agnosco munus, memorique rependo
Munere, non quia me veterique, novoque
levari
Mancipio, nexuque putem: sed ut inde fateri
Me vinctū incipiam. Ergo tui Regina cliëtis
Accipere hos sacros ne dignere labores.

AD

A D L E C T O R E M.

RÆTER illud commune desiderium, quo omnes Catholice, & Romanæ pietatis effusi ubique terrarum rivuli in fontem, caputque nostrum confluendi ferimur; nihilominus mei Olyssipone discessus, Romamque appulsus, ejus Curiæ formam, praximque addiscendi, librorum notitiam comparandi, meosque in lucem edendi singulare studium in causa fuit. Subinde igitur quandam Pontificii Juris universi brevem æquè, ac dilucidam interpretationem, in tres Tomos divisam, typis mandare decrevi. Itaque illustrissimi D. Cardinalis MILLINI gratiâ adjutus, qui quem omnes litterarum studiosi patronum semper & auctorem experti sunt, in me solita benignitate usus, hanc editionem ita protegere, & promovere cœpit, ut omnia quām brevissimè volumina discuti, recognosci, & approbari fecerit, atque etiam, ne quid ad impressionem prosequendam mihi deesset, idem Dominus meus à felicis memorie PAULO V. Thesaurarii Majoris insignis Ecclesiæ Vimaranensis patriæ meæ dignitatem, cùm adhuc recens (vix enim mensem peregeram) in Urbe essem, mihi obtinuit. Quanquam verò officio residendi, amore patriæ, propinquorum, & amicorum litteris, & potissimum controversiâ, quæ mihi isthic coorta est, vehementer abducerer: tamen quoad mei hujusmodi labores publicarentur, remanere constitui, veritus ne si infecta re proficiserer, potius meo inserviendi commodo, quām libros excludendi causâ venisse Romam viderer. Quamobrem noctu in eorum lucubratione, dieque ad prælum assiduus fui. Quanvis autem illa Pontificii Juris exire in lucem priùs debuisset; tamen quod hoc *de Officio & Potestate Episcopi* Opus esset exiguum, & ab amicis, quod materia in foro Ecclesiastico trita & agitabilis foret, flagitatum, brevè illud absolvī; totum quidem, ut ex lectione manifestum erit, in hac Curia elaboratum. Quæ cùm ita sint, si quid fortè defecerit, id certè & ætati meæ non adeò prolixæ, & celeritati, qua excusum est, ignoscendum; omnino quidem in Jure, quod promisi, Canonico, & cæteris, quæ annorum maturitate, studiorum accessione, & hujus Curiæ praxi provectior edidero, compensandum. Quæ de Collectaneis super Jure Canonico edendis promisi, opere jam complevi. Ad Collectanea in Jus Civile universum animum applicans, duos priores Tomos in Codicem Justiniani in lucem edidi, sed modò in hac Matritensi Curia negotiorum mole præpeditus, studiis vacare non potui, nec ut in reliquos Juris Civilis Tomos ultimam manum imponerem, tempus aderat; si quod verò inter negotiandum supererat, in hoc Tractatu revisendo consumpsi, eumque variis Resolutionibus, & Doctorum citationibus illustravi: quibus, bone Lector, fruere, & me tui amantem redama. Vale.

Imprimatur,

Imprimatur, si videbitur R. P. M. Sacri Palatii Apostolici.

A. EPISC. HIERACENSIS, Vicesg.

Ego Marcus Antonius Petilius U. J. D. ad Reverendissimi P. F. Nicolai Ridolfi Ordinis Prædicatorum Sacri Apostolici Palatii Magistri mandatum, præsens Opus, cui titulus, *Pastoralis sollicitudinis, sive de Officio & potestate Episcopi tripartita descriptio*, Auctore Augustino Barbosa J. V. D. Lusitanu, &c. relegi, & in eo nihil deprehendi Catholicæ Religioni, aut bonis moribus adversans, quin potius proba omnia, veluti à probo Viro elaborata, ipsius Domini Augustini nominis celebritatem, & doctrinam insignem magis commendant ad publicam omnium utilitatem.

MARCUS ANTONIUS PETILIUS, qui suprà.

Imprimatur.

F. VINCENTIUS MARTINELLUS,
Soc R. P. F. Nicolai Ridolfi, Ord. Prædic.
S. Apost. Palatii Magistri.

Imprimatur, si videbitur R. P. Magistro Sacri Palatii Apostolici.

A. EPISC. BELLICASTRENSIS, Vicesg.

Ego Melchior Lotterius J. U. D. de mandato R. P. F. Nicolai Ridolfi, Sacri Apostoli Palatii Magistri perlegi hasce Additiones ad Tractatum *de Officio Episcopi*, compositas per D. Augustinum Barbosam, J. U. D. Lusitanum, ejusdem Tractatus Auctorem, nihilque in eis reperi quod bonis moribus, aut Fidei Catholicæ adverseatur: unde & typis publicis excudi posse censeo. In quorum fidem me propria manu subscripsi. Romæ pridie kal. Maii 1628.

MELCHIOR LOTTERIUS.

Imprimatur.

Fr. NICOLAUS RIDOLFIUS,
Ord. Prædic. S. Apost. Palatii Mag.

Approbatio Doctorum Sacrae Facultatis Parisiensis.

AUGUSTINI BARBOSÆ *de Officio & Potestate Episcopi Tractatus*, jam antea impressus, nunc verò plus quam tertia parte auctus, cum in illo omnia sana sint, & nihil quod à Fide discrepet contineat, in commune bonum & commodum in lucem prodibit, & ita sentimus. Lugduni 27. Martii 1641.

Fr. CL. COCHET, Magister & Prior Prædic. Lugd.
Fr. JOAN. TESTEFORT, S. Theologiae Doctor.

Summa Privilegii Regis Christianissimi.

LUDOVICUS XIV. Dei gratiâ Galliarum, & Navarræ Rex Christianissimus, singulari Privilegio sanxit, ne quis per universos Regnorum suorum fines, intra decem annos à die finitæ impressionis computandos imprimat, seu typis excudendos curet, & venales habeat Libros, tam editos, quam edendos, D. D. Augustini Barbosa Lusitani, J. V. D. Episcopi Ugentini, &c. præter PHILIPPUM BORDE Bibliopolam Lugdunensem, aut illos quibus ipsem concesserit. Prohibuit insuper eadem auctoritate regia omnibus suis subditis eosdem libros extra Regni sui limites imprimendos curare, vel quempiam ubicumque fuerit, ad id agendum impellere ac instigare, sine consenso dicti PHILIPPI BORDE. Idque omne sub confisctione librorum, aliisque pœnis contra delinquentes expressis, uti latius patet in litteris datis Parisis, die 17. Septembris 1685.

De mandato Regis

Signatum

LEPETIT.

Hæc ultima editio desit excudi die 27. Septembris.

INDICU

INDICULUS

Eorum, qui de re pertinente ad dignitatem,
officium & potestatem Episcopi,
tractârunt.

- PHORISMATA Episcopalia scripsit *Scipio de Rubeis.*
De sacra Auctoritate Episcoporum *Ioan. Filescus.*
De Causis Episcoporum majoribus, & rerum capitalium ad Pa-
pam deferendis, *Lelius Jordanus.*
De Consecratione Episcopi *Stanislau Socolvius.*
De Dignitate Episcoporum *Troylus Malvetius, & Iacobus Simancas.*
Enchiridion Episcoporum edidit *Bartholomeus Gavantus.*
De Episcopis, & Ministris Ecclesiasticis egit *Alphonsus Madrigal.*
De Erectioine Episcopatum in Belgio *Arnoldus Alalvensis.*
De Examine Episcoporum *Hieronymus Venero, & Leyva.*
De Fuga Episcopi, seu Episcoporum speculum, *Rutilius Benzonius.*
De Institutione Episcopi, seu Canone Episcopali, *Petr. Blesensis.*
De Iure Abbatum, cæterorūmque Prælatorum, tam sacerdotalium, quam Regularium
Episcopis inferiorum, *Ascanius Tamburinus tribus Tomis.*
De Iurisdictione Episcopalis *Franciscus Vargas.*
De Iurisdictionis Episcopalis defensione *Antonius de Pratis.*
De Officio Episcopi *Guibertus de Tornaco.*
De Officio, & potestate Episcopi *Ioannes Bertachinus, & Bartholomeus Ugolinius.*
De Officio, & potestate Vicarii Episcopi *Iacobus Sbrozzius.*
De Optimo Episcopo per Dialogos differuit *Ioannes Baptista Signius.*
De Ordine, jurisdictione, & residentia Episcoporum, *Antonius Paganus.*
De Pensionibus Episcoporum, *Camillus Cautius.*
De Potestate Episcoporum, Abbatum, aliorumque Prælatorum, præsertim Regularium,
necnon Abbatissarum, *Fr. Steph. Dalvin.*
De potestate Episcoporum Circa inquirenda, & punienda crimina in suis Diœcesisibus
comissa, *Ioseph. Vela.*
De Præcellentia Episcopalis Dignitatis, *Mauritius de Alzedo.*
Praxim Episcopalem ediderunt *Paulus Piascius, & Thomas Zerola.*
De Residentia Episcoporum *Thom. Caietan. Barth. Carranza, Hieron. Gigas, Iac. Naclantus,*
Dominic. Soto, & Ambrosius Catharinus.
De Statu, & munere Episcopali, *Lelius Zeebius.*
De Statutis Episcoporum, *Henric. Botthæus.*
De Episcopis Titularibus, *Hieronymus Vielmius.*

Barbosa de Episcop.

CATALO

CATALOGUS AUCTORUM

Qui in hoc Opere citantur.

A

ILLEBERT. Abbas.
Thomas Actius.
Adrianus Papa.
Benedictus Egidius, Lusitan.
Matthaeus de Afflictis.
Michaël Aggia.
Petrus Alagona Societ. Iesu.
Alordus Alarvensis.
Ioannes Hieronymus Albanus.
Allornoz.
Arnoldus Albertinus.
Aloysius de Albertis.
Albertus Magnus.
Andreas Alciatus.
Franciscus Alcozer.
Petrus de Alcozer.
Sylvester Aldobrandinus,
Bernardus Aldrete.
Ioannes Aldrete, Societ. Iesu.
Iacobus Alemannus.
Alexander de Ales.
Clemens Alexandrinus.
Dionysius Alexandrinus.
Alexander ab Alexandro.
Guillelmus Alotus.
Bernardinus Alphanus.
Balthasar Altamiranus.
Marius Alterius.
Iacobus Alvarensis.
Alphonsus Alvarez Guerrero.
Blasius Alvarez Mirabel.
Didacus Alvarez.
Emmanuel Alvarez, Lusitan.
Societ. Iesu.
Stephanus d' Alvin.
Mauritius de Alzedo.
Marcus Antonius de Amatis
Franciscus de Amaya.
Alexander Ambrosius.
Ovidius de Amicis.
Ioannes de Anania.
Petrus Ancharanus.
Joannes Andreas.
Martinus Andreas.
Bartholomaeus ab Angelo.
Balthazar ab Angelis.
Ludovicus ab Angelis, Lusitan.

Antonius Angelus, Gratus,
Iosephus Angles.
Christophorus Anguianus.
Fabius de Anna.
Vincentius de Anna.
Michaël Añinon.
Abbas Antiquus.
S. Antoninus Archiep. Florét.
Donat. Antonius de Marinis.
Marius Antonius Macerat.
Ioannes Baptista Antonuccius.
Mattheus Apicella.
Petrus Apono.
S. Thomas Aquinas.
Franciscus de Araujo.
Archidiaconus Bononiensis.
Ioannes de Ardinzone.
Iacobus de Arena.
Angelus Aretinus.
Franciscus Aretinus.
Cæsar Angelus.
Gonzalus Argote de Molina.
Ioannes de Arias.
Augustinus Ariminensis.
Nicolaus Ariminensis.
Henricus Arnaldus.
Leo Alatius.
Didacus de Arroyo.
Ioannes Baptista Asinius.
S. Asterius.
S. Athanasius.
Petrus Nuñez de Avendaño.
Stephanus Aufrerius.
Prosper de Augustino.
S. Augustinus.
Antonius Augustinus.
Stephanus de Avila Soc. Iesu
Philippus Aureolus.
Balthasar Ayala
Martinus de Ayala.
Iacobus Ayer.
Alphonsus Azavedo.
Petrus Aznarius.
Ioannes Azorius Societ. Iesu.
Martin Azpilcueta Navarrus.

B

Gaspar. Baëza.
Ioannes Balboa.
Franciscus Balduinus.
Octavianus Bammacarius.

Dominicus Bañes.
Joan. Baptista Lupus.
Andreas Barbatia.
Ioan. Baptista Asinius
Arias Barbosa, Lusitan.
Emmanuel Barbosa Lusitan.
Simon Vaz Barbosa, Lusitan.
Petrus Barbosa Lusitan.
Eguinarius Baro.
Cæsar Baronius, Cardinalis.
Redemptor Baranzanus.
Ioannes de Barros, Lusitan.
Aloys. Barzius.
Cæsar Barzilius.
S. Basilius.
Albertus Bassanus.
Ludovicus de Bavia.
Martinus Becamus.
Franciscus Beccius.
Venerabilis Beda.
Ludovicus de Beia, Lusitan.
Ægidius Bellamera.
Petrus de Bellapertica.
Robertus Bellarminus. Card.
Bartholomæus Bellencinus.
Ioannes Maria Belletus.
Belloch.
Nicolaus Bellonius.
Antonius Petrus Bellonus.
Petrus Belluga.
Laurentius Bellus.
Oliverius Beltraminus.
Petrus Beltrandus.
Iacobus de Beluiso.
Iac. Benechendorff.
Guillelmus Benedictus.
Rofredus Beneventanus.
Cornelius Benincasius.
Petrus Benintendis.
Iacobus Bennius.
Rutilius Benzonius.
Philippus Bergomas.
Bermondus.
Joann. Baptista Bernardinus.
S. Bernardus.
Oliver. Bernart.
Augustinus Berous.
Joannes Bertachinus.
Paulinus Berti, Lucensis.
Petrus Bellonus.

Stephanus

Catalogus Auctorum.

Stephanus Bertrandus.
 Bernardinus de Beffa.
 Petrus Antonius Beuer.
 Antonius Biaggus.
 Petrus de Baxio.
 Gabri l Bel.
 Camillus Blotta.
 Petrus Bimius.
 Laurentius Bimius.
 Laurentius de Binnis.
 Petrus Binsf d.
 Fructuosus Bisbe.
 Franciscus Blancus.
 Marcus Antonius Blancus.
 Baptista de S. Blasio.
 Petrus Blesensis.
 Andreas Bobadilla.
 Castillus Bobadilla
 Hieronymus Bocerus.
 Virgilius Boccacius.
 Nicolaus Boërius.
 Hieronymus Bækelius.
 Petrus Bollus.
 Albertus Bolognetus.
 Ludovicus Bologninus.
 Bened. Bonmathaius.
 Martinus Bonacina.
 Hippolytus Bonacosa.
 Homobonus de Bonis.
 Sigismundus à Bononia.
 Marcellus Bonus.
 Ioannes Borcholt.
 Camillus Borrellus.
 Ignatius Borace.
 Ægidius Bossius.
 Iacobus Boffius.
 Ioannes Angelus Boffius.
 Henricus Botteus.
 Joannes Botterus.
 Cæsar. Botton.
 Boverius.
 Thomas Bozzius.
 Ioannes Brachæus.
 Sebastianus Brantius.
 Henricus Breulaus.
 Barnabas Briffonius.
 Bernardinus de Britto, Lusit.
 Didacus de Britto, Lusit.
 Ioannes Briz Martinez.
 Ioannes Branellas.
 Conradus Brunus.
 Matthæus Brunus.
 Vincentius Brunus.
 Hieronymus Buccaronius.
 Guillelmus Budæus.
 Matthæus Burattus.
 Antonius Burgos.
 Franciscus Bursatus.
 Ioannes Bursatus.
 Bernardus Busto.
 Barbosa de Episcop.

Antonius Butrius.
 Jacobus de Butrigariis.
 Abrahamus Bzovius.
 C
 Ioannes Baptista. Caballinus.
 Gaspar. Caballinus.
 Petrus Cabalus.
 Georgius de Cabedo, Lusitan.
 Petrus Cabrera.
 Ioannes Baptista Caccialupus.
 Octavianus Cacherannus.
 Boschius Cadetia.
 Bartholomæus Capola.
 Sebastianus Ceser, Lusitan.
 Hieronymus Cagnolus.
 Franciscus de Caldas Pereira.
 Eduardus Caldeira.
 Gaspar Calderius.
 Ioannes Calderinus.
 Ambrosius Calepinus.
 Iac. Calidonius.
 Michaël Calidonius.
 Marcellus Callaca.
 Vitalis de Cambanis.
 Ioannes Hieronymus Campanille.
 Thomas Campanella.
 Joannes Campadius.
 Thomas. Cananus.
 Antonius de Canario.
 Henricus Canisius.
 Petrus Canisius.
 Melchior Cano.
 Benedictus Canophilus.
 Didacus Cantera.
 Claudio Cantiuncula.
 Marcus Antonius Capella.
 Joannes Franciscus Capiblanus.
 Joannes de Capistrano.
 Benedictus Capra.
 Julius Cæsar. Capuccius.
 Antonius Capycius.
 Hieronymus Carrancia.
 Ludovicus Carbo.
 Hieronymus Cardanus.
 Horatius Carpanus.
 Alphonius Carranza.
 Ludovicus Carrerius.
 Gaspar. Carrillo de Villerando.
 Ioannes de Carthagena.
 Prosper Caravita.
 Thom. Carlevalius.
 Vincentius Carocius.
 Bartholomæus Carranza.
 Franc. Carpius.
 Camill. Carosiis.
 Alexander Carrerius.

Martinus Carrillo.
 Bartholomæus Carthagena.
 Martinus de Cavarlo, Lusit.
 Joann. Baptista Casalis.
 Cufarub.
 Jacobus Castellanus.
 Franciscus del Castillo.
 Gaspar. Casalius, Lusit.
 Guillelmus Cassadorus.
 Bartholomæus Chaffaneus.
 Alexander Chaffaneus.
 Ludovicus de Casanate.
 Restaurus Casanate.
 Didacus de Castejons.
 Lucas Castellinus.
 Didacus de Castillo.
 Ferdinandus de Castillo.
 Ioannes del Castillo.
 Alphonsus de Castro.
 Mendez à Castro.
 Paulus de Castro.
 Ferdinandus de Castro Palao
 Societ. Iesu.
 Ambrosius Catharinus.
 Catechismus Pii V.
 Borgninus Cavalcanus.
 Horatius Cavalcanus.
 Iacobus Cavalierius. Card.
 Camillus Caütius.
 Camillus Celsus.
 Cornelius Cencius.
 Ludovicus Cenius.
 Hieronymus Cenedo.
 Petrus Cenedo.
 Ioannes Cephalus.
 Ioannes Ludovicus de la Ceda.
 Hieronymus Cevallos.
 Matthæus Chærianus.
 Domitius Chamerota.
 Flaminius Chartarius.
 Balthasar Chavatius.
 Flavius Cherubinus.
 Laëtius Cherubinus.
 Laurentius Chircovius.
 Renatus Chopinus.
 Petrus Chylogus.
 Ioannes Chrysostomus.
 Paulus Christinaus.
 Ioan. Bapt. Ciarlinius.
 Paulus Ciera.
 Michaël Cifuentes.
 Paulus de Citadinis.
 Julius Clarus.
 Angelus Clavissius.
 Christophorus Clavius, Soc.
 Iesu.
 Ascanius Clemens.
 Iodoc. Cliethovæus.
 S. Ioannes Climachus.

Catalogus Auctorum.

Ioannes Baptista Coccinus.	Marius Cutellus.	Martinus de Fano.
Iodocus Coccius.	S. Cyprianus.	Emman. Faria y Sosa, Lusit.
Erasmus à Cochier.		Prosper Farinacius.
Ioannes Cochier.	D.	Franciscus Felicianus.
Antonius Coëlho Lusitanus.	Stephanus Dalvin.	Hector Felicius.
Mathias Colerius.	Andreas Dalerius.	Ioan. Franc. Ferentilius.
Bernardus Comensis.	S. Ioannes Damascenus.	Antonius Fernandez, Lusit.
Felicianus Comensis.	Iodocus Damhouderus.	Benedictus Fernandez, Lu-
Paulus Comitolus.	Petrus Damianus.	sit. Societ. Iesu.
Bernardus Compostellanus.	Augustinus Davila.	Hieronymus Fernandez de
Franciscus Connarus.	Tiberius Decianus.	Ottero.
Iacobus Concinatus.	Decisiones Rote.	Baptista Ferrariensis.
Ioannes Baptista Confetti.	Philippus Decius.	Ioannes Petrus de Ferrariis.
Ægidius Coninck, Societ. Iesu.	Antonius Delre.	Ioannes Ferrarius.
Franciscus Concius.	Claud. Deodatus.	Franc. Ferrer.
Cæsar Contardus.	Paulus Diaconus.	Maurus Ferrer.
Felix Contelorius.	Bernardus Diaz.	Æmilius Ferretus.
Antonius Contius.	Blasius Flores Diaz de Mena	Ioannes Baptista Ferretus.
Ioannes Copus.	Petr. Diez Noguerol.	Julius Camillus Ferretus.
Franciscus Coquetius.	Ioannes Dilectus.	Ioannes Ferus.
Antonius Maria Coratius.	Marcellus Donatus.	Michaël Ferrus.
Petrus Michaël Corbonel.	Hugo Donellus.	Nicolaus Festasius.
Aurelius Corbulus.	Directorium Inquisitorum.	Marsilius Ficinius.
Antonius Corduba de Lara.	Juniperus à Drepago.	Seraphin de Freitas, Lusit.
Barnabas Cornazanus.	Joannes Driedonius.	Emmanuel Figejura, Lusit.
Petrus Philippus Corneus.	Leonardus Duardus.	Ioannes Filescus.
Ioannes Corrasius.	Franciscus Duarenus.	Vincentius Filiucius.
Antonius Correa, Lusitanus.	Petrus Dueñas.	Ioann. Donatus à Fina.
Ludovicus Correa Lusitanus.	Guillelmus Durandus.	Lactantius Finellus.
Antonius Corsetus.	Ioannes Stephanus Durantes.	Ioannes Baptista Finus.
Emmanuel de Costa, Lusitan.	Andreas Duvallius.	Lactantius Firmianus.
Ioannes Baptista de Costa.		Lucas Floronus.
Ioannes Martinus à Costa, Lu-	E	Lucius Florus.
sitanus.	Paulus Eleazarus.	Lazarus Fænutius.
Iosephus à Costa.	Episc. de Elna.	Ioannes Petrus Fontanella.
Sebastianus Costa, Lusit.	Henricus Enriquez, Luf. Soc.	Stephanus Forcatulus.
Stephanus Costa.	Iesu.	Franciscus Foreiro, Lusit.
Catellianus Cotta.	Petrus Enriquez.	Martinus Fornarius.
Didacus Covarruvias, y Leyva.	Boëtius Epo.	Valentius Forster.
Didacus de Couto, Lusitanus.	Petr. da la Escala, Guevara.	Augustinus Fortunius.
Michaël Crassus.	Ioan. de Escobar à Corro.	Baptista Fragoso, Lusit.
Aymon Cravetta.	Petrus Muñez de Escobar.	Lauretus de Franchis.
Crescentius.	Gaspar Estacius, Lusit.	Vincentius de Franchis.
Petrus Crespetius.	Nicolaus Everardus.	Marcellus Francolinus.
Ioannes Crotus.	Augustinus Eugubinus.	Philippus Francus.
Hieron. à Cruce.	Andreas ab Exea,	Valentinus Francus.
Ludovicus à Cruce, Lusit.	Nicolaus Emericus.	Paulus Fraxinellus.
Ioannes de la Cruz.		Martinus Freccia.
Marcus Antonius Cucchus.	F	Anton de Fuertes.
Iacobus Cujacius.	Antonius Faber.	Raphaël Fulgosius.
Raphaël Cumanus.	Iacobus Faber.	Bartholomæus Fumus, Ar-
Iosephus Cumia.	Ioannes Faber.	milla
Rodericus à Cunha, Lusit. Pri-	Philippus Faber.	Vincentius Fusatius.
mas Hispaniarum.	Anton. Fabricius.	Paulus Fuscus.
Laurentius Cupers.	Andreas Fachineus.	G
Rodulphus Cupers.	Stephanus Fagundez, Lusitan.	
Alphonsus Curiel.	Societ. Iesu.	Antonius Gabriel.
Rochus de Curte.	Ioannes Fajardus.	Hieronymus Gabriel.
Franciscus Curtius.	Æneas de Falconibus.	Stephanus de Gaeta.
Quintus Curtius.	Ludovicus Falconius.	Ioannes Gagnaeus.

Andreas

Catalogus Auctorum:

- Andreas Gail.
 Franciscus Galitus.
 Leander Galganetus.
 Petrus Galleracius.
 Camillus Gallinus.
 Æmil. Gallus.
 Antonius Gama, Lusit.
 Horatius Gambacurta.
 Petrus Andreas Gambara.
 Barthol. Gavantus.
 Gammacheus.
 Henricus Gandavensis.
 Didacus Garcia de Trasmiera.
 Fortunius Garcia.
 Francisc. Garcia.
 Gregorius Garcia.
 Ioannes Garcia.
 Martinus Garcia.
 Nicolaus Garcia.
 Stephanus Garibai.
 Aulus Gellius.
 Ioannes Geminianus.
 Dominicus de S. Geminiano.
 Nellus de S. Geminiano.
 Cornel. Gemma.
 Genebrardus.
 Nicolaus Genoa.
 Marcus Antonius Genuensis.
 Franciscus Georgius.
 Anastasius Germonius.
 Francisc. Ghislerius.
 Hieronymus Giach.
 Hieronymus Gigas.
 Giovagnonus, Lusit.
 Bartholomæus Gipsius.
 Garcia Gironda.
 Marius Giriba.
 Octavius Gloritius.
 Damianus Goës.
 Antonius Gomez.
 Baltasar Gomesius, de America.
 Emmanuel Gomez Cadozo, Lusitan.
 Ludovicus Gomez, Episcopus Sari.
 Michaël Gomez de Arellano.
 Sebastianus Gomea de Figueredo, Lusit.
 Remigius de Gonni.
 Franciscus Gonzaga.
 Hieronymus Gonzales.
 Iosephus Gonzales.
 Antonius de Gouvea, Lusit.
 Antonius Goveanus, Lusit.
 Ludovicus de Graffius.
 Donatus Grammaticus.
 Thomas Grammaticus,
 Barbos, de Episcop.
- Luodvicus Granada.
 Jacobus Granado.
 Paulus Granutius.
 Achilles Grassis.
 Carolus de Grassis.
 Iacobus de Grassis.
 Ioannes de Grassis.
 Michaël Grassus.
 Stephanus Gratianus.
 Hieronym. Gratus.
 Nicolaus Antonius Gravatius.
 Gregorius XV.
 Petrus de Gregorio.
 Petrus Gregorius Tholosanus.
 Iacobus Gretserus.
 Bernardus Grevaus.
 Paulus Grilandus.
 Grilenzoni.
 Paulus Grysaldo.
 Iacobus Gualterus.
 Sebastianus Guazzinus.
 Antonius Guevara.
 Guido Papæ.
 Cosmas Guimier.
 Ioann. Gutierrez.
 Guzman.
- Alexander de Imola.
 Ioannes de Imola.
 Ioannes de Indagine.
 Nicolaus Intriglio.
 Lælius Jordanus.
 Andreas Ifernus.
 S. Isidorus, Hispal.
 Aurelius de Istria.
 Marius Italia.
- K
- Melchior Kling.
- Imola Laderchius.
 Lancellotus Conradus.
 Lancellotus Gallia.
 Ioannes Paulus Lancellotus.
 Robertus Lanchus.
 Hieronymus Lanchus.
 Bernardus de Landriano.
 Iulius Landrinus.
 Iafredus Lanfrancus.
 Lapus Abbas.
 Cornelius à Lapide.
 Camill. de Laratha.
 Ioan. Bapt. de Larrea.
 Ignatius Lassarre.
 Martinus Laudensis.
 Paulus Laudensis.
 Iulius Lavorius.
 Hieron. Laurentius.
 Valentinus Laurentius.
 Paulus Layman.
 Ioannes Baptista Luzuanus.
 Petrus Antonius Lazarus.
 Bartholomæus à Ledesma.
 Martinus de Ledesma.
 Petrus Ledesma.
 Leo Imp.
 Benedictus Leo.
 Hieronymus Leo.
 Ioannes Franciscus Leo.
 Alphonsus de Leone.
 Basilius Pontius de Leon.
 Ioannes Baptista Leonellus.
 Paulus Leon.
 Leonardus Lefsius.
 Petrus Lenarder.
 Ioannes Leuriel.
 Ioannes Baptista Lezana.
 Andreas Libantus.
 Ioannes de Lignano.
 Jacobus Linus.
 Justus Lipsius.
 Hieronymus Llamas.
 Garcia de Loaysa.
- L
- H
- Dionysius Halicarnassæus.
 Franciscus Hallier.
 Ioannes Harprecht.
 Henricus Henriquez, Lusit.
 Francisc. Herculanus.
 Anton. Heringius.
 Ioann. de Herrera.
 Ioannes Hieronymus de Hercevalano.
 S. Hieronymus.
 Alphons. Hojeda.
 Signorolus de Homodeis.
 Anton. Honcalo.
 Vincent Hondonesus.
 Ioannes Honorius.
 Stanislaus Hosius.
 Hostiensis Cardin.
 Bartholomæus Humada.
 Gaspar Hurtado.
- I
- Dominicus Jacobius.
 Petrus Jacobus à Montepessulano.
 Cornelius Jansenius.
 Peregrinus Jannius.
 Thomas de Iesu Maria.
 Iulius Cæsar Imbrianus.

Catalogus Auctorum

- Athanasius de Lobera.
 Eudoxius Locatellus.
 Umbertus Locatus.
 Petrus Lombardus, Magister sentent.
 Joannes de Londris.
 Franciscus Longus à Coriolano.
 Augustinus Lopez.
 Didacus Lopez de Stunica.
 Gregorius Lopez Madera.
 Lopez de Texeda.
 Gregorius Lopez de Toüar.
 Ignatius Lopez de Salzedo.
 Ludovicus Lopez.
 Petrus de Lorca, Societ. Iesu.
 Iodochus Lorichius.
 Ioannes Lorinus, Societ. Iesu.
 Melchior. Lotterius.
 Franciscus Lucanus de Parma
 Ioan. de Lucena. Soc. Iesu.
 Iosephus Ludovicus.
 Ioannes de Lugo, Societ. Iesu.
 Ioannes Baptista Lupus.
 Ambrosius Lutius.
 Horatius Lutius.
 Stephanus de Lycio.
- M**
- Maccabrus.*
 Iacobus Machado.
 Carolus Macignus.
 Julius Cæsar Madius.
 Alphonius Madrigal.
 Cosmus Magallanicus, Lusitan. Societ. Iesu.
 Petr. Dominicus Magdalenus.
 Hieronymus Magius.
 Hieronymus Magonius.
 Simon Maiolus.
 Ioannes Maior.
 Ioannes Madderus.
 Ioannes Maldonatus, Lusitan.
 Societ. Iesu.
 Petrus Malferitus.
 Thomas à Malvenda.
 Thomas Malvetius.
 Troilius Malvetius.
 Celsus Mancinus.
 Vincentius Mancinus.
 Hieronymus Manfredus.
 Guillelmus de Mandageto.
 Iacobus Mandelus.
 Quintilianus Mandofinus.
 Victorinus Mansus.
 Franciscus Mantica, Cardin.
 Marcus Mantua.
 Paulus Manudius.
 Ioannes Petrus Mapheus, So-
- ciet. Iesu.
 Robertus Maranta.
 Carolus Maranta.
 Christophorus Marcellus.
 Ioannes Baptista Marchesanus.
 Philip. Marchinus.
 Franciscus Marcus.
 Hercules Marescotti.
 Ioannes Maria Belletus.
 Ioannes Maria Monticellus.
 Ioannes Maria Novarins.
 Ioannes Maria Politianus.
 Ioannes de Mariena.
 Thomas de Marino.
 Ludovicus Marinus.
 Petrus Marisius, Lusit.
 Ioannes Marquez.
 Antonius de Marinis.
 Hippolytus de Marsiliis.
 Marcus Antonius Marsilius Columna.
 Marta.
 Gregorius Martinez.
 Petrus Ludovicus Martinez.
 Martinus Martini.
 Alderanus Mascardus.
 Iosephus Mascardus.
 Antonius Massa Galesius.
 Ioan. Antonius Massobrius.
 Garcia Mastrillo.
 Angelus Matheacius.
 Matthæus Matheilanus.
 Ioannes Matienzo.
 Iac. Ant. de Mauro.
 Pyrrhus Maurus.
 Joannes Mauritius.
 Marcellus de Mauro.
 Rabanus Maurus.
 Philippus Maynardus.
 Iason de Mayo.
 Franciscus Medices.
 Sebastianus Medices.
 Bartholomæus Medina.
 Joannes de Medina.
 Michaël Medina.
 Marcellus Megala.
 Pomponius Mela.
Memoriale Clericorum.
 Ferdinandus de Menchaca.
 Emmanuel Mendez de Castro, Lusit.
 Gonzalus Mendez de Vasconcellos y Cabedo, Lusit..
 Alphonsus de Mendoza.
 Ferdinandus de Mendoza.
 Franciscus de Mendoza, Lusitanus Societ. Iesu.
 Franciscus Menesius.
- Iacobus Menochius.
 Thomas de Mercato.
 Didacus Merlanes.
 Mercurialis Merlinus.
 Marinus Mersenius.
 Gaudentius Merula.
 Georgius Merlinus.
 Martinus Mesnartius.
 Ludovicus Messia.
 Ioannes Metina.
 Petrus Mexia.
 Ioannes Moreno.
 Thomas Mieres.
 Franciscus Milanensis.
 Nicolaus Milis.
 Ludovicus Miranda.
 Balthasar. Mogollon.
 Ioannes Mohedanus.
 Vincentius Moles.
 Andreas Molfesius.
 Ioannes Petrus Molfesius.
 Franciscus Molinus.
 Ludovicus Molina Theolog.
 Ludovicus Molina. Iuriscons.
 Antonius Monachus.
 Ioannes Monachus.
 Petrus Moncada.
 Ioannes Petrus Moneta.
 Henricus Monroy.
 Dominicus Montagnolus.
 Fabianus de Monte.
 Hieronymus de Monte.
 Montealigre.
 Nicolaus de Monte Celso.
 Paulus de Montepico.
 Martinus Monter à Cueva.
 Gabriel Monterozo Alvarado.
 Ludovicus Montesinus.
 Sebastianus Monticulus.
 Ioannes Montolinus.
 Hieronymus Montinus.
 Ambrosius Morales.
 Petrus Augustinus Morla.
 Augustinus Morlanes.
 Isidorus Mosconius.
 Didacus de la Motta.
 Emmanuel de Moura.
 Petrus Mozzius.
 Aloysius Mondella.
 Didacus Murillo.
 Franciscus Munus de Escobar.
 Bernardinus Muscatellus.
 Marius Mutia.
 Dynus Muxellanus.
- N**
- Sebastianus Nævius.
 Antonius Naldus.

Alphon

Catalogus Auctorum.

Alphonsus Narbona.	Michaël de Palacio.	Paulus Piascius.	
Joannes Narbona.	Gabriel Paleothus, Card.	Antonius Pichardus.	
Didacus Narbona.	Alphonsi. Paleothus.	Gregorius Piçtor.	
Gregorius Natta.	Petrus Pludanus.	Ioan. Picus Mirandula.	
Marcus Antonius Natta.	Iosephus Pamphilus.	Albertus Pighius.	
Petrus Navarra.	S. Raymundus de Peñafort.	Joan. Pineda, Societ. Iesu.	
Petrus Fernandez Navarrete	Guido Pancirola.	Arias Pinellus, Lusit.	
Iacobus Naucianus.	Abbas Panormitanus.	Benedictus Pinellus, Lusit.	
Joann. Nauclerus.	Onuphrius Panuinus.	Hector Pinto, Lusit.	
S. Gregorius Nazianz.	Ioannes Panonius.	Franciscus de Pisa.	
Alphonsus à Neapoli.	Flaminius Parisius.	Andreas Piscarus, Castaldus.	
Ælius Antonius Nebris.	Petrus Paulus Parisius.	Ferdinandus Pizarro.	
Antonius Negusantus.	Philippus Pascalinus.	Francisc. de Pitigianis.	
Nepos de Monte Albano.	Franciscus Patritius, Senens.	Thaddæus Piso.	
Ioannes Nevisanus.	Ioannes Franciscus Pavinus.	Petrus Plaza.	
Alexander de Nevo.	Ioan. Bapt. Paulitan.	Franciscus Planeta.	
S. Gregorius Nicenius.	Hieronymus Paulus.	Ioan. Platea.	
Ioannes Nicolaus.	Dionysius Paulus Lopys.	Baptista Platina.	
Nicolaus Notarius S. Bernardi.	Ferdinandus Paez, Lusit.	Hieronymus Palato.	
Joann. Nder.	Petrus Pechius.	Ioannes Baptista Plotus.	
Niger Cyriacus.	Achillas Pedrocha.	Nicol. Plovans.	
Petrus Diez Noguerol.	Gaspar. Pedago, Lusitan.	Plutarchus.	
Joannes Antonius Novarius.	Ludovicus Peguera.	Gregor. Polachus.	
Ioannes Maria Novar.	Laurentius de Peirinis.	Reginaldus Polo.	
Baldus Novellus.	Melchior Pelaez.	Lancelotus Polythus.	
Jacobus Novellus.	Alvarus Pelagius, Lusitan.	Ludovicus Pons.	
Didacus Nuñez.	Theodorus Peltan.	Arnaldus Pontanus.	
Duardus Nuñez.	Isidorus Pelusiota.	Baptista Pontanus.	
O			
Odofredus.	Franciscus Penia.	Iacobus Pontanus.	
Ioannes Martinus de Olano.	Lucas de Peña.	Amadæus à Ponte.	
Antonius Olibanus.	Guillelmus Penaldis.	Ioan. Franciscus à Ponte.	
Hieronymus Onuphrinus.	Gabriel Pennotus.	Ioannes à Ponte.	
Ambrosius de Opizionibus.	Petrus Peralta.	Ludovicus de la Puente.	
Lanfrancus de Oriano.	Marc. Ant. Peregrinus.	Oldradus de Ponte.	
Nicolaus Orlandinus.	Benedictus Pereira, Lusitan.	Laurent à Portel.	
Sebastianus Orozco.	Societ. Iesu.	Christophorus Portius.	
Ioannes Orozco.	Gabriel Pereira de Castro, Lu-	Iacobus Porsio.	
Abrahanius Ortelius.	sitan.	Iacobus Portius Imola.	
Ioannes Gaspar Ortigas.	Antonius Perez.	Philippus Portio.	
Franciscus Ortiz, Lusit.	Didacus Perez.	Hieronymus Portoles.	
Hieronymus Osorius, Lusit.	Ildephonsus Perez de Lara.	Ioann. Bapt. Possevinus.	
Ioannes Osalora.	Achilles Personalis.	Ludovicus Postius.	
Franciscus Othomanus.	Francisc. Personalis.	Anton. de Pratis.	
Hernández de Oxea.	Gaspar. Perusinus.	Simon de Pratis.	
P			
Christophorus de Pace.	Baldus de Perusio.	Gabriel Prateolus.	
Gondisalvus Soares de Pace.	Petrus de Perusio.	Francisc. de Prato.	
Marcus Salon de Pace.	Alexander Pesantius.	Philippus Probus.	
Fulvius Pacianus.	Antonius de Petra.	Dominicus de Pueronibus.	
Statilius Pacificus.	Petrus de Petra.	Adrianus Pulæus.	
Anton. Meneses de Padilla.	Petrus Antonius à Petra.	Ioan. Francisc. Purpuratus.	
Balthasa Paez. Lusit.	Petrus Geraldus de Petri-	Paris de Puteo.	
Antonius Paganus.	sancta.	Iacobus puteus.	
Laurentius de Palacio.	Francis. Petrarcha.	Q	
	Melchior Phæbos. Lusit.	Didacus Quantera.	
	Phanucius de Phanuus.	Stephanus Quaranta.	
	Hiron. Pharaonius.	Antonius de Quebedo y Hosos.	
	Cosmas Philiarchus.	Georgius de Quebedo.	
	Bartholomæus Philippus, Lus.		
	Anton. Piaggios.		

Catalogus Auctorum.

Antonius *Quesada*.
 Antonius *Quintadueñas*.
 Marcus Felius *Quintilianus*.
 Ioannes *Quintius*.
 Gaspar *Quiroga*.

R

Ioannes de *Rada*.
 Iacobus *Ravardus*.
 Antonius *Ragucius*.
 Julius Cæsar *Rainerius*.
 Theophilus *Raynaudus*, Soc. Iesu.
 Calixtus *Ramirez*.
 Manuel *Ramirez de Carrion*.
 Ioannes *Ramirez*.
 Stephanus *Ranchinus*.
 Alexander *Raudensis*.
 Iacobus *Ravennas*.
 Petrus de *Ravenna*.
 Ferdinandus *Rebellus*, Lusitan. Soc. Iesu.
 Ioannes *Rebell. Soc. Iesu*.
 Petrus *Rebuffus*.
 Guillelmus *Redoanus*.
 Valerius *Reginaldus*.
 Melch. *Reinofo*, Lusit.
 Scipio *Rendina*.
Repertorium Inquisitorum.
 Garcia de *Resende*, Lusit.
 Castaldus *Restaurus*.
 Nicolaus *Reusnerus*.
 Faustinus *Rhegiensis*.
 Petrus *Ribadineira*.
 Antonius *Riccius*.
 Ioannes *Aloysius Riccius*.
 Hipolytus *Riminaldus*.
 Ioannes *Riolanus*.
 Ioannes *Franciscus Ripa*.
 Polydorus *Ripa*.
 Antonius *Ripoll*.
 Æneas *Robertus*.
 Blasius *Robles de Salzedo*.
 Angelus *Rocha*.
 Antonius *Rochus*.
 Rodericus, Archiepiscop. Tolletanus.
 Rodericus, Episcopus Zamorensis.
 Amator *Rodericus*.
 Hieronymus *Rodericus*, Lusit.
 Ludovicus *Rodolphinus*.
 Didacus *Rodriguez*, Alvarado.
 Emmanuel *Rodriguez*, Lusit.
 Franciscus *Rogerius*.
 Ioannes *Rojas*.
 Franciscus *Rozius*.

Ægidius *Romanus*.
 Hieronymus *Romanus*.
 Ludovicus *Romanus*.
Rota Romana.
 Guillelmus *Rosenus*.
 Albericus de *Rosatis*.
 Antonius *Roscus*.
 Antonius de *Roseltis*.
 Emericus à *Rosenthal*.
 Bernardinus *Rosignolius*.
 Hieronymus de *Rua*.
 Scipio de *Rubeis*.
 Ioan. Anton. *Rubens*.
 Palatius *Rubens*.
 Theodosius *Rubeus*.
 Christophorus *Rufinacius*.
 Constantinus *Rugerius*.
 Julius Cæsar *Ruginellus*.
 Iosephus de *Rusticus*.
 Petrus *Ruyfius*, Maurensis.
 Sylvanus. *Ruyzius*,

S

Antonius *Scapus*.
 Ioannes Baptista *Scortia*, Soc. Iesu.
 Fridericus *Scotus*.
 Carolus *Scribanus*.
 Didacus *Segura*.
 Ioannes *Segura Davalos*.
 Ioannes *Selva*.
 Franciscus de *Senis*.
 Oliv. *Seraphinus*, Cardin.
 Seraphinus de *Seraphinis*.
 Claudius *Seysselius*.
 Diodorus *Siculus*.
 Lucius *Marinæus Siculus*.
 Ioannes Bapt. *Signius*.
 Carolus *Sigoniuss*.
 Iacobus *Simanchas*.
 Octavianus *Simoncelus*.
 Iacobus *Simoneta*.
 Emmanuel *Soarez*, Lusit.
 Franciscus *Soarez*, Soc. Iesu.
 Gonzalus *Soarez de Paz*.
 Ioann. *Soarez*, Lusit.
 Bartholomæus *Socinus*.
 Marianus *Socinus*.
 Stanislaus *Socolovius*.
 Octavius *Spartharius*.
 Alexander *Sperellus*.
 Petrus Antonius *Spinellus*.
 Antonius de *Sola*.
 Brunorus à *Sole*.
 Claudio *Soler*.
 Felicianus de *Solis*.
 Ioannes Federicus *Solis*.
 Ioannes *Solorzanus*.
 Franciscus *Sousbechius*.
 Hieronymus *Sorbo*.
 Alphonsus *Soto*.
 Dominicus *Soto*.
 Petrus *Soto*.
 Ludovicus *Sotomaior*, Lusitanus.
 Antonius de *Sousa*, Lusitanus.
 Franciscus *Sousa*, Lusit.
 Paulus *Squillante*.
 Ioannes *Staphilaus*.
 Achilles *Statius*, Lusit.
 Gaspar *Statius*, Lusit.
 Didacus *Stella*.
 Iosephus *Stephanus*.
 Uvalfridus *Strabo*.
 Benvenutus *Stracha*.
 Theodor. *Studita*.
 Ioannes *Suarez*, Lusit.
 Ioannes *Suarez*, Hispan.
 Gonzal. *Suar. de Paz*.
 Ioannes *Petrus Surdus*.
 Hieronymus *Surita*.

Laurentius

Catalogus Auctorum.

Laurentius *Surius*.
Petrus *Sutor*.
Æneas *Sylvius*.
Franciscus *Sylvius*.

T

Ascanius *Tamburinus*.

Adamus *Tannerus*.

Carolus *Tripia*.

Franciscus *Tarapha*.

Theodulphus.

Antonius *Thesaurus*.

Gaspar Antonius *Thesaurus*.

Capella *Tolosana*.

Thomas de *Thomassetis*.

Ioan. Bapt. *Thoro*.

Michaël *Timothæus*.

Andreas *Tiraquellus*.

Franciscus *Titelmanus*.

Franciscus *Toletus*, Soc. Iesu.

Guilbertus de *Tornaco*.

Augustinus *Torniel*.

Gabriel del *Torro*.

Franciscus *Torreblanca*.

Ioannes de *Torres*.

Ludovicus de *Torres*.

Raphaël de la *Torre*.

Alexander *Trentacinquis*.

Thomas *Trivisanus*.

Augustinus *Triumphus*, dictus de Acona.

Albertus *Trotius*.

Ioan. Ægidius *Trotius*.

Alexander. *Turamini*.

Ioan. de *Turrecrimata*.

Horatius *Turselinus*.

Aloysius *Turrianus*, Soc. Iesu.

Franciscus *Turrianus*.

Vincentius *Turturettus*.

Franciscus *Turzanus*.

Dominicus *Tuschus*. Cardin.

V.

Alvarus *Valascus*, Lusit.

Gaspar *Valascus*, Lusit.

Thomas *Valascus*, Lusit.

Rodericus *Velasquez de Avendaño*.

Ioannes de *Valboa*.

Iacobus *Valdesius*.

Gregorius de *Valentia*, Soc. Iesu.

Melchior de *Valentia*.

Bartholomæus *Valentinus*.

Ioannes Bapt. *Valenzuela*.

Pierius *Valerianus*.

Franciscus *Valeriola*.

Ioannes *Valerus*.

Laurentius *Valla*.

Emmanuel de *Valle*, Lusit.

Rolandus à *Valle*.

Franciscus *Vallesius*.

Sebastianus *Vanius*.

Franciscus *Vargas*.

Thomas *Tamayo de Vargas*.

Antonius de *Vasconsellos*, Lusitanus, Societ. Iesu.

Petrus Alphonsus de *Vasconcellos*, Lusit.

Ioannes *Vasens*.

Gabriel *Vasquez*, Societ. Iesu.

Baldus de *Vbaldis*.

Petrus de *Vbaldis*.

Bartholomæus de *Vecchis*.

Alphonsus à *Vega*.

Franciscus de *Vega*.

Ioannes *Vela*.

Joseph *Vela*.

Ludovic. *Velasquez de Avendaño*.

Antonius de *Venales*.

Daniel *Venatorius*.

Hieronymus *Venero, y Leyva*.

Alphonsus à *Veracruce*.

Paulus Æmilius *Verallus*.

Roch. *Veronensis*.

Octavius *Vestrius*.

Bartholomæus *Vgolinus*.

Zanchinus *Vgolinus*.

Mathias *Vgonius*.

Hugo de S. *Victore*.

Andreas *Victorellus*.

Franciscus *Victoria*.

Petrus *Victorius*.

Hieronymus *Vielmius*.

Blasius *Viegas*, Lusit.

Augustinus *Vigianus*.

Ambrosius *Vignate*.

Henricus *Villalobos*.

Alphonsus *Villadiego*.

Gonzalus *Villadiego*.

Alphonsus *Villagut*.

Ioannes Bapt. *Villalobos*.

Ignatius del *Villar*.

Alphonsus *de Villegas*.

Thomas à *Vio*, Card. *Caietanus*.

Polydorus *Virgilius*.

Ioannes *Vischis*.

Martinus Alphonsus *Vivaldius*.

Ioan. Bapt. *Vivianus*.

Iulianus *Vivianus*.

Franciscus *Vivius*.

Raphaël *Volaterranus*.

Martinus *Uranius*.

Marcellus *Vulpe*.

Octavianus *Vulpellius*.

V.

Thomas *Vvaldensis*.

Stephanus *Vveymis*.

Hieronymus *Vuellerus*.

Matthæus *Vuesembecius*,

VViggers.

X.

Sebastianus. *Ximenes*.

Rodericus *Xuares*.

Y

Hieronymus *Yepes*.

Didacus de *Ypis*.

Z

Franciscus *Zabarella*, dictus *Cardinalis*.

Zapata.

Sylvester *Zachias*.

Paulus *Zachias*.

Melchior *Zambranus*.

Michaël *Zanardus*.

Basilius *Zanchinus*.

Ioannes *Zangerus*.

Lælius *Zechius*.

Hieronymus de *Zenetinis*.

Zenzilinus.

Thomas *Zerola*.

Franciscus *Zypans*.

SERIES

SERIES TITULORUM, CAPITUM, ET GLOSSARUM,

Quæ in prima Parte continentur.

TITULUS PRIMUS.

De Institutione Episcopalis officii, Episcoporum nominis significatione, & etymologia, Electione, Confirmatione, & Consecratione, Episcopali graduum, ac omnium, Episcopatum divisione. pag. 1.

CAP. I.	D E Episcopali officii institutione.	ibid.
II.	D E Episcopi nomine, etymologia, & significatione. 6	
III.	De Episcoporum electione.	10
IV.	De Confirmatione qua Episcopus electus confirmatur.	18
V.	De Consecratione Episcopi.	22
VI.	De Episcopali graduum divisione.	32
VII.	De Episcopatum Divisione. Episcopatum omnium totius Orbis nova, & exacta notitia.	37 39

TITULUS II.

De Episcopali munere, seu de qualitatibus ad illud rectè obeundum requisitis super Apostolum 1. ad Tim. 3.

Gloss. I.	S i quis Episcopatum desiderat.	51
ij.	Bonum opus desiderat.	55
iiij.	Oportet enim Episcopum irreprehensibilem esse.	60
iv.	Vnius uxoris virum.	67
v.	Sobrium	68
vij.	Prudentem.	71
viii.	Ornatum.	74

vij.	Pudicam:	78
ix.	Hospitalem.	82
x.	Doctorem.	87
xij.	Non violentum.	91
xij.	Non percussorem.	94
xij.	Sed modestum.	98
xiv.	Non litigiosum.	99
xv.	Non cupidum.	ibid.
xvj.	Sua domui bene præpositum.	100
xvij.	Non neophytam.	103

TITULUS III.

De vera Patriarchalium Sedium erectione.

CAP. I.	D E Patriarchis in communi, & eorum præcedentiis, ac privilegiis.	ibid.
II.	De Primatu S. Ecclesiae Romanae super omnes, & de Suprema Summi Pont. Potestate in universum Orbem. 117	
III.	De Constantinopolit. Patriarcha. 134	
IV.	De Alexandrino Patriarcha. 137	
V.	De Antiocheno Patriarcha. 138	
VI.	De Hierosolymitano Patriarcha. 140	
VII.	De Patriarchis minoribus. 141	
VIII.	De mirabili S. Ecclesie Bracharenſis erectione, & de ejus Primatu in universa Hispania. 144	

TITULUS IV.

De Archiepiscopali præstantia ejusque auctoritate in Suffraganeos, & eorum subditos, ac in tota provincia. 157

S Y L L A B U S

Omnium Allegationum , quæ in secunda & tertia Parte continentur,

Iuxta ordinem Primarum litterarum cuiusque vocabuli digestus.

Prior numerus Partem , posterior ejusdem Partis Paginam designat.

A

- A**bsolvendi facultas concessa Episcopis per Concil. Tr. sess. 24. de reform. c. 6. an sit eisdem adempta per processum Bullæ in Cœna Domini ? 2. 414 à n. 21.
Absolvere excommunicatos pro violenta manuum injectione in Clericos , quibus casibus possit Episcopus ? 2. 420.
Absolvere à casibus Episcopo reservatis qui possint ? 3. 70
Absolvere occultos hæreticos virtute Concilii Trid. an possit Episcopus ? 2. 410
Absolutionem quorum casuum sibi consueverint reservare Episcopi ? 3. 45
Alienationem rerum Ecclesiæ quibus casibus facere possit Episcopus ? 3. 375
Alienationem factam à prædecessore , quando Ecclesiam hæredem instituit , an tenetur Episcopus ratam habere ? 3. 508

B

- B**enedictiones matrimoniales quomodo impertiendæ . 2. 373. à n. 179
Benedictionem secundis nuptiis Sacerdos impertiens , vel aliquos in matrimonium conjungens sine Parochi licentia , quas pœnas incurrat ? 2. 374. à n. 186
Benedicere Ecclesiarum ornamenta quando debeat Episcopus , & an nullus possit ultra eum hanc benedictionem impertiri ? 2. 316
Beneficia quæ possit Episcopus conferre ? 3. 135.
Beneficia vacantia intra quod tempus tenetur Episcopus providere . 3. 170
Beneficia simplicia ut quis plura habere possit , an Episcopus dispensem ? 3. 199
Beneficia parentum ut filii aliquo modo obtinere valeant , an Episcopus possit disperdere ? 4. 208
Beneficia unire an possit Episcopus . 3. 212
Beneficiarios quales cogere possit Episcopus ad fidei professionem in suis manibus faciendam ? 3. 195
Beneficii sub vocabulo , ad cujus titulum quis ordinari valet , quid comprehenda-

- tur ? 2. 264 à n. 23
Beneficiorum resignationes quando possit Episcopus recipere ? 3. 222
Beneficii vacatio quibus modis possit evenire ? 3. 243. à n. 13.

C

Canonica portio quando , & à quibus Episcopo debeatur ? 3. 340

- Canonici Cathedralium , & Collegiarum Ecclesiarum an semper ad residentiam teneantur ? 3. 93. à n. 107
Capellanus quomodo teneatur ad Missas pro aliis ex justitia celebrandas 2. 288. à n. 28
Castitatis votum qualiter sacris Ordinibus annexum sit ? 2. 247.

C

Cathedricum jus quando , & à quibus Episcopo debeatur ? 3. 346 à n. 40

- Causæ Episcoporum quando à solo Romano Pontifice , Sedéque Apostol. sunt cognoscendæ ? 3. 494

C

Causas criminales Clericorum an possit Episcopus laïco delegare ? 3. 479

- Causarum matrimonialium cognitionem an solus habeat Episcopus ? 3. 331

C

Celebrandi in Capella domus privatæ quando possit Episcopus facultatē cōcedere ? 2. 280

- Censum novum imponere , vel antiquum augere in Ecclesiis an possit Episcopus ? 3. 337

C

Clerici in minoribus quando fori privilegio gaudeant ? 2. 231

- Clerici in minoribus quando gaudeant exemptione à tributis ? 2. 240

C

Coadjutor cum futura successione , an & quando Episcopis dandus sit de coadjuti auctoritate ? 3. 516

- Coadjutores quando illiteratis , senio confectis , aut morbo impeditis Episcopus dare possit ? 3. 204

C

Commendatitiis sine litteris an possit Episcopus aliquem Sacerdotem ad celebrandum admittere ? 2. 277.

- Commendare ad quod tempus , & quas Ecclesiæ possit Episcopus ? 3. 173

C

Commutare quando possit Episcopus pias defunctorum voluntates ? 3. 327.

Concursus

Syllabus Allegationum.

Concursus in vacatione Parochialis Ecclesiæ quomodo ab Episcopo accipiendus?	3.175.	nuntiavit dignitati?	2.447
Confessiones an ullus Sacerdos audire possit sine Episcopi Approbatione.	2.293	Dispensare an possit Episcopus cum biga- mis?	2.449
Confessio Episcopi an & quando Ecclesiæ præjudicet?	3.536	Dipensare an possit Episcopus, ut quis ha- beat plura beneficia simplicia?	3.199.
Confirmationis sacramenti Minister an pro- prius sit Episcopus?	2.388	Dispensare an possit Episcopus, ut filii bene- ficia suorum parentum aliquo modo obti- nere possint?	3.208
Conservatores Regularium an in aliquo sub- sist Episcopo?	3.461	Dispensare an possit Episcopus cum Monia- libus sibi subjectis ad retinendos annuos reditus, vel aliquos census pro suis parti- cularibus necessitatibus?	3.441
Criminales Clericorum causas an possit Epi- scopus delegare?	3.479		E
D			
Decimas laicis concedete, & earum com- positiones inter Ecclesiasticos & sæ- culares, an & quando facere possit Epi- scopus?	3.521	Ecclesiæ & Altaria quando & quomodo consecrare debeat Episcopus?	2.316
Defunctorum pias voluntates quando possit Episcopus commutare?	3.327	Ecclesiæ pollutæ quando reconciliari de- beant per Episcopum?	2.325
Degradare Clericos quomodo, & quando possit Episcopus?	3.483	Ecclesiæ reparare an teneatur Episcopus, & quas personas ad id cogere possit?	3.205
Delegati, an verò Ordinarii judices sint cen- fendi Episcopi in illis casibus, in quibus tanquam Sedis Apostol. delegati proce- dunt?	3.365	Ecclesiæ an sine Episcopi consensu ædifica- ri possint?	2.309
Denuntiationes matrimoniales quomodo faciendæ, & quando in eis dispensare pos- sit Episcopus?	2.348	Eleemosynarum pravos quæstores an possit Episcopus punire?	3.481
Dignitas, & qualitas Præsulum eligendorum qualis esse debeat?	1.17. à n.44	Episcopatus an sit dignitas & Ordo, & quæ in illius assequitione requirantur, & quoct privilegia habeant Episcopi?	2.173
Dimissorias litteras quando, & quibus con- cedere possit Episcopus?	2.104	Episcoporum & subditorum nomine qui cō- tineantur in dispensationibus elargiendis irregularitatum, & suspensionum?	2.398.
Dispensare in Pontifícia, vel Concilii lege quando possit Episcopus?	2.377	Episcopus proprius an necessariò sit adeun- dus, si clericus adversus clericum nego- tium habeat?	3.525
Dispensare in suis Constit. an validè possit Episcopus sine causa?	2.381	Eucharistiæ Sacramentum ut servetur in Ec- clesia non Parochiali, an possit Episcopus licentiam concedere?	2.278
Dispensare quando possit Episcopus in impe- dimentis matrimonii?	2.382	Examini quarum terum Ordinandos subji- cere debeat Episcopus?	2.217
Dispensare quando possit Episcopus in jura- mentis, & votis?	2.386	Exemptos si extra locum exemptum delin- quent, aut contrahant, an possit Episcopus ratione delicti, vel contractus coram se conveniri facere?	3.526
Dispensare quando possit Episcopus in vo- tis solemnibus?	2.329	Eximere à sua potestate an possit Episco- pus?	3.359
Dispensare in quibus irregularitatibus, & sus- pensionibus hodie possit Episcopus?	2.398	F	
Dispensare an possit Episcopus cum infami- bus?	2.431	Familiam armatam an habere possit Epi- scopus?	3.472
Dispensare cum sibi subditis an possit Epi- scopus in irregularitatibus provenientibus ex vitio, seu defectu corporis?	2.425	Familiarem suum triennalem quando possit ordinare Episcopus?	2.198
Dispensare ad Ordines an possit Episcopus cum Sodomitis de nefario crimine con- victis?	2.434	Fines Episcopatum, seu dicecesum, an & quando præscribi possint?	3.562
Dispensare ad Ordines, & beneficia cum ille- gitimis quando possit Episcopus?	3.438.	Fiscum, & carcerem an habere possit Epi- scopus?	3.475. à n.16
Dispensare an possit Episcopus cum illitera- tis ad Ordines?	2.443	H	
Dispensare cum promoto per saltum an pos- sit Episcopus?	2.445	Æretici occulti qui dicantur, & quos occultos hæreticos poterunt Episco- pi, & quilibet Confessarii approbati ab- solvere?	2.410
Dispensare quando possit proprius Epi- scopus cum ordinatis ab Episcopo, qui re-		Homicidium voluntarium quod dicatur ad hoc, ut in irregularitatibus ex eo prove- nientibus Episcopus dispensandi faculta-	

Secundæ & Tertiæ Partis.

tem non habeat? 2.406 à n.46

I

Indulgentias quales possit Episcopus concedere? 3.355

Inimicitias extinguere, & ad concordiam compellere quando debet Episcopus? 3.303

Instantia prima an semper cognoscat Episcopus de causis suorum subditorum. 3.311

Instituere præsentatos à patronis quando teneatur Episcopus? 3.239.

Institutio in beneficiis quando, & à quibus facienda? 3.259. à n.172

Interdictum ad tempus, vel ad certum effectum an possit Episcopus suspendere? 2.394.

Interstitiis temporum servatis Ordines conferre debet Episcopus, & quando in eis dispensare possit? 2.257.

Jurisdictionem quando habeat Episcopus in Regulares, & exemptos? 3.448

Jurisdictionem quando habeat Episcopus in Regulares prætendentes se per vim ingressos Religionem? 3.443

Jurisdictionem quando habeat Episcopus in laicos in concernentibus pietatem, & officium charitatis? 3.319

Jurisdictione competens Episcopo, si inferiori concedatur, vel aliter acquiratur, an in dubio judicanda sit quæsita cumulativè, vel potius privativè? 3.534

Iuspatronatus an acquiri possit sine Episcopi consensu? 3.230

Iuspatronatus an sine Episcopi consensu in aliquem possit transferri? 3.235

Iuspatronatus existentia quando probanda? 3.239

Iura Episcopalia & jurisdictione, an & quando ab inferioribus præscribi possit. 3.532

L

Legatum relictum Episcopo, an & quādo intuitu Ecclesiæ suæ, vel personæ propriæ relictum censeatur? 3.509

Libros prohibitos legendi facultatem an possit Episcopus concedere, & an teneatur imprimendos approbare? 3.361

Licentia Episcopi, seu ejus Vicarii quando sit necessaria in dispositionibus bonorum temporalium à novitiis faciendis. 3.405.

Licentia ad assistendum matrimonio cui, & à quo concedi debeat? 2.364. à n.107

Licentia ordinandi Suffraganeo concessa an exspiret morte Episcopi concedentis? 2.210. à n.34

Locationi prædecessoris an teneatur stare Episcopus? 3.373

M

Matrimonium absque Parocho, & testibus an semper sit irritum? 2.368. à n.140.

Barbosa de Episcop.

Matrimonialium causarum cognitionem an solus habeat Episcopus? 3.331

Medici ad quid teneantur, & qualē in eos habeat Episcopus jurisdictionem? 3.363

Miracula nova approbare an possit Episcopus? 3.397

Missam quotidie an debeat celebrare Episcopus, vel eam audire? 2.282

Missæ Sacrificium celebrans Parochus qualiter se habere debeat? 2.287. à n.16

Missarum numerum quando possit ad minorem reducere Episcopus? 2.335

Monialium circa clausuram Episcopus quam habeat cognitionem? 3.422

Monitoria pro rebus deperditis sub poena excommunicationis quando concedere possit Episcopus? 3.385

N

Negligentia Episcopi an, & quando per alios suppleatur? 3.537

O

Obedientia debita Episcopis an & quādo possit à subditis præscribi? 3.557

Olea Sancta qualiter consecrare debeat Episcopus? 2.344

Ordinans sine titulo aliquem, & ab eo promotus, quas poenam incurrat? 2.272

Ordinans alterius subditos sine licentia, & dimissoriis litteris, quam poenam incurrat? 2.211.

Ordines, vel Pontificalia exercens in alia Diocesis sine proprii Episcopi licentia, quam poenam incurrat? 2.201

Ordinare sub quo beneficio, vel patrimonii titulo possit Episcopus? 2.260

Ordinis Sacramenti materia in communis? 2.182.

Ordinis Sacramenti Minister quis sit? 2.186

Ordines conferre possit, quis proprius dicatur Episcopus? 2.190

Ordines sacros in qua ætate constitutus conferre valeat Episcopus? 2.56

Ordines sacros quibus temporibus dare possit Episcopus? 2.254

Ordines sacros quibus, & qualiter conferat Episcopus? 2.243

P

Parochiales Ecclesiæ quæ absque cursu possint conferri 3.180. à n.18

Parochias multiplicare quando possit Episcopus? 3.230

Parochus ad residentiam an semper teneatur? 3.89 à n.65

Parochus, qui matrimonio clandestino interfuerit quam poenam incurrat? 2.371 à n.160

Parochus matrimonio assistens ad quid teneatur. 2.372. à n.168

Parochus

Syllabus Allegationum.

- Parochus proprius contrahentium qualis? 2.
357. à n. 56
Parochus in sua Parochia ad quid teneatur?
2.287. à n. 16
Parochi præsentia in matrimonii contrahendis qualis habenda? 2.362. à n. 78.
Patrimonii sub vocabulo ad cuius titulum quis ordinari valet quid comprehendatur?
2.268. à n. 52
Pensiones decursas, & non solutas tempore prædecessoris, an & quando teneatur Episcopus solvere?
3.519
Præbendas supprimere, & beneficia dismembrare, quando possit Episcopus?
3.218
Pœnitentiarium in Cathedralibus quomodo instituere teneatur Episcopus?
3.126
Prædicandi munus quando Episcopo incumbat?
3.287
Præsentati habilitas qualis requiratur?
3.248
à n. 72.
Præsentatio facta in tempore quando dicatur?
3.254. à n. 126.
Præscriptio an currat contra Ecclesiam Episcopali Sede vacante.
3.564
Primam Tonsuram, & minores Ordines quando & quibus conferat Episcopus?
2.225
Processiones publicas quando indicere valeat Episcopus, & quas personas ad illas compellere possit?
3.297
Procuratio Episcopis debita ratione visitationis, an & quando præscribi possit?
3.560.
Professionem Fidei quales beneficiarii coram Episcopo facere teneantur?
3.195
Professionis Regularium cognitio an aliqua cadat sub Iurisdictione Episcopi?
3.415

Quarta decimæ quando, & à quibus debeatur Episcopo?
3.344. à n. 33.

- R**eligionum, vel Monialium numerum an possit Episcopus in quolibet monasterio constituere.
3.403
Reliquias Sanctorum publicè venerandas quando Episcopus exponere possit?
3.399. à n. 10.
à reservatis casibus à Iure, vel à summo Pontifice an aliquam habeat Episcopus absolvendi Iurisdictionem?
3.1
Residere an semper teneatur Episcopus?
3.75
Resignationes beneficiorum quando possit Episcopus recipere?
3.222
Resignationes Episcopatum ex quibus causis possint facere Episcopi?
3.499
Resignant Episcopatum, seu potius resigna-

tario, & successori, an & quando debentur fructus naturales, industriaes, seu civiles, & quid in aliis beneficiis?
3.513

S

- Edere pro tribunali in quovis loco suæ Dioecesis, quamvis exempto, an possit Episcopus?
3.307
Seminarium erigere, aut gubernare quomodo debeat Episcopus?
3.293
Subsidium charitativum quando, & à quibus exigere possit Episcopus?
3.346
Suspensionem quando incurrat Episcopus ob illicitam ordinationem, & ob pravum Pastoralis officii usum?
3.487
Synodum dioecesanam qualiter, & quando teneatur congregare Episcopus?
3.3. 68

T

- Tempora adducuntur, quibus matrimonium celebrare vetitum est, benedictionesque nuptiales non sunt facienda?
2.374. à n. 193
Testamenti executor ad implendam defuncti voluntatem, quando possit per Episcopum cogi?
3.319
Testari an possit Episcopus de bonis intuitu Episcopatus acquisitis?
3.499
Testes ad matrimonium adhibendi quales?
2.367. à n. 137
Theologalis Præbenda, & Lectio sacræ Scripturæ, ut habeatur, quibus in Ecclesiis curare debet Episcopus?
3.1.130
Translatus Episcopus ad aliam Ecclesiam, quando primæ Ecclesie desinat esse Episcopus?
3.517

V

- Vestium clericalium honestatem qualē constituere debet Episcopus, & de pœnis contra non deferentes?
2.214
Vicarium generalem qualem constituere debeat Episcopus?
3.103
Virginum Deo dicandarum voluntatem quando Episcopus teneatur explorare?
3.412
Visitare quando teneatur Episcopus, & in visitationibus quomodo procedere debeat?
3.264
Visitandi exemptos quando jus habeat Episcopus.
3.274
Visitandi Hospitalia, Collegia, ac Confraternitates laïcorum quando jus habeat Episcopus?
3.277
Visitatio Episcopi an præscribi possit?
3.559
Visitatorem Episcopali Sede vacante quis possit deputare?
3.558
Unire beneficia quando possit Episcopus?
3.212

RECENSIO

Locorum, quæ ex Jure Pontificio & Cæsareo,
Conciliis Aurelianensi, & Tridentino, Bullis
item & Constitutionibus Apostolicis, nec-
non Ordinationibus Regiis Lusitanorum,
declarantur.

Prior numerus Partem, posterior paginam notat, tertius est marginalis.

EX JURE PONTIFICO.

Ex Decreto.

CAP. 22. dist.	part. I. pag. 124. num. 29.
1. 99. dist.	1. 37. 4
Clericus, 81. dist.	3. 439. 83
cum ad verum, 69. dist. I.	2. 124. 30
ecce, in princ. 99. dist.	1. 33. 5
in illis, 80. dist.	1. 37. 4
in novo, dist. 21.	1. 3. 7.
mos antiquus, 65. dist.	1. 137. 5
obitum, 61. dist.	3. 570. 12
ordinationes, il 1. §. tempus, 75. dist.	2. 181. 41
Presbyter, 28. dist.	2. 249. 10
prime sedis, in fin. 99. dist. I.	1. 33. 5
quod die, 75. dist.	2. 181. 43
que in omnibus, 32. dist.	1. 35. 2. 38
renovantes, 22. dist.	1. 135. 6
sacratas, 23. dist.	2. 221. 27
unic. dist. 85.	3. 83. 30. 3. 3.
ult. 61. dist.	3. 570. 12
I. 18. q. 1.	1. 20. 13.
Adjicimus, 16. quæst. I.	2. 301. 43
casellas, 10. q. 2.	3. 383. 57
charitatem, 12. q. 2.	3. 570. 16
Clericos, 1. q. 2.	3. 570. 37
cum simus, 9. q. 3.	3. 73. 13
cum simus, vers. similiter, 9. q. 3.	3. 543. 29
Diaconisse, 27. q. I.	2. 221. 27
illi autem, 12. q. 2.	3. 507. 38
placuit, il 2. 16. q. 3.	3. 564. 18
quam sit necessarium, 18. q. 2.	3. 451. 12
qui Episcopatum, 8. q. 1.	2. 176. 14
sine exceptione, 12. q. 2.	3. 303. 57

Ex Decreralibus.

I. §. verum quia, de hæret.	2. 412. 8
Barbos. de Episcop.	

1. de præscript.	3. 564. 15. 16. 17
1. qui filii sint legit.	3. 335. 28
1. de reliq. & vener. Sanct.	3. 398. 4
1. de suppl. neglig. Prælat.	3. 542. 21
1. de voto.	2. 387. 4
2. de donat.	3. 571. 27
2. de transact.	3. 543. 30
ad audienciam 34. de appellat.	3. 532. 28
ad hac vers. viventes, de testam.	3. 507. 34
antiqua, de privileg.	1. 115. 29
auditio, in fin. de præscript.	3. 555. 21
auditio, de præscript.	3. 535. 6
Capellanus, de fériis.	2. 376. 202
causam, qui filii sint legit.	3. 335. 26
cum accessisset, de constitutionib.	2. 310. 16
cum Apostolus, §. prohibemus, de censib.	3. 350
41	
cum ex officii, de præscr.	3. 560. 13
cum non ab homine, de judic.	3. 485. 17
cum non liceat, de præscript.	3. 360. 8
cum olim, de præscript.	3. 554. 13
cum olim, il 2. de privileg.	3. 558. 13
cum satis, de iure patr.	3. 260. 186
cum satis, de offic. Archid.	3. 554. 13
cum venerabilis, de censib.	3. 361. 9
cum venerabilem, vers. quod autem, qui filii sint legitimi.	2. 378. 15
cum vobis 19. de elect.	3. 571. 27
dilecti, de temp. ordin.	2. 379. 19
dilectis, vers. quia vero, de appell.	2. 396. 7
ea noscitur, de jure patr.	3. 252. 115
at si clerici, §. de adulteriis, de jaduc.	3. 53. 39
ex frequentibus 3. de institut.	3. 554. 10
ex litteris, de in integr. restit.	3. 334. 14
ex parte, de decimis.	2. 378. 12
innotuit, de elect.	2. 180. 35
juvenis, de sponsalib.	3. 69. 179
nobis 25. de jure patr.	1. 15. 34
	novit

Recensio locorum Iuris Canon. &c.

novit, vers. Non enim de judic. 1. 127. 50. & 1. 132. 97	
nullus de jure patr. 3. 234. 28. & 3. 543. 27	
nuper vers. in secundo, de sent. excom. 2. 379. 20	
per tuas, de simon. 2. 276. 29	
per tuas 10. de voto. 3. 83. 26	
perlatum, qui filii sint legit. 3. 33. 28. & seq.	
prohibemus, de censib. 3. 340. 14	
quanto, de consuetud. 3. 554. 8	
quia circa, de bigamis. 2. 249. 9.	
recipimus, privil. 3. 531. 23. & ibid. 28.	
Romana, §. caveant, de sentent. excomm. in 6. 3. 467. 34.	
si de terra, & cap. accendentibus, de privilegiis, concordantur. 2. 314. 12.	
significavit, gloss. verb. nostram, de corp. vit. 2. 431. 58	
significavit, de Offic. Ordin. 3. 543. 26	
si quis Presbyterorum, in fin. de reb. Eccles. non alien. declaratur. 3. 137. 11	
si verò, vers. verùm de jure jur. 2. 387. 5.	
tua nos, de clero agrot. 3. 205. 12	
tuam, de ord. cognit. 3. 335. 27	
verùm 15. de jure jur. 2. 387. 5	
pen. de simon. 2. 276. 29	
ult. §. caterūm, de offic. deleg. 2. 385. 17	
ult. de offic. Ordinar. ibid.	
ult. de præscript. ibi, quas absque peccato mor- tali, &c. 1. 132. 100	
unic. de Cleric. per saltum promot. 2. 252. 6	

Ex VI. Decretalium.

1. de usuris. 3. 307. 27	
cum persona de privileg. 3. 533. 35	
is cui 42. de elect. 4. 569. & seq. II. 15	
licet canon, de elect. 3. 188. 84	
& 3. 548. 58.	
si Papa, vers. idem dicimus, de privil. 3. 531. 25	
ult. de suppl. negl. Præl. in 6. 3. 569. & seq. 10. 15.	
generi, de reg. jur. 3. 534. 45.	

Ex Clementinis.

Clem. 1. & 2. de censib. 3. 350. 46	
3. §. verùm, de sepult. 3. 342. 13.	
dudum, de sepultur. 2. 302. 47	
unic. de suppl. negl. Præl. 3. 549. 66	

Ex Extravagantibus.

Extrav. ad evitanda scandal. Martini V. 2. 305. 61	
ambitiosa, ibi, Nullius momenti, de reb. Eccles. non alien. 3. 378. 16.	
execrabilis, vers. quantum, de praben. 1. 109. 42	
unam sanctam, de major & obed. 1. 124. 29	
unic. vers. sanè, ne Sede vacante, Iqan. XXII. ibid.	

EX JURE CÆSAREO.

Ex Digestis.

LEX de bonis, de Carbon. edicto, & l. legatis, de alim. & cibar. leg. componuntur. 2. 274. 7	
& quia, de jurisd. omn. jud. 3. 366. 7	
filii liberorum, §. relegatus, & l. eius qui ma- numissus, §. l. ff. ad municip. componuntur. 3. 283. 35.	
inter stipulantem, §. sacram, de V.S. 2. 318. 16	
qui res, §. aliam, de solut. ibid.	
si servus, §. furnarius, ad leg. Aquiliam. 2. 327. 14	
ut vim vi, de just. & jure. 3. 50. 11	
ult. de jur. immun. 3. 364. 6	
Tit. de offic. delegati, & tit. de offic. ejus cui mand. est iurisd. & c. eod. lib. differunt. 3. 111. 43	

Ex Codice.

L. 1. & 2. de iis qui sponte man. sub. 2. 315. 17	
ult. de fund. limitroph. 3. 563. 8	
vulgare illud, Qua non profunt singula, multa collecta iuvant. 3. 531. 24	

Ex Concilio Aurelian.

Can. 3. c. omnes fideles, de consecr. dist. 5. 2. 340. 7

Ex Concilio Trident.

SESSIO IV.

In decreto de editione, & usu sacrorum librorum.
3. 363. 12. & seqq.

SESSIO V.

De reformat. cap. 1. 3. 130. 1. & seqq.
c. 5. 3. 288. 1. & seqq

SESSIO VI.

De reform. cap. 1. in princ. 1. 61. 3

c. 2. 3. 35. 240
c. 4. 3. 265. 5
c. 5. 2. 202. 10

Ibi in personas eidem Ordinario subjectas.
2. 197. 64.

SESSIO VII.

De Sacramento Confirmationis, cap. 2. 2.
345. 2.

Can. 3 2. 339. 1

De reformat. cap. 3. ibi, omnino irritetur. 3.
204. 4

Idem cap. 3. & sess. 22. de reform. cap. 4. in fin.
conciliantur. ibid.

c. 4. 3. 266. 5
c. 8. 3. 279. & seqq.
c. 10. 2. 206. à n. 10.

& quod comprehendat primam Tonsuram.
2. 183. 17

c. 11. 2. 204. 2. & seqq.
c. 16. 3. 278. 1. & seqq.

c. 14. 3. 454. 22.
Disputatur, an deroget textus in cap. 2. de
privil. lib. 6. ibid. 23

SESSIO

Recensio locorum Iuris Canon. &c.

SESSIO XIII.

De sacramento Eucharistiae, cap. 6. & can. 7.
2. 278. 1. & seqq.

De reformat. cap. 4. 3. 486. 23
c. 5. 2. 218. 1. & seqq.

SESSIO XIV.

De Sacramento Pœnitentiae, c. 7. ibi, ut mul-
la sit reservatio in articulo mortis. 2. 307
78

De extrema Vnctione, cap. 1. 2. 296. 13

De reformat. cap. 2. 2. 201. 1. & seqq.

Ibi, etiam praetextu familiaritatis.

c. 7. verf. si vero homicidium, &c. 2. 408

54

c. 9. ibi, beneficia unius diæcessis, &c. 3. 213. 9

De casuum reservatione, cap. 7. 3. 460. 78

SESSIO XV.

De Regularibus, cap. 3. 3. 403. 2

SESSIO XXI.

De reformat. cap. 2. 2. 262. 4. & seqq.

c. 3. 3. 96. 154

c. 3. vers. in iis. 3. 223. 1

c. 7. 3. 208. & seqq.

c. 9. 3. 488. & seqq.

SESSIO XXII.

De observandis in celebratione Missæ, ibi,
neve patiantur privatis in domibus, &c. 2.
280. 1. cum seqq.

Ibi, Deinde ut irreverentia vitetur, &c. 2.

279. 1. cum seqq.

Ibi, ab Ecclesiis vero musicas, &c. 2. 288.

24

De reformat. cap. 2. ibi, verum etiam in sa-

cro Ordine, &c. 2. 183. 1. & seqq.

c. 3. 3. 98. 154

c. 4. in fine. 3. 206. 4

c. 8. 3. 282. 24. & seqq. & 3. 320. 13. & seqq.

SESSIO XXIII.

De Sacramento Ordinis, cap. 3. ibi, gratiam

conferre dubitare non potest. 2. 183. 3

c. 4. ibi, character imprimitur. ibid. 4

De reformat. cap. 1. 3. 99. 160. & à principio

allegationis.

c. 5. ibi, qui sacramentum Confirmationis, &c.

2. 184. 14.

Ibi, & Fidei rudimenta. 2. 226. 4

c. 6. ibi, is etiam privilegio fori, &c. 2. 332. 2. &

seqq.

Ibi, ante decimum quartum annum bene-

ficium, &c. 3. 186. 72. & seqq.

c. 7. 2. 220. 20

c. 8. ibi, in Cathedrali Ecclesia. 2. 246. 12

Ibi, à proprio Episcopo ordinetur. 2. 192. 2. &

seqq.

Ibi statutis à jure temporibus. 2. 255. 1. &

seqq.

c. 9. 2. 199. 1. & seqq.

c. 10. 2. 188. 8. & seqq.

c. 11. 2. 251. 1. & seqq.

Barbos. de Episcop.

c. 14. ibi, ad minus annum integrum. 2. 258. 4
& seqq.

c. 15. 2. 247. 1. & seqq.

c. 16. 2. 278. 1

c. 18. 3. 293. 1. & seqq.

SESSIO XXIV.

Can. 1. 2. 375. 199

De reformat. matrimonii, cap. 1. 2. 351. 1. &

seqq.

c. 3. 3. 570. 18

c. 4. 3. 68. 164

c. 9. 3. 35. 242

c. 10. ibid.

De reformat. cap. 6. 2. 414. 9

Ibi, idem & in heresis criminis. 2. 413. 1. &

seqq.

Ibi, vers. universitates autem. 3. 469. 42.

43

c. 8. 3. 126. 1. & seqq.

c. 12. ibi, Alioquin primo anno privetur. 3. 97.

146.

Ibi provisi etiam de beneficiis, &c. 3. 196. 1. &

seqq.

Ibi, Hortatur etiam sancta Synodus, &c. 3.

184. 58. & seqq.

Ibi, Archidiaconi etiam, &c. ibid. 60

Ibi ultra tres menses, &c. 3. 93. 107. &

seqq.

c. 13. 3. 212. & seqq.

c. 15. 3. 218. 1. & seqq.

Ibi, vel aliquot simplicia beneficia, &c. 3.

219. 14.

c. 17. 3. 200. 1. & seqq.

c. 18. ibi debent Episcopus statim, &c. 3. 357

24

Ibi, per resignationem in Curia. 3. 181

26

Ibi nec illis possessio suffragetur. 3. 198

26

Ibi, Porro Episcopus, &c. 3. 177. 1. cum seqq.

ubi latè de examine per concursum.

c. 20. in princ.

3. 312. 1. & seqq.

Ibi, in vers. ad hac. 3. 332. 1. & seqq.

SESSIO XXV.

De reformat. c. 1. 1. 78. 23

De invocatione, & veneratione Sanctorum,

vers. Hæc ut fidelibus, &c. 3. 398. 3.

De regularibus cap. 3. 3. 403. 1. & seqq.

Ibi in predictis autem Monasteriis, &c.

ibid.

c. 11. 3. 267. 18

c. 1. An deroget privilegia Regularibus concessa

ad celebrandum tempore interdicti, & ad-

mittendos laicos eodem tempore ad divina.

3. 456. 44

c. 13. vers. Exempti. 3. 299. 3. & seqq.

& 306. 26. & seqq.

c. 14. 3. 267. 19

*** 3 t. 15

Recensio locorum Iuris Canon. &c.

c.15.	3.416.1. & seqq.
c.16.	3.403.1. & seqq.
c.17.	3.412.1. & seqq.
c.18.	3.36.247. & seqq. & 3.462.1
c.19.	3.445.9. & seqq.
De reformat. c.6.	3.265.5
c.3.	3.342.18
c.4.	2.332.1. & seqq.
c.6.	3.265.5
c.7.	3.516.1. & seqq.
c.9.	3.165.1. & seqq.
c.11.	3.208.1
c.13.	3.243.18
c.15.	3.208.1. & seqq.

Ex Bullis, & Constitutionibus Apostolicis

MARTINI V. incip. Ad reprimendas. 3.22.

115.	
PII II. incip. Pius.	2.256.11. & seqq..
PII IV. incip. Ea quæ.	3.22.119
Ejusdem incip. Rom. Pont.	3.25.138
IULII III. incip. In multis.	3.59.99
LEONIS X. incip. Inter sollicitudines,	3.362.9
PII V. incip. Horrendum.	2.432. à n. 21. usque ad fin.
Ejusd. incip. Licet omnibus.	3.25.141
Ejusd. incip. Cum primum.	3.59.100
Ejusd. incip. Cum ex Apostolatus.	3.158. 136. & seqq,
Ejusd. incip. In conferendis.	13.179.12. & seqq.
Ejusd. incip. Quanta Ecclesia.	3.225.21. & seqq.
Ejusd. incip. Super gregem.	3.364.1. & seqq
Ejusd. incip. Sanctissimus.	3.387.3. & seqq.
Ejusd. incip. Pius V.	3.240.33
GREGORII XIII. incip. Ex incumbenti.	3.26. 152.
Ejusd. incip. Non sine gravi.	ibid. 153

Ejusd. incip. In tanta.	3.288.2. & 3.420.33.34
Ejusd. incip. Circumspecta.	3.416.4. & seqq.
Ejusd. incip. Vbi gratia.	3.430.33. & seq.
Ejusd. incip. Dubiis.	3.425.13. & seq.
Eiuds. incip. Quæ Sanctorialium.	3.430.34
Ejusd. incip. Exposit.	3.301.32. & seqq.
SIXTI V. incip. Sanctum, & salutare 2.192.2. & seqq.	
Ejusd. incip. Cum Sacrosanctum.	2.216.12
Ejusd. incip. Pastoralis.	ibid. 13
Ejusd. incip. Cœli, & terra.	3.63.134
Ejusd. incip. Sextus Episcopus.	3.421.37
Ejusd. incip. Effrenatam.	3.52.26
CLEMENTIS VIII. incip. illius vices.	3.23.120
Ejusd. incip. In his.	3.421.42
Ejusd. incip. Ecclesiastici Ordinis.	3.118.10
VRBANI VIII. inaip. Decet Rom. Pontificem 3. ibid.	
PAULI V. incip. Ecclesiae universæ.	ibid.
GREGORII XV. incip. suprema Ecclesiae universæ.	ibid.
Ejusd. incip. Suprema dispositionis.	3.129.36
Bullas & Constitutiones Pontificum in fine Operis invenies.	
Ex Ordinationibus. Regiis Lusitanæ.	
Lib. I. tit. 62. §. 39. in fine.	3.280. & seqq. 14.15
Ibi Proœm.	ibid. 13
Ibi, est a de determinação, &c.	ibid. 16
Lib. 2. tit. 1. §. 25.	2.233.6
Eod. tit. 1. §. 27.	2.232.2. & 2.236.26
& tit. 2. §. 1.	2.237. 34
& tit. II. in princ.	2.256.4. & seq.
& tit. II. §. ult.	2.24.13
Lib. 3. tit. 56. §. 7. vers. E Declaramos,	2.42.2.9.
& tit. 64. in princ.	1.132.96
Lib. 5. tit. 2. in princ.	3.60.302
& tit. 103	3.48.2.13

S Y L L O G E

Decisionum Sacræ Rotæ Romanæ, & Congregationis Cardinalium.

Ex decisionibus Sacrae Rotæ Romanae.

BULEN. Canonicatus Pœnit.	17. Aprilis 1589.	3.127.2	Mantica.
Adjacen. Beneficii,	15. Aprilis 1622.	3.296.24	Coccino.
Alexandrina Beneficii	15. Aprilis 1625.	3.279.5	Merlino.
Aliphana Iurispatr.	4. Iulii 1629.	3.244.30	Ghiserio.
Andrian. Archidiaconatus,	5. Decembr. 1625.	3.146.62	Merlino.
Aquilana Capellaniæ,	26 Martii 1629.	2.92.44.	Merlino.
Arboren. Spolii,	27 Junii 1614.	3.507.35	Manzanedo.
Asculana Plebaniæ,	17. Ianuarii 1604.	3.221.9	Merlino.
Affisen. Beneficii.	11. Maii 1607.	3.296.30	Marquemontio.
Asten. Fructuum,	15. Martii 1613.	3.100.172	Manzanedo.
Astoricen. Prioratus,	18. Decembr. 1598.	3.153.105	Seraphino.
Archidiaconatus,	6. Novembr. 1602.	3.156.116	Lancellotto.
Residentiæ,	6. Junii 1616.	3.98.153 & 154	Coccino.
Aversana Parochialis,	12. Martii 1562.	3.164.187	Oradino.
Barbastren. Canonicatus,	26. Ianuarii 1616.	3.98.134	Durano.
Barcinon. Parochialis,	29. Novembr. 1613. & 26. Ianuarii 1615.	1615.	Buratto.
3.190.95			
Vicariæ,	9. Febr. 1624.	3.218.51	Merlino.
Fructuum,	4. Iulii 1607.	3.513.5	Iusto.
Beneventana Paroch.	13. Junii 1590.	3.194.103	Oradino.
Eeneficii,	15. Novembr. 1597.	3.153.101	Seraphino.
Bergomen. Capellaniæ,	18. Maii 1629.	3.247.64	Merlino.
Bononien. Paroch.	24. Novembr. 1595.	3.256.158	Litta.
Canonicatus,	28. Junii 1610.	3.253.119	Coccino.
Beneven.	13. Novembr. 1617.	3.201.10	
Bracaren. Beneficii,	3. Martii 1603.	3.255.140	Ludoviso.
novissimè refertur in collectione decisionum per Beltramin. decis.			
94.			
Fructuum,	18. Aprilis 1625.	3.514.9.	Buratto.
Brixien. locationis,	5. Decembr. 1594.	3.382.49	Penia.
Brundusina Gabellæ.		3.2.2.36.7	Penia..
Burgen. Abbatiaæ,	19. Novembr. 1588.	3.156.116	Penia.
Beneficii,	22. Maii 1603.	3.157.120	Litta.
Reductionis beneficiorum,	15. Novembr. 1610.	3.217.	Ludoviso.
novissimè refertur in collectione decisionum per Beltramin. decis.			
483.			
Abbatiaæ de Salas,	14. Maii 1614.	3.277.32	Vbaldo.
Calaguritana reduktionis Motus proprii,	29. Martii 1595.	3.158.136	Seraphino.
Potionis de Narbaia,	2. Junii 1589	3.219.8	Penia.
Beneficii de Ollavariis,	15. Decembr. 1604.	3.141.10.	Penia
Fructuum,	26. Maii 1614.	3.98.153	Vbaldo.
Calciatensis beneficii,	25. Febr. 1611.	3.266.10	Attrebaten.
Iurisdictionis,	10. Maii 1624	3.323.25	Remboldo.
Camarinensis,	21. Febr. 1617.	3.439.76.	
Carthaginensis fructuum,	2. April. 1612.	3.98.153	Pirouano.
Cauriensis beneficii,	9. Decembr. 1598.	3.245.40	Corduba.
Colimbriensis pensionis,	27. Ianuar. 1605	3.101.177	Merlino.
***	4	Canonicatus	

Sylloge Decisionum S. Rotæ Rom.

Canonicatus, 13. Junii 1616.	1. 108. 19	Sacrat.
Præstimoniorum, 10. Decembr. 1631. & 18. Junii 1632.	3. 165. 2	Dunozetto.
Coloniensis præcedentia, 9. Junii 1627.	2. 301. 27	Vbaldo.
Comensis Capellaniæ, 17. Junii 1616.	3. 248. 70	Penia.
Capellæ, 9. Febr. 1620.	3. 153. 106. &	Remboldo.
Cnmpostellan. Canon. 10. Maii 1600.	3. 277. 33	Lancelloto.
Parochialis 20. Febr. 1630.	3. 149. 78	Merlino.
Conch. decimarum de l'infantado, 19. Decemb. 1617. 3 349. 34. 36	3. 257. 161	Andrea.
& 7. Febr. 1618	3. 349. 34. 36	
Cordubensis Beneficiorum, 24. Febr. 1620.	3. 514. 8	Cavalerio.
Capellaniæ, 5. Décembr. 1629.	3. 248. 72	Coccino.
Dimidiæ portionis, 11. Febr. 1628.	3. 205. 10	Durano.
Dertusen. Archipresb. 16. Novembris 1594.	3. 261. 193	Penia.
Feltrina Canonicatus, 5. Decembris 1603.	3. 261. 193	Ortembergo.
Ferrariensis pensionis, 14. Junii 1624.	3. 241. 27	Remboldo.
& 23. Martii 1627.	3. 528. 4.	Virili.
Bonorum, 19. Ianvarii 1615.	3. 248. 66	Dunozetto.
Archipresbyteratus, 16. Junii 1628.	3. 216. 32	Coccino.
Firmana Altaris, 15. Decembris 1594.	3. 255. 136. &	Dunozetto.
& 9. Junii 1608.	3. 241. 105	Marquemontio.
Forolivien. Capellæ, 3. Junii 1586.	3. 164. 186	Granucio.
Gerunden. personatus & causæ piæ, 17. Maii 1630.	3. 159. 141	Verospio.
Fructuum, 24. Maii 1599.	3. 513. 5	Iusto.
Distribution. 16. Febr. 1604	3. 97. 152	Ludovisio.
novissimè refertur in collectione decisionum per Beltramin. decis. 154.		
Granaten. Capellaniæ, 12. Ianvarii 1607.	3. 187. 77	Marquemontio
Hispalen. beneficij de Villanueva, 15. Ianvarii 1604.	3. 141. 11	Iusto.
Distributionum, 2. Maii 1603.	3. 99. 167	Coccino.
Legitimitatis, 4. Febr. 1613.	3. 245. 42	Vbaldo Sen.
Archidiaconatus, 20 Febr. & 26. Junii 1616.	3. 249. 77	Iusto.
Imolen. Iurispatr. 19. Novembris 1594.	3. 380. 32	Orano.
Bonorum, 21. Maii 1593.	3. 98. 153	Pamphilio.
Lecien. fructuum, 21. April. 1603.	3. 156. 117	Pamphilio.
Beneficiorum, 4. Febr. 1608.	3. 250. 85	Cavalerio.
Quartæ funeralium, 15. Ianvar. 1618.	3. 254. 128	Coccino.
Legionen. puritatis sanguinis, 26. Martii 1671.	3. 174. 15	Queipo.
Parochialis, 18. Decembris 1623.	2. 266. 34.	Merlino.
Canonicatus S. Dionisii, 23. Martii, & Iulii 1623.	3. 202. 18	Coccino.
Leodien. Canonicatus, 28. Junii 1621.	3. 248. 65	Remboldo.
Lucana Beneficii, 4. Novembris 1579.	3. 237. 30	Seraphino.
Optionis domus 23. Ianvarii 1607.	3. 296. 26	Manzanedo.
Dismemberationis, 18. Novembris 1600.	3. 127. 2	Iusto.
Iurispatr. de Podis, 15. Martii 1621.	3. 257. 162	Millino.
& 18. Maii 1628.	3. 243. 19	Mantica.
Maceraten. hæreditatis, 4. Junii 1590.	3. 220. 19	Bubalo.
Majoricensis Canonicatus, 15. Novembris 1593.	3. 159. 141	Seraphino.
Mediolanensis Iurispatr. 23. Ianvarii 1596.	3. 513. 5	Orano.
Præposituræ, 16 Martii 1590.	3. 445. 9.	Dunozetto.
Dismemberationis, 28. Ianvarii 1595.	3. 159. 41	Carrillo.
Fructuum, 9. Martii 1592.	3. 246. 49	Manzanedo.
Melfitensis legati pii, 24. Ianvarii 1629.	3. 190. 92	Ortembergo.
Metensis professionis, 2. Junii 1636.	3. 337. 34.	Merlino.
Monopolitana hebdomadæ, 1. Iulii 1613.	3. 337. 34.	Ludovisio.
Neapolitana Rectoriæ, 19. Decembris 1609.		
Nepesina Canonicatus, 25. Februarii 1615.		
Novariensis decimarum, 15. April. 1611.		
novissimè refertur in collectione decisionum apud Beltramin. decis. 519.		
Nullius, seu Squillacensis Iurisdictionis, 4. Maii 1616.		Andrea.
	3. 205. 10	Oriolen.

Sylloge Decisionum S. Rotæ Rom.

Oriolen. præcedentiæ, 10. Martii 1600.	3.302.36	Litta.
Canonicatus, 11. Ianvarii 1619.	3.482.12	Remboldo.
Ovetensis mercedis, 12 Decembris 1605.	2.189.13	Coccino.
Pacen. decimatum, 12. Febr. 1608.	3.337.34	Sacrato.
Palatina fructuum, 16. Febr. 1580.	3. 513.5.	Lancelloto.
Pampilonensis celebrationis Missæ, Februarii 1594.	3. 281.21	Mantica.
Iuris visitandi, 15. Decembris 1623.	3.267.20	Merlino.
Papiensis Residentiæ, 10. Martii 1603.	3.96.138	Ortembergo.
Fructuum, 21. Febr. 1622.	3.513.5.	Remboldo.
Beneficii, 10. Aprilis 1617.	3.86.45	Andrea.
Parmensis Transactionis, 20. Decembris 1657.	3.409.17.	Durano.
Perusina beneficij, 4. Iulii 1608.	3. 213.3	Penia.
Pistoriensis Parochialis, ... Febr. 1623.	3.189.91	Merlino.
Placentina Paroch. de Malpartita, 28. Junii 1585.	3.171.5.18	Seraphino.
Salarii, 7. Maii 1608.	3.191.97	Penia.
Thesaurariæ, 25. Maii, & 16. Novembr. 1609.	3.156.116.	Ortembergo.
Decimarum person. de Trugillo, 18. Martii 1616.	3.345.36	Buratto.
Archipresbyteratus, 4. Iulii 1614.	3.194.104	Pamphilio jun.
Præposituræ, 26. April. 1627. & 4. Decemb. 1628.	3.220.1	Pirouano.
Reatina, 9. Maii 1609.	2.320.26	
Reginensis Paroch. 7. Octobr. 1589.	3.255.140	Blanchetto.
Romana Iurispatr. 8. Iulii 1584.	3.237.63	Seraphino.
Capellaniæ, 23. Ianuarii 1589.	2.284.43	Pamphilio.
& 29. Novembr. 1628. & 19. April. 1630.	3.277.33	Pirouano.
Computoruī, 10. April. 1630.	3.325.36	Merlino.
Præcedentiæ, 24. Maii 1600.	3.302.35	Lancelloto.
Clericatus S. Petri, 27. Novembr. 1602.	3.157.126	Pamphilio.
Beneficiatus, 22. Maii 1623.	3.281.22	Coccino.
Donationis de Mongellis, 14. Ianvarii 1636.	4.409.31	Garrillo.
Rhotomagensis, 13. Iulii 1601.	2. 334. 56	
Salamantina del Pedroso, 25. Decemgr. 1567.	3.92.105	Seraphino.
Beneficii, 4. Febr. 1630.	3.255.143	Ghislerio.
Parochialis de Geraris 1. Decembris 1578.	3.141.10	Bravo.
Beneficiorum Saltmant. & Abulen. 9. Junii 1599.	3.245.35.	Penia.
Segobiensis Canon. 24. Novembr. 1588.	3.148.73.	Plato.
Seguntina Archid. 19. Martii 1601.	3.154.107	Lancellotto.
Spoletana beneficij, 28. Maii 1590.	3.255.137	Blanchetto.
Salmonensis, 4. Maii 1612.	3.84.36	Cantucio.
& 14. Maii 1610.	ibid.	Lancellotto.
Theatin. Iurisd. 4. Maii 1612.	1. 37.7	Coccino.
Abbatiae S. Ioannis in Venere, 11. Septembris 1621.	3.556.29	
Tiburtin. Parochialis, 27. Junii 1629	3.199.27	Pirouano.
Tirassonensis Capellaniæ, 9. Junii 1603.	2.289.30	Sacrato.
Toletana beneficij, 12. Octobr. 1579.	3.219.13	Seraphino.
Canonicatus, 10. Decembris 1608	2.107.19	Marquemontie.
Matrimonii, 10. Decembris 1625.	2.359.72	Merlino.
Tuden. Parochialis, 7. Novembr. 1611.	3.245.35	Vballo.
Tudertina Parochialis, 21. April. 1595.	ibid. 40	Penia.
Valentina de Sativa, 3. Ianvarii 1590	2.280.11	Bubalo.
Vallisolestanus Decanatus 10. Decembris 1600.	2.172.98	Millino.
Venetiarum nullitatis contractus, 13. Novembr. 1602.	3.381.43	Pamphilio.
Verdunensis Decanatus, 9. Martii 1580.	3.135.102	Lancellotto.
Vicensis Parochialis Castræ Tertiolæ, 14. Ianvarii 1611.	3.171.6	Manzanedo.
Matrimonii, 11. Martii 1624.	2.366.123.8.127	Dunozetto.
& 23. Junii 1636.	2.238.41.	Merlino.
Visensis hæreditatis, 24. Maii 1629.	3.504.22	Pirouano.
Viterbiensis & Tuscanensis Vicarii, 3. Martii 1617.	3.118.125	Cavalerio.
Ulyssbonensis Iuris conferendi, 13. Junii 1607.	3.181.31	Lancellotto.
Concursus, 1. Junii 1611.	ibid. 32	Coccino.
& 1. Junii 1615.	ibid.	Remboldo.

Quartenarii

Sylloge Decisionum S. Rotæ Rom.

Quartenarii, 15. Ianvarii 1624.
Urgellensis Canon. 7. Maii 1583.
Zamoren. Capellaniæ, 12. Junii 1589.
Beneficii de Morales, 30. Maii. 1586.

Coccino.
3. 156.116 Blanchetto.
3. 97.149 Mantica.
2. 257.162 Orano.

Ex sacra Congregatione Cardinalium.

A Grigentina terræ novæ , 4. April. 1615.	3. 211.28
A Ameliensis , 4. Ianuarii 1608.	2. 436.63
Cameracensis , 9. Febr. 1608.	2. 334.57
Conversana , 27 Junii 1626.	1. 221.9
Cusentina , 1. Martii 1614.	3. 302.37
Feretrana, 13. April. 1630.	2. 452.25
17 August. 1617.	3. 68.164
Ferrariensis , 17. Iulii 1609.	3. 298.2
Foglinensis, 22. Novembr. 1619.	3. 444.30
Hydruntin. 15. Decembris 1632.	2. 334.57
Ianuen. 10. Maii 1631.	3. 432.42
Maceraten. 18. Novembr. 1628	3. 210.17
Monopolitan. 23. Martii 1619.	3. 217.37
Neapol. 12. Martii 1619.	3. 344.30
Nullius , sive Conversan. 10. Augusti 1627.	3. 556.29
2. Augusti 1631. & 24. Augusti 1632.	2. 433.15
1. Febr. 1631.	3. 418.23
11. Ianvar. 1620.	3. 420.34
Nucerina 24 Ianvarii, & 19. Maii 1617.	3. 180.17
Oritan. terræ Trallæ, 29. Septembr. 1619.	3. 304.2
Pisana 5. Febr. 1628.	2. 235.25
4. Septembr.	2. 243.11
Regien. 17. Junii 1631.	3. 211.28.
Romana 22. Maii 1629.	3. 344.30
Rossanen. terræ novæ, 14. Febr. 1615.	2. 454.1
Spoletana 16 Augusti 1618.	3. 194. 104
Tarentin. 12. April. 1619.	3. 209.12
Tudertina terræ Alazza 16. Ianuarii 1620.	3. 414.12
Verulen. 29. Ianvarii 1633.	3. 303.38
Viterbien. 9. Septembr. 1628.	
12. Febr. 1598.	
16. Maii 1623.	
Ugentin. 23. Maii 1603	

Auctoris Opera quæ adhuc luci commissa.

Dictionarium Lusitanico-Latinum, impressum Bracharæ Augustæ, apud Fructuosum Laurentium de Basto, 1611.

Remissiones Doctorum in varia loca Concilij Trident. Ulyssipone, apud Petrum Crasbeck, 1618. & deinde alibi.

Castigationes, & additamenta ad annotationes Parentis in Ordinationes Regias Lusitanorum, Ulyssipone, apud Petrum Crasbeck, 1620.

Remissiones Doctorum de Dictionibus, & Clausulis, Romæ, apud hæredes Bartholomæ Zanetti, 1621.

Pastoralis sollicitudinis, sive de Officio, & Potestate Episcopi tripartita descriptio, Romæ, apud Impressores R. Cameræ Apostol. 1623. deinde Parisiis, Venetiis, & accuratiūs Lugduni, apud Laurentium Durand, 1628. & deinde adhuc accuratiūs apud eundem Laurentium Durand, 1641. & nunc postrem cum multis addit. Lugd. apud Philip. Borde, Laurentium Arnaud, & Claudium Rigaud, 1656. Et hæc ultima editio apud eosdem Borde, & Arnaud, 1698.

Collectanea Doctorum, tam veterum, quam recentiorum, in Jus Pontificium universum, in quatuor Tomos divisa, apud Impressores R. Cameræ Apost. 1626. & 1629. Postea accuratiūs quinque Tomis Lugduni, apud Laurentium Durand, 1637. & deinde de novo excusa cum sexto Tomo Lugd. apud Philip. Borde, Laurent. Arnaud, & Claud. Rigaud, 1656. & ultima editio apud eosdem Borde, & Arnaud, ann. 1688.

Selecta Juris Canonici interpretationes, addenda Collectaneis Doctorum super quinque priores Decretalium libros, Romæ apud Franciscum Corbelletum, 1616. & deinde Lugduni, apud Hæred. Prost, Borde, & Arnaud, 1648. & ultima editio apud eosdem Borde, & Arnaud, 1688.

Variae Juris tractationes, in quibus continentur quinque Tractatus Legales, juxta seriem Alphabetam brevi methodo dispositi: videlicet,

- I. De Axiomatibus Juris usufrequentibus.
- II. De appellativa verborum utriusque Juris significatione.

III. De locis communibus argumentorum Juris.

IV. De clausulis usufrequentibus.

V. De dictionibus usufrequentibus, Lugduni apud Laurentium Durand, 1631. & deinde accuratiūs ibid. apud Philip. Borde, Laurent. Arnaud, & Claud. Rigaud, 1651. Et ultima editio apud eosdem Borde, & Arnaud, 1679.

Allegatio Juris in propria causa Bracharensi regressus, sive ingressus ad Thesaurarium, Romæ apud Franciscum Caballum, 1631.

Pastoralis sollicitudinis, sive de officio, & potestate Parochi, tripartita descriptio. Romæ apud Guillelmum Facciottum, 1632. Postea auctiūs & accuratiūs Lugduni apud Laurent. Durand, 1634. nunc denuò defaciatūs & auctiūs apud eundem, & Laurentium Arnaud, 1640. & adhuc recentius excusum Lugd. apud Borde, Arnaud & Rigaud, 1655. Et ultima editio apud eosdem Borde, & Arnaud, 1688.

De Canonicis, & Dignitatibus Cathedralium, & Collegiarum Ecclesiarum, eorumque officio, tant in Choro, quam in Capitulo, Romæ apud Francisc. Corbelletum, 1632. Postea accuratiūs & auctiūs Lugd. apud Laurent. Durand, 1634. & tandem pariter defacatum & auctum, apud eundem, & Laurentium Arnaud, 1640. & apud Hæret. Prost, Borde, Arnaud, 1648. & ultima editio apud eosdem Borde, & Arnaud, 1679.

Tractatus de Jure Ecclesiastico universo, in quo de Personis, Locis, & Rebus Ecclesiasticis plenissimè agitur. Lugduni apud Laurentium Durand, 1634. & denuò noviter excusus accuratiūs Lugduni apud Borde, Arnaud, & Rigaud, 1650. & ultima editio apud eosdem Borde, & Arnaud, 1678.

Collectanea Doctorum qui in suis operibus varia loca Concil. Trident. incidenter tractarunt. Lugduni apud Laurentium Durand, 1640. & accuratiūs apud eundem 1646. & adhuc apud Philip. Borde, Laurent. Arnaud, & Claud. Rigaud, 1651. & ultima editio apud eosdem Borde, & Arnaud, 1686.

Collectanea Bullarij, aliarumve Summorum Pontificum Constitutionum, necnon præcipuarum Decisionum, que ab Apostolica Sede, & Sacris Congregationibus S. R. E. Cardinalium Roma celebratis usque ad annum 1633. emanarunt. Lugduni apud Laurent. Durand, 1634. & deinde sub titulo Summæ Apostolicarum decisionum in fol. Lugd. apud Hæred. P. Prost, Borde & Arnaud, 1645.

Praxis exigendi pensiones, contra calumniantes & differentes illas solvere, cui accesserunt vota aliquot decisiva Canonica, primùm Barcinone apud Gabrielem Nogues, 1635. postea Lugduni apud Laurentium Durand, 1636. & deinde accuratiūs apud Philip. Borde, Laurent. Arnaud, & Claud. Rigaud, 1653.

Votorum decisiorum Tom. II. Lugd. apud Hæredes P. Prost, Philippum Borde & Laurent. Arnaud, 1647. & accuratiūs apud dict. Philip. Borde, Laurent. Arnaud, & Claud. Rigaud, 1653. & ultima editio apud eosdem Borde, & Arnaud, 1680.

Collectanea Doct. in Jus Civile universum, in duos Tomos divisa.

I. Tom.

I. Tom. continet Collectanea in tres priores Codicis libros, editi noviss. apud Hæredes Prost, Philip, Borde, & Laurent. Arnaud, 1648.

II. Tom. Collectanea in quartum & quintum ejusdem Codicis libros, Lugd. apud Gabrielem Boissat, 1637. & 1638. & accuratius Lugd. apud Borde, Arnaud & Rigaud, 1650. Et ultima editio apud eosdem Borde & Arnaud, 1679.

Eiusdem Augustini Barbosæ Repertorium, Opus posthumum, à D. Simone Vaz Barbosa J. V. D. Authoris fratre collectum, Lug. apud eosdem Borde & Arnaud, 1689.

AUGUSTINI

AUGUSTINI
BARBOSÆ,
U. J. D. LUSITANI,
DE OFFICIO, ET POTESTATE
EPISCOPI,
P A R S P R I M A,

In qua de Episcoporum institutione, electione, consecratione, munere,
Patriarchalium Sedium erectione, & Archiepiscopali præstantia.

TITULUS PRIMUS.

De institutione Episcopalis officii, Episcoporum nominis significatione, & etymologia, electione, confirmatione, & consecratione, Episcopatum graduum, ac omnium Episcopatum divisione.

CAPUT PRIMUM.

De Episcopalis officii institutione.

SUMMARIUM.

- 1 Medicus cœlestis Christus Dominus in terras venit curande infirmitatis nostræ gratia.
- 2 Christus Dominus salutis nostræ præbens se medicum, sanctissima vita sua exemplo pati, ac omnes virtutes amplecti nos docuit.
- 3 Populus in lege veteri in duos ordines sapienter distributus fuit, quorum unus civilibus officiis, alius vero divino cultui inserviret.
- 4 Officia ubi sunt peculiaria, & certæ administratio-nes ad tuendam pacem, & concordiam, potestas aliqua universalis precedere debet, qua cæteras omnes regat.
- 5 Universalis Ecclesiæ potestatem summâque auctoritatem Dominus noster in sancto Petro Apostolorum principe collocavit.
- 6 Episcoporum institutio, & successio perpetua in Ecclesia à Christo Domino instituta fuit.
- 7 Petro ejus Vicario dedit Christus Dominus jus, & potestatem instituendi, & creandi omnium Ecclesiæ Episcopos.

Cap. in novo, dist. 21. declaratur, ibid.
Barbosa de Episcop. Pars I.

- 8 Episcopos esse de jure divino institutos, qui teneant, ostenditur.
- 9 Episcopi aliam habent potestatem Ordinis, alteram jurisdictionis.
- 10 Ordinis potestas in Episcopis, quæ sit, ostenditur.
- 11 Jurisdictionis potestas in Episcopis quæ dicatur? ostenditur.
- 12 Episcopus solus consecratus cognoscit de illis, que pertinent ad dignitatem Episcopalem, de aliis vero, quæ ad simplicem jurisdictionem spectant, cognoscit electus & confirmatus, licet nondum consecratus.
- 13 Excommunicare potest subditos de jure communione Episcopus electus, & confirmatus.
- 14 Beneficia conferre potest Episcopus electus, & confirmatus.
- 15 Lex diœcesana, & lex jurisdictionis quæ dicantur, ostenditur.
- 16 Dispensatio est de lege jurisdictionis.
- 17 Canonica Episcopalis est de lege diœcesana.
- 18 Jurisdictionis potestas quamvis à Deo Episcopis sit concessa, voluit tamen ut in illa submissi essent Petro.
- 19 Apostolos omnes respectu consecrationis, & Ordinis licet Dominus pares fecerit, non tamen respectu jurisdictionis aquales constituit.
- 20 Papa jurisdictionis in tota Ecclesia est jure divino à Christo Domino instituta, & ab eo immediate accepta;

De officio, & potestate Episcopi

- cepta, ceterorum vero omnium Episcoporum jurisdictione est ab ipso etiam instituta, sed a Romano Pontifici tanquam eius Vicario, in eos derivata.
- 21 Papa cum eligitur, supposita legitime electionis conditione, accipit a Christo Domino immediate jurisdictionem.
- 22 Episcopus cum eligitur, & confirmatur a Romano Pontifice, vel ab alio auctoritate ipsius, electio, & confirmatione non est veluti conditio sine qua Episcopus jurisdictionem a Deo non acciperet, sed est id per quod Romanus Pontifex dat ei jurisdictionem in eis provincia, cui praeferit.
- 23 Jurisdictione non est necessario conjuncta ut naturalis proprietas cum consecratione Episcopali.
- 24 Episcopalis dignitas, ejusque jurisdictione ut ordinaria, & ex officio, considerata saltem in generali, est instituta a Christo Domino.
- 25 Episcopali Monarchia in Ecclesia per Dominum instituta, ut eam regeret, non potest tota ipsa Ecclesia ipsum regiminis modum mutare.
- 26 Episcopalis jurisdictione, sicut etiam munus ipsum Episcopale, si sumatur in particulari, non est de Iure divino, nec ab eo habet certos jurisdictionis gradus, qui angeri, vel minui nequeant.
- 27 Papa solus per se, vel per alios sua auctoritate, & consensu creat, & transfert Episcopos, dioeceses dividit, erigit, minuit, sublimat, ac deprimit.
- 28 Papa potest extendere, vel limitare ipsam jurisdictionem Episcopali muneri Iure divino coherentem intrinsecè, vel ordinariam, & quasi ex natura rei.
- 29 Episcopi ubi probetur quod successerint Apostolis, ostenditur.
- 30 Papa non potest ex toto, vel ex aliqua parte aliquid eorum mutare, abrogare, & tollere, quæ sancti Apostoli considerunt.
- 31 Apostoli, ut tenet probabilius sententia, immediate habuerunt a Christo Domino potestatem aqualem in totum orbem, & ad omnes actus, quos etiam ipse Petrus agere poterat, quamvis ejus disposuimus, ut capit, & Ordinarii eorum, subordinata.
- 32 Episcopi impropriè, videlicet per quandam similitudinem, & proportionem, dicuntur Apostolis succedere.
- 33 Apostolorum dignitas, & jurisdictione personalis erat, ut propter necessitatem illius temporis, & prima foundationis Ecclesie speciali privilegio a Christo Domino commissa.
- 34 Episcopi Apostolis succedere dicuntur respectu Ordinis sacri Episcopalis.
- 35 Inter successionem, quæ fit Petro, & eam quæ fit Apostolis, discriminem constituitur.
- 36 Episcoporum jurisdictione in particulari immediate est a Summo Pontifice.

Quemadmodum amans ac peritus medicus non satis habet singulari industria, & labore medicamenta temperasse, quæ valedudini ægroti operam ferant; sed etiam illi vult assistere, ut cum instruat quo pacto pharmacum ei sit sumendum, quæ viætus ratio ei sit observanda, quod genus ciborum sectandum, quod fugendum, quæ suscipienda corporis exercitationes, ceteraque hujusmodi, quibus medicinæ vis adjuvetur, quæ alioquin inutilis, aut forte noxia redderetur. Sic cœlestis noster Medicus, cum prospiceret medicinæ utilitatem, si ipse in terras non venisset, eamque vulneribus, plagiisque nostris homo factus non applicasset, magna ex parte inutilem evasuram, propter ingenium hominis durum, morosum, & contumax, voluit pro eximia pietate sua exemplum sanctissimæ vitæ suæ cum medicina conjungere, ut ab utroque mundus perfectam salutem adipisceretur, sicut dicit S. Leo serm. 1. de Nativit. nisi esset verus Deus, non afferret

remedium; nisi esset verus homo, non preberet exemplum. Et S. August. serm. de tempore, ut non solum doctrinæ auxilio & gratia, sed etiam exemplo suo ad studium sanctitatis ascen' eret, ut nos non solum precipientem Dominum, sed etiam exemplo suo ad virtutis fastigia provocantem majori alacritate sequeremur. Quod ipsum per Osean cap. 1 i. est expressum, cum ait: Et ego quasi nutritius Ephraim, portabam eos in brachiis meis, & nescierunt quod curarem eos. In funiculis Adam traham eos, in vinculis charitatis: & ero eis quasi exaltans jugum super maxillas eorum, & declinavi ad eum ut vesceretur.

Voluit igitur Dominus Jesus, ac Redemptor noster in hunc mundum veniens se Auctorem, Doctorem, ac Medicum salutis nostræ præbere, ac Sanctissimæ vitæ suæ exemplo nos docere modò patientiam, modò sobrietatem, modò constantiam, tum fortitudinem, tum prudentiam, sinceritatem, justitiam, zelum Dei, & despicientiam humanarum rerum, omniumque maximè charitatem, ceteras denique omnes virtutes amplecti, ut in Ecclesia Catholica ab eodem instituta exemplar perfectissimum haberet, quod ceteri tam Præsules, quam subditi imitarentur. Hincque sèpè ipsemet sancto ore suo in sacro Evangelio Joan. 10. id monet dicens: Ego sum pastor bonus. Ego cognosco oves meas, & cognoscunt me me. Ego animam meam pono pro ovibus meis. Et Joan. 13. Exemplum dedi vobis, ut quemadmodum ego facio, sic & vos faciatis. Eum denique sensum sèpè inculcarunt Sancti viri, dicentes omnem Domini nostri actionem, nostram esse instructionem, cumque nobis reliquisse exemplum, ut sequamur vestigia ejus. Et S. Greg. homil. 17. in Evang. ait: Ipsa acta Domini præcepta esse, qui dum aliquid tacitus facit, quid agere debeam, innotescit. Omnis enim illius actio, nostra debet esse instructio, cap. Deus omnipotens, §. cuius exemplo monemur, 2. q. 1. cap. significasti, ubi Abb. num. 1. ad fin. versicul. nota 4. de elect. Lotter. de re benef. lib. 1. quest. 33. n. 43.

Quemadmodum etiam Lege veteri sapienter Populus in duos ordines distributus fuit, quorum alter civilibus officiis, rebusque familiaribus, seu publicis administrandis inserviret, alter esset divino cultui, Sacrificiis, ceterisque actibus religiosis deditus. Sic etiam idem mediator Dei, & hominum homo CHRISTUS JESUS tempore gratiæ eandem rationem conservavit, quamvis sublimioribus mysteriis sociatum, ac mediis longè præstantioribus, ac venerabilioribus munitam, voluitque hos, qui divino cultui dicandi erant, per Episcopum sacro, & spirituali quasi connubio devinctum, solemnibus cæremoniis, legitima quo manuum impositione initiari, ac veluti prolem Ecclesiasticam propagari, quæ in sanctæ ipsius Ecclesiæ successione perpetuò serviret.

Sed quia necesse est ubi peculiaria officia sunt, & certæ administrationes ad communem utilitatem institutæ, potestatem aliquam universalem præcellere, quæ ceteras omnes regat, & ex qua ceteræ pendeant ad tuendam pacem, concordiam, & unitatem, ut assertunt D. Thom. contra Gentes lib. 4. c. 76. in fine, Aug. de Ancona de potestate Ecclesie, q. 71. art. 4. Igitur tunc universalis Ecclesie corpus unum sit, hanc universalis, summamque auctoritatem Dominus noster JESUS CHRISTUS in S. Petro Apostolorum Principe collocavit, hunc Vicarium suum in terris reliquit, ac post eum successores ejus in Pontificatu, & gubernatione Ecclesie suæ, ita ut in eo plenitudo omnis potestatis in Ecclesiæ vigeret, & perpetuò constans permaneret, quam ipse aliis Ecclesiasticis gradibus communicaret, ac distribueret, prout judicaret populorum utilitati, fideliisque ædificationi conducere. S. Leo epist. 54. ad Anastas. In novo Testamento (inquit Anaclet. Papa epist. 2. ad Episcopos Italiae, relatus c. in novo, 21. dist.) post CHRISTUM Dominum a Petro Sacerdotalis

cerdotalis cœpit Ordo, quia ipsi primò Pontificatus in Ecclesia Christi datus est, Domino dicente ad eum : Tu es Petrus, & super hanc Petram edificabo Ecclesiam meam, & porta inferi non prævalebunt adversus eam, & tibi dabo claves Regni Cœlorum. Hic ergo ligandi ac solvendi potestatem primus suscepit à Domino, primusque ad Fidem populum virtute sue predicationis adduxit. Cæteri vero Apostoli cum eodem pari confortio honorem, & potestatem acceperunt, ipsumque Principem eorum esse voluerunt, qui etiam jubente Domino in toto Orbe dispersi Evangelium prædicaverunt. Ipsisque quoque decedentibus in locum eorum successerunt Episcopi. Hæc Anaclet. in dict. cap. in novo; & ideo Christus creando plures Apostolos, instituit formam creandi plures Episcopos Apostolorum successores. Henr. in sum. lib. 6. c. 5. §. 5. in com. lit. B.

6 Quam quidem Episcoporum institutionem, & successionem perpetuam in Ecclesia à Christo Domino institutam fuisse, solent sacri Doctores deducere tum ex verbis ejusdem dicentis Matth. cap. 28. in fine, *Ego vobis sum usque ad consummationem seculi;* tum ex Apostol. Paulo ad Ephes. 4. dum ait : *Et ipse dedit quosdam quidem Apostoliis, quosdam autem Prophetas, alios vero Evangelistas, alios autem Pastores, & Doctores ad consummationem Sanctorum in opus ministerii, in edificationem corporis Christi, donec occurramus omnes in unitatem fidei, & cognitionis Filii Dei, in virum perfectum, in mensuram etatis plenitudinis Christi.* Unde manifestum est, sic Christum Ecclesiam instituisse, ut esset usque in saeculum duratura, secundum illud Isai. 9. *Super solium David, & super regnum ejus sedebit, ut confirmet illud, & corroboret in iudicio, & justitia, amodo, & usque in sempiternum.* Patet ergo quod ita illos, qui tunc erant in ministerio, constituit, ut etiam eorum potestas derivaretur ad posteros, utilitati Ecclesiæ, usque ad saeculi finem, facit text. in cap. quodcunque, 24. q. 1. ubi dicitur, quod quando Petrus Claves accepit, Ecclesiam sanctam significavit, quia scilicet non tantum pro se, sed etiam pro omnibus successoribus usque ad finem saeculi duratura est Ecclesia.

7 Sapienter igitur ne unquam in Ecclesia Ministri decessent, dignitas & auctoritas, quæ Episcopalis dicitur, ab ipsa sapientia Christo Iesu instituta est, & eo ipso quod Petrum sibi Vicarium substituit, ipsi dedit jus, & potestatem instituendi, & creandi omnium Ecclesiarum Episcopos, quibus tum inferiores Ministri, tum ipsi etiam Sacerdotes parerent : sicut etiam in bellis gerendis omnibus militia ordinibus dux unus præficitur, ita Sacerdotum unus Princeps consecratur, cæteris Sacerdotibus potestate superior, isque appellatur Episcopus, qui hanc ob causam non solum veste utitur cum aliis Ecclesiasticis ministris communi, sed aliis etiam ornamentis, quæ majorem ejus auctoritatem ostendunt aliis in functionibus, ad quas simplex Sacerdotum potestas minimè extenditur. Unde sumitur intellectus in c. in novo, dist. 21. ibi, à Petro Sacerdotalis cœpit Ordo, illud enim non loquitur de Ordine minorum Sacerdotum, id est Presbyterorum; constat enim Apostolos in ultima cœna simul omnes ordinatos Sacerdotes; sed loquitur de Ordine majorum Sacerdotum, id est, Episcoporum, qui à Petro dicitur incœpisse; nam solus Petrus à Christo fuit Episcopus ordinatus, cæteri autem Apostoli à Petro Episcopalem consecrationem acceperunt. Ita Turrecr. in sum. de Ecclesia, lib. 2. cap. 32. Cardin. Bellarm. lib. 1. de Romano Pont. c. 23. vers. quid ergo. Henr. in sum. lib. 10. c. 4. §. 2. & seqq. Cùm ergo pateat, ut ex modò dictis apparet, non Ecclesiam, sed ipsum Christum Episcopos instituisse, & jus ac potestatem instituendi, & creandi eos Petro ejus Vicario, & successoribus in posterum dedisse, non potest dubitari, quia illi sint Iure divino instituti, ut per text. in d. c. in novo, & in c. videntes, 22. quest. 1. probant Maj. in 4. dist. 17.

Aug. Barbosa de Episcop. Pars I.

quæst. 7. concl. 1. & dist. 24. quæst. 3. concl. 2. Duen. reg. 71. vers. fallit in dignitate. Greg. Lopez l. 1. gloss. 3. & l. 17. gloss. 2. tit. 5. p. 1. Barbat. in tract. de præstantia Cardin. quæst. 1. Gig. de pensionib. quæst. 1. n. 3. Covarr. in reg. possessor, 2. part. §. 9. à n. 6. Suar. tom. 4. de Pœnit. part. 2. disp. 25. scilicet 1. à num. 7. Card. Bellarm. de controversiis Christianæ Fidei, tom. 2. controversiali, lib. 4. de Romano Pontif. n. 25. Valentia tom. 4. disp. 7. q. 10. puncto 2. pag. 2. Camill. Borell. in summa omnium decis. tit. 6. à n. 1. Henr. in summa, lib. 9. c. 5. §. 5. Azor. instit. moral. part. 2. lib. 3. c. 30. quæst. 13. Guillelm. Redoan. de simon. c. 18. n. 4. Didac. de Araujo de Sacrament. tit. de Episcopatu, num. 1. & 51. me citato in hoc loco, Mart. de Alzedo de præcellentia Episcopalis dignit. p. 1. c. 1. à princip. & c. 8. num. 3. qui sub distinctione hanc questionem dirimunt, ut infra ostendetur.

Verum ut Episcopalis auctoritatis origo, & successio facilius percipiatur, sciendum est in Episcopis aliam esse potestatem ordinis, aliam jurisdictionis. Ordinis ea est potestas, ut sciat, & possit omnia Sacramenta conferre, Chrisma consecrare, Prædicationis manus exercere, alios ordinare, ad Eucharistiam summam præparare, & Sacerdotes creare. Finis vero unus est illis cum Sacerdotibus communis, qui est Sanctissimæ Eucharistiae consecratio, & offerre Domino verum Sacrificium, in quo universi Presbyteri pares sunt, quandoquidem eorum auctoritas à Deo ipso dependet. Episcopalis tamen Ordinis potestas ad hunc Eucharistiae consecrandæ, & offerendæ finem non ita proximè ordinatur, ac Sacerdotium, sed remotius, quatenus hoc perficit, & potestatem consecrandi per Sacerdotum institutionem confert: unde ad potestatem Episcopalis Ordinis tria propriæ, & in solidum pertinere, scilicet ordinare, consecrare, & confirmare, tradit gloss. verb. de talibus, in c. transmissam, de elect., refertur in Pontif. Romano in rub. de consecrat. Episcopi. Verum consecrare Ecclesias, & Calices, quamvis annexum sit Ordini Episcopali, cùm tamen sit Sacramentale, potest à Papa Sacerdoti committi, Henr. dict. cap. 5. §. 6. in com. lit. K. Sacraenta vero, quæ ex sola potestate Ordinis conferuntur, non possunt ministrari ab ullo, qui Ordinem ad illa requisitum non habeat: nec Summus Pontif. potest Episcopo prohibere ne Ordines validè conferat, quia circa Ordinis potestatem, quam præhabet Episcopus, vel Papa ordinans, habent se ut instrumentum liberum, sed ab alio motu, nempe à Christo, & ea potestas pendet à Papa consecrante in fieri tantum; quam Ordinis potestatem immediate à Deo Episcopi accipiunt nam respectu illius omnes Apostolos pares fecit, ac in hoc illos æqualiter ordinavit, ita ut nullatenus quæ Ordinis Episcopalis esse dixi, possint inferiori Prelato, qui Episcopus non sit, nec consuetudine, aliove jure speciali competere, Abb. in cap. accendentibus, de excess. Prel. post num. 2. ubi Add. Alex. de Nevo clarioribus id explicat verbis, & succurrit tex. in c. quanto, de consuet. & in cap. aqua, de consec. Ecclesie, vel altaris.

Jurisdictionis autem potestas ad mysticum fideliū corpus spectat, quibus toto Orbe terrarum diffusis, oportuit pro locorum amplitudine, Regnorumque frequentia illis assignari Antistites, ac Præfatos, quorum alii majorem, alii minorem jurisdictionis potestatem ad leges condendas haberent, prout necessitas, aut utilitas postulare videbatur. Potestas hæc jurisdictionis dividì solet in illam, quæ pertinet ad dignitatem Episcopalem, cuius meminit text. in d. c. accendentibus, scilicet cognoscere de causis matrimonialibus, publicas injungere penitentias, atque Indulgencias concedere; & in illam quæ dicitur simplicis jurisdictionis, nempe judicare, excommunicare, corriger, juramenta recipere à vassallis, confirmare, investire, beneficia conferre, instituere, cæteraque his similia, quæ suo

4. De officio, & potestate Episcopi,

- ¹² quæque loco explicabo. † Inter unam, & alteram jurisdictionis divisionem illa est differentia, quod de illis, quæ pertinent ad dignitatem Episcopalem solus ipse Episcopus consecratus cognoscit, exceptis Indulgencis, quas electus Episcopus ante consecrationem concedere potest, ut dixit D. Thom. in 4. sent. dist. 25. art. 2. & dist. 20. q. 1. art. 4. versic. ad secundam questionem, sequuntur Sot. ibi dist. 21. q. 1. art. 4. versic. hinc fit August. de Anconâ de potestate Ecclesie q. 21. Sylv. verb. Indulgeniae, num. 13. Ugolin. de potest. Episcopi, cap. 41. in princ. num. 1. De illis verò, quæ ad simplicem jurisdictionem spectant, cognoscit electus, & confirmatus, licet nondum sit in Episcopum consecratus, Rebuff. de pacificis possess. num. 243. quia exercitium jurisdictionis actu acquiritur per confirmationem, Cosm. in pragm. sanct. titul. de collatione. verb. nominationes, pag. 186. & ideo † poterit subditos de Iure communi excommunicare. Navar. in man.
- ¹⁴ cap. 27. num. 5. † & beneficia conferre. Cosm. d. tit. de collatione. verb. jurisdictione, pag. 181. Rebuff. d. tit. de pacificis possess. num. 251. Gonzal. ad reg. 8. Cancell. §. 4. proœm. num. 27. Ubi verò apud Sedem Apostolicam promovetur, litteras dictæ Sedis promotionem, consecrationemque continentes habere debet; alioquin ad suam Ecclesiam accedere, vel bonorum Ecclesiasticorum administrationem accipere, aut jurisdictionem aliquam exercere non potest, à nemineque absque hujusmodi litterarum ostensione recipi, obedientiave ei præstari, atque audiri debet. Ugolin. de potestate Episcopi, cap. 2. §. 1.
- ¹⁵ Bimembbris etiam (ut ad rem redeamus) ponitur distinctio Episcopalis auctoritatis, putà legis Diœcesanæ, & legis jurisdictionis, à gloss. 2. in cap. dilectus, de officio Ordin. afferente in illis consistere totum jus & potestatem Episcoporum. De definitione utriusque legis Diœcesanæ, & jurisdictionis, variè olim fuit à Doctoribus elaboratum, aliis afferentibus quod illa consistat in recipiendo, hæc verò in dando, seu conferendo: aliis aliter opinantibus, ut videre est apud Bertachin. tract. de Episcopo, lib. 4 p. 2. n. 80. cum seqq. Boter. tract. de synodo, p. 1. num. 61. cum seq. & p. 2. à num. 4. Cuch. instit. Iuris Canon. lib. 1. tit. 12. vers. hec jura. Dan. Venator in analysi juris Pontificij, lib. 1. tit. 31. num. 2. Fr. Emman. qq. Regular. tom. 2. q. 63. art. 2. Azor. instit. mor. part. 2. lib. 3. cap. 32. quast. 1. Zerola in praxi Episcop. p. 2. verb. Iura Episcopalia. Ex quorum dictis illa est verior definitio, quod lex diœcelsana sit ad quam spectat perceptio cathedralici, pars oblationum, charitativum subsidium, ac denique cætera omnia à quibus monasteria Iure communi sunt exempta: lex verò jurisdictionis est, quæ obedientiam, subjectionem, reverentiam, institutionem, correctionem, reformationem, jurisdictionem, pœnitentiæ indictionem, causarum audientiam, Sacramentorum collationem, eaque omnia complectitur, in quibus † monasteria diœcelsana Iure communi subjiciuntur; unde dispensationem esse de lege jurisdictionis, per e. ex transmissa, de translat. Prel. & gloss. in Clem. 1. de rescript. relavit Paul. Borgal. de irregular. p. 2. rub. an dispensatio sit de lege diœcelsana, num. 4. † Idem est dicendum de Canonica Episcopali, Petr. Ubald. de Canon. Episcop. cap. 1. n. 4. & c. 4. q. 5. Lap. de Castell. de Canon. port. num. 5.
- ¹⁸ Potestas hæc jurisdictionis Episcopalis, qualisque sit, quamvis à Deo Episcopis sit concessa, voluit tamen, ut in illa submissi essent Petro, tanquam capituli, & sèpè ad hoc designandum Petro multa dixit singulariter, & separatim, sed aliis Apostolis loquutus est conjunctim, & generaliter; unde ad Petrum, ut in Evangelio habetur Matth. 16. sic loquutus est: Tu es Petrus, & super hanc Petram edificabo Ecclesiam meam, & Ioan. 21. Pasce oves meas, non semel, sed ter. Pro sua fide specialiter oravit etiam: hinc etiam Chri-

stus Dominus in singulari dixit, Ioan. 10. Fiet unum ovile, & unus Pastor; & sic voluit unum esse Pastorem, non plures. Sed hanc potestatem pascendi contulit Petro, dum dixit, Pasce oves meas: & sic fecit eum Pastorem, & non plures loco sui; ipse enim erat, & est verus Pastor, & Pontifex, ut de ipso dicit Ioan. Ego sum Pastor bonus; alii namque Apostoli fuerunt coadjuvantes, & cooperantes; & ideo dicitur, quod Papa fuit assumptus in plenitudinem potestatis, alii in partem sollicitudinis, cap. ad honorem, de auctor. & usus pallii. Unde licet omnes Apostolos fecerit pares respectu consecrationis, & Ordinis, non tamen eos æquales fecit respectu jurisdictionis: in illa enim Petrus præfuit omnibus, ut notat glos. in d. c. in novo, & in c. loquitur 24. 1. † Et quidem, quamvis spiritualis, sacra & divina potestas sit, hoc est, à Christo Domino instituta, non à Repub. ut temporalis gubernandi potestas, sed à Romano Pontifice Christi Uicario, & Petri successore Episcopis datur, & ab eo manat ac pendet, ita ut inter ipsum, & cæteros Episcopos hoc differat, quod jurisdictione Romani Pontificis in totam Ecclesiam est Iure divino à Christo Domino instituta, & ab eo immediate accepta, ex resolutis per Henr. in sum. lib. 3. de Pœnit. cap. 5. §. 5. & Card. Bellarm. lib. 4. de summo Pont. cap. 23. ac Fagundez in quinque Ecclesie præcepta, p. 2. lib. 7. cap. 1. n. 22. † Cæterorum verò omnium Episcoporum jurisdictione est à Christo Domino instituta, sed à Romano Pontifice tanquam Christi Vicerario, & summo, ac primo totius Ecclesie Pastore susceppta, & ab eo veluti è fonte, Christi præcepto in illos derivata; & hinc est, ut summi Pontificis jurisdictionem nulla humana potestas aut ex toto abrogare, aut ex parte minuere, restringere, mutare, variare posse: at Episcoporum jurisdictionem Romanus Pontifex Iure potest tollere, minuere, mutare, restringere, aut variare, prout majorem, minoremve illis facultatem concedit, ut docent S. Thom. 2. 2. q. 184. art. 6. ad 1. & quest. 39. art. 3. Iordan. de majoribus Episcopi causis ad Papam deferendis, cap. 7. num. 8. & 9. Bannez 2. 2. quest. 3. art. 10. puncto 2. dub. 5. conclus. 5. Fagundez d. c. 1. n. 25.

Ratio autem cur jurisdictione cuiuslibet Romani Pontificis dicatur accepta proximè à Christo, & non jurisdictione alicujus alterius Episcopi, illa est, quia cum Romanus Pont. eligitur, ei jurisdictionem electores non dant, quia nemo dat quod non habet: sed dat ei immediatè Christus Dominus, supposita ea conditione electionis legitimæ, cum electio tantum sit veluti conditio, sine qua Romanus Pontifex à Deo jurisdictionem non acciperet: sed † cum aliquis Episcopus eligitur, & confirmatur à Romano Pontifice, vel ab alio auctoritate ipsius; electio, & confirmatio non est veluti conditio, sine qua Episcopus jurisdictionem à Deo non acciperet, sed est id per quod Romanus Pontifex dat ei jurisdictionem in ea provincia, cui præficitur. Henr. d. c. 5. §. 6. Hæc verò jurisdictione non est necessariò conjuncta ut naturalis proprietas cum consecratione Episcopali, ut videre licet † in Episcopo titulari, qui nullius diœcesis est Ordinarius Pastor; & in Episcopis, qui cum licentia Papæ renunciarunt dignitati, aut ob crimen privati sunt Episcopatu; quia ut supra dicebamus, potest Romanus Pontifex Episcopalis jurisdictionis plenitudinem ex ordinatione divina apud se radicatam habens, & à se tanquam à capite in aliquem pro aliquo loco derivatam coarctare, vel illi nullam demandare.

Quamvis igitur Episcopalis dignitas, ejusque jurisdictione, ut Ordinaria, & ex officio considerata, saltem in generali sit instituta à Christo Domino ad effectum, ut Petrus, & Successores Ecclesiam ejus per Episcopos gubernarent, ut constat ex verbis Pauli ad Ephes. 4. & 1. ad Corinth. cap. 12. dicens posuisse Christum in Ecclesia Pastores, id est Episcopos, & post Hieron. & alios

Pars I. Tit. I. Cap. I.

5

- alios exponit Suar. tom. 4. de Pœnit. p. 2. disp. 25. sect. 1. à n. 7. & ex loco Alterum 20. ibi, posuit vos Spiritus Sanctus Episcopos regere Ecclesiam ; quem locum in idem adducit Concil. Trid. sess. 23. cap. 4. Cardin. Bellarm. d. lib. 4. de Romano Pontifice, c. 15. Suar. d. loco, ubi id etiam probat ex auctoritate plurimorum Patrum, & ex ratione perfectæ Monarchiæ in Ecclesia per Christum dominum institutæ, inde meritò ex omnium consensu 25 resolvens † non posse totam etiam Ecclesiam hunc modum regiminis mutare, quod etiam post alios observaverat Covar. in reg. peccatum, part. 2. §. 9. num. 6.
- 26 * Tamen si Episcopalis iurisdictio, sicut etiam munus ipsum Episcopale, sumatur in particulari, prout scilicet in hoc, vel illo subjecto, respectu horum, vel illorum subditorum collocatur, non est de Iure divino, nec ab eo habet certos jurisdictionis gradus, qui augeri, vel minui nequeant ; sed totum pender à Summo Pontifice, per quem idem munus immediatè habetur in particulari, & à quo ipsius jurisdictionis immediatè conceditur, & derivatur, ut post D. Thom. pluribus in locis, & alios plures Theologos resolvunt Cov. ubi proxime, Suar. d. sect. 1. n. 10. cum seqq. Card. Bellar. d. lib. 4. e. 24. Valent. tom. 4. disp. 7. q. 10. punct. 2. pag. 2. col. 1.
- Hæc quidem verissima resolutio primo probatur in cap. ita Dominus, 19. dist. & in cap. quoties 24. q. 1. & ex aliis pluribus adductis per Doctores suprà citatos. Secundo probatur ex eo, quia ipse Romanus Pontifex solus est qui per se, vel per alios sua auctoritate & consensu creat, & transfert Episcopos, ut constat ex usu Ecclesiæ Romanæ, & ex tit. de translat. Episcopi ; ipse est, qui diœceses dividit, erigit, auget, minuit, sublimat, & deprimit, sive in totum, sive in parte, coarctando scilicet territorium, ut ultra eundem Ecclesiæ usum constat ex D. Bernardo epist. 141. ad Mediolanenses, dum inquit, potest Romana Ecclesia novos ordinare Episcopatus, ubi hactenus non fuerunt ; potest eos qui sunt deprimere, alios sublimare, proveratio sibi dictaverit, ita vi de Episcopis Archiepiscopos creare licent, & è converso, si necesse visum fuerit : subscripti Card. Bel. d. cap. 24. col. 2. prope finem. Suar. d. num. 10. col. 2. is tantus vir insignis sacrae Theologiae in Comitensi Academia Magister, die 25. Sept. anno D. 1617. Vlyssipone in domo professa sancti Rochi Societ. Iesu, in qua ille erat, vitam cum morte feliciter commutavit, ut refert Benedict. Aegid. in tract. de privileg. honest. art. 11. num. 14.
- 28 Deinde potest ipse Summus Pontifex extendere, vel limitare ipsam etiam jurisdictionem Episcopali muneri Iure divino cohærentem intrinsecè, ut ordinariam & quasi ex natura rei, dum scilicet postulat intrinsecè officium Pastoris animarum, & gubernatoris in spiritualibus, ad quod Episcopus assumitur, respectu eorum, quorum fit Episcopus, prout satis constat ab experientia ; tum in his, quæ pertinent ad forum externum, videlicet in dispensationibus circa vota, & impedimenta ad contrahendum matrimonium, aut ad Ordines suscipiendos, & similia, vel in absolutionibus à censuris, aut in concessionibus Indulgentiarum : tum etiam in his, quæ spectant ad forum internum, videlicet in reservatione casuum conscientiarum ; quæ quidem omnia, cum non fiant nisi per extensionem, vel limitationem Episcopalis jurisdictionis, ut patet, & nihilominus fiat per Summum Pontificem, signum præbent manifestum eam ab eo immediatè in particulari pendere, & derivari, & non à Iure divino ; aliter enim si ab hoc immediatè procederet, neutrum prædictorum ex propria dispensatione posset Summus Pontifex, juxta regulam cap. summa quidam 25. q. 1. prout bene argumentantur Card. Bellarm. & Suar. ubi proxime, & constat ex his, quæ circa eandem regulam prosequuntur D. Thom. 1. 2. q. 97. art. 4. ad 3. Sylvest. verb. Papa, q. 16. Almain. de potestate Ecclesie, cap. 13. & alij plures, ut per Covar. de sponsal. p. 2. c. 6. §. 9. n. 4. Azor. inst. mor. p. 2. lib. 6.

Aug. Barbosa de Episcop. Pars I.

c. 17. quas. 7. & lib. 4. c. 18. q. 2. & lib. 5. c. 3. à principi. Sed insurget aliquis objiciendo, quod Episcopi successerunt in locum Apostolorum, juxta text. in d. cap. in novo, vers. ipsiis, & Concil. Trid. sess. 23. cap. 4. in med. Can. lib. 6. de locis Theolog. cap. 8. ad decim. Bellar. d. lib. 4. cap. 25. Suar. in d. sect. 1. num. 12. & ante eos docuerat Augustin. in Ps. 44. dum exponens illud, pro patribus tuis nati sunt tibi filii, inquit, Patres missi sunt Apostoli, pro Apostolis filii nati sunt tibi, constituti sunt Episcopi, habetur in cap. quorum vices, 68. dist. At jurisdictio Apostolorum, ut infra ostendetur, est immediatè à Iure divino positivo : igitur ab eodem immediatè, & absque ulla limitatione concessa debet censer potestas Episcoporum, & per consequens independens à Summo Pontifice, prout alias jurisdictione cæterorum, qui post eum legitimè vocati fuerint ad Summum Pontificatum, independens ab eo Summo Pontifice, & immediatè à Christo accepta : probatur ex illa maxime ratione, quia succedunt Petro, qui immediatè à Christo Domino eandem jurisdictionem habuit. Confirmatur difficultas, quia † non potest Summus Pontifex ex toto, vel ex aliqua parte, aliquid eorum mutare, abrogare, & tollere, quæ sancti Apostoli considerunt, ut probat text. in c. sunt quidam, 25. q. 1. ibi, Vbi verò apertere Apostoli Domini, & eos secuti sancti Patres sententia liter aliquid definierunt, ibi non novam legem Romanus Pontifex, sed potius quod predicatum est, usque ad animam, & sanguinem confirmare debet : & in cap. contra statuta, & in c. onus quod, ead. causa, & quæst. & in cap. super eo, de bigamis, ubi ait Lucius III. cum bigamis contra Aopstolum dispensare non licet : idem dicit Innoc. III. in cap. nuper, & in cap. à nobis, eod. tit. At jurisdictio Episcopis competens est illa, quam Apostoli à Christo Domino receperunt, & habuerunt, cum eis successerint: ergo Iure divino, & independenter à Summo Pontifice illis esse tributam videbatur dicendum.

Pro responsione tamen supradictæ objectionis fatendum est cum probabili, & receptori sententia, omnes Apostolos immediatè habuisse à Christo Domino potestatem, quæ quidem licet ex ipsa Christi institutione esset Petri, ut capit. & Ordinarij eorum, etiam Principis, & Pastoris dispositioni subordinata, ad hoc, ut Conciliū convocaret, & alia obiret Præsidentis officia, ut post alios resolvunt Sot. in 4. dist. 20. q. 1. art. 2. col. 5. post med. Cov. in d. reg. peccatum, part. 2. §. 9. n. 5. vers. quartò, sic intelligentes illud Ioan. 21. Pasce oves meas, prout etiam procedunt text. in cap. in illis, in fine, 80. dist. & in d. c. ita Dominus, & in c. sacrosancta, vers. inter, 22. dist. Tamen hujusmodi potestas sic ad Petrum subordinata Apostolis à Christo Domino concessa in nihilo secundum se erat potestati ejusdem Petri inæqualis, sed potius absque ulla limitatione æqualis in totum Orbem, & ad omnes actus, quos Petrus agere poterat, idque non solum quoad Ordinem, & dignitatem consecrationis, ut suprà dicebamus, & existimat gloss. verb. pari, in d. c. in novo, & gloss. verb. Petrus, in c. loquitur, 24. q. 1. & gloss. ult. in c. in illis ; sed etiam quoad jurisdictionem, & potestatem administrandi, cum ejus etiam functiones sint de essentia munera Apostolici, & propterea non sit dubium easdem contineri in ea summa potestate, cum qua Christus missus est à Patre, ac eam omnem, quoad erat possibile, communicasse, & concessisse omnibus Apostolis, ut constat Ioan. 20. Sicut misit me Pater, & ego mitto vos, prout ex his & aliis fundamentis resolvunt plures, ut per Sot. d. art. 2. maxime col. 4. in fine, cum seqq. Cov. d. vers. quartò, Bellar. d. lib. 4. c. 22. in fine, & c. 23. & constat etiam ex Iuribus sic absolute, & absque ulla utriusque potestatis distinctione loquentibus, & proinde sic distinctè intelligentis in d. c. in novo : ibi, Pari consortio, & in d. c. loquitur, ibi, parem potestatem : & ibi, pari consortio.

Hæc itaque omnia circa Ordinis, & jurisdictionis potestatem parem Petro, & absque ulla limitatione in

A 3 Aposto

De officio, & potestate Episcopi,

Apostolis fatemur, sed non inde sequitur idem fore dicendum in aliis Episcopis, quamvis dicantur Apostolis succedere. Nam in primis hæc successio non est propria eo modo, quo unus, v.g. Rex succedit in omnibus ad antecessorem pertinentibus: neque enim eis successerunt in dignitate Apostolatus, nec in facultate utendi jurisdictione sua, prædicandi, & fundandi Ecclesiæ in toto orbe, quam ipsi Apostoli immediatè habebant à Christo Domino, ut habetur *Marci ult.* & *Math. ult.* Nec in dono linguarum, & miraculorum, nec in potestate scribendi libros canonicos. Deinde si Apostolis propriè succederent, planè hæc successio in omnibus Episcopis reperiretur: consequens autem hoc non est verum, ut patet de Tito, & Timotheo, & aliis qui, utpote jam creati Episcopi quo tempore adhuc vivebant Apostoli, non possunt dici illis successisse, quia scilicet propriè non succeditur, nisi præcedenti, & non existenti.

33 Licet tamen supponeremus hanc successionem propriè dari ex parte Episcoporum, tamen quod attinet ad jurisdictionem, de qua sermo noster est, non aderat ex parte decendentium Apostolorum aliquid, in quo ab Episcopis succedi posset. Apostolorum enim dignitas & jurisdictione personalis erat, utpote eis propter necessitatem illius temporis, & primæ fundationis Ecclesiæ speciali privilegio à Christo Domino commissa, non ut perpetuò in Ecclesia, quæ talis, duraret, sed ut cum Apostolorum personis extingueretur, prout solent privilegia personalia juxta vulgares regulas extingui, nisi quatenus per auctoritatem, & concessionem Summi Pontificis in vim humanæ jurisdictionis postmodum concederetur, prout ab eo dependenter conceditur. Quibus rationibus prædictam objectionem de successione Episcoporum solvunt eleganter Sot. d. col. 5. in fine, Suar. d.n. 12. Card. Bellarm. d. cap. 25. & ante eos censuerant plures, ut per Covar. eosdem sequutum d. §. 9. num. 6.

34 Ex quibus clariùs colliges, Jura suprà allegata ad probandam Episcoporum successionem, cum Suar. & Bellarm. ubi prox. intelligenda, & referenda esse ad aliam successionem, quæ scilicet fit respectu Ordinis sacri Episcopalis, vel ad aliam quæ fit solum impropriè, videlicet per quandam similitudinem & proportionem, quia nimis Episcopi post Summum Pontificem sunt Ordinarii Principes Ecclesiæ, sicut Apostoli ex privilegio fuerunt sub Christo, & postmodum sub Petro: prout etiam ob similem proportionem dicuntur Presbyteri succedere septuaginta duobus discipulis, ex Anacleto epist. 2. & ex Beda in cap. 20. Luce, cum tamen constet, Presbyteros non potuisse propriè succedere illis Discipulis respectu Presbyteratus, siquidem hi non fuerunt Presbyteri, nec ullum Ordinem, aut jurisdictionem à Christo suscepserunt, immò postea eorum aliqui, videlicet Philippus, & Stephanus, & alii ab Apostolis Diaconi ordinati fuerunt, *Aetor. 6.*

35 Neque obstat comparatio suprà adducta de successione per quam Summi Pontifices Petro succedunt: ex cuius fundamento & ratione probatur, eos suam certam & illimitatam jurisdictionem accipere immediatè à Jure divino, prout Petrus candem acceperat ab eodem; quia respondebat ex mente Soti d. col. 5. ante fin. & ex verbis Card. Bellarmini d. cap. 25. col. 2. post princip. magnum esse discrimin inter successionem, quæ fit Petro, & eam quæ fit Apostolis, propter quod de illa ad hanc argui non potest: cum enim Pastoralis Petri dignitas fuerit ei non solum tanquam Apostolo, sed tanquam Christi Vicario tradita, & instituta ab eodem Christo Domino tanquam ordinaria, & perpetuò mansura in Ecclesia, juxta illud, *Super hanc petram edificabo Ecclesiam meam, & tibi dabo claves Regni celorum, juncta explicatione Soti d. col. 5. ante fin.* & aliorum quos refert Covar. d. num. 6. consequitur, quod dum Romanus Pontifex succedit Petro, succedit

eidem ut Christi Vicario, & Pastori Ordinario totius Ecclesiæ, & per consequens quod ab illo immediatè habet jurisdictionem, à quo eam habuit Petrus: contrà verò in Episcopis respectu Apostolorum dicendum est, juxta supradicta, quia nec ex parte Episcoporum datur propria, sed tantum similitudinaria successio, nec ex parte Apostolorum superfuit aliqua jurisdictione ordinaria, in qua possent Episcopi succedere, cùm tota fuerit delegata, & à Christo Apostolis data ex personali privilegio in Ecclesia perpetuò non duraturo, juxta suprà resoluta, & resolvit Azor. d.p. 2. lib. 3. c. 30. q. 1 3. vers. dices. Ex quibus patet responsio sicut ad confirmationem prædictæ objectionis suprà relatum.

Constat igitur ex hucusque dictis, Episcopos habere suam jurisdictionem in particulari immediate à Summo Pontifice, & ab eo dependentem, proindeque eorum potestatem judiciariam extendi vel limitari ad plures, vel pauciores effectus. 36

C A P V T I I .

Episcopus quid significet, & quibus appelletur nominibus? & de ejus dignitate, vita, & moribus.

S U M M A R I U M .

- 1 *Episcopus apud Ethnicos veteres fuit nomen Magistratus, cuius erat panis, & ceterarum rerum ad cibum, & vicium pertinentium curam habere.*
- 2 *Episcopus Græcè dictus est, qui Latine dicitur spectulator, vel superintendens, eo quod illius praepuum munus sit gregis sibi commissi mores, & vitam explorare, & inspicere.*
- 3 *Summi Sacerdotes vocantur Episcopi, ad differentiam simplicium Sacerdotum.*
- 4 *Pontifices tantum, aliquando verò summi Pontifices nominantur Episcopi, cum ipsi Ecclesiasticos Ordines distribuant & disponant, & preordinatores sint in cunctis.*
- 5 *Præfules dicuntur Episcopi, quia in Concilio president.*
- 6 *Antistites appellantur Episcopi, quia ante alios stantes præminent populo.*
- 7 *Sanctissimi vocantur Episcopi, quia alios Sanctos efficere debent.*
- 8 *Legati Christi nonnunquam appellantur Episcopi.*
- 9 *Pastores Episcopi non impropriè dicuntur, sicut & subditi eorum similitudine oves appellantur.*
- 10 *Frates vocat Episcopos Summus Pontifex, quasi sibi aequales; Cardinales verò, & Reges filios.*
- 11 *Episcopatu ipso nulla major dignitas est in Ecclesia, & ideo Summus Pontifex hoc nomine non dignatur, cum aliquando vel Urbis Romana, vel Catholica Ecclesiæ Episcopum seipsum appelleret.*
- 12 *Illustres, & personæ egregiae appellantur Episcopi.*
- 13 *Præco Episcopus dicitur, ut annuntiet populo scelerâ aliorum.*
- 14 *Sal terra etiam dicitur Episcopus, ut condiat aliorum mores.*
- 15 *Lucerna super candelabrum posita ideo appellatur Episcopus, ut omnibus luceat probitatis, & doctrinae radiis.*
- 16 *Angeli dicuntur Episcopi, quia mittuntur ut muniti prædicaturi verbum Dei.*
- 17 *Ducis officium habet Episcopus, ut rectum iter subditis ostendat.*
- 18 *Medici appellantur Episcopi, ut sciant attemperare vinum oleo in curandis vulneribus.*
- 19 *Episcopum quem esse oporteat, à Christo Domino ostenditur in Evangelio.*
- 20 *Item ab Apostolo multis in locis.*

Pars I. Tit. I. Cap. II.

7

- 21 Episcopum custodem, mediatorem Dei & hominum esse dicit beatus Clemens Petri successor.
- 22 Episcopum virum divinum, ac divino numine afflatum dicit Dionysius Areopagita.
- 23 Episcopum esse dicit Ignatius, qui omni principatu & potestati supereminet, & quod homini licet, imitator est Christi veri Dei, Princeps Sacerdotum, imaginem Dei referens.
- 24 Episcopus quot nominibus significetur, Nazianzenus, & sacer Basilius ostendunt.
- 25 Episcopi dignitas, potestas, & jurisdictio ex institutione divina Presbyteratui supereminet.

EPISCOPI nomen Græcum est, & apud Etnicos veteres fuit nomen Magistratus cuius erat panis, & ceterarum rerum ad cibum & victum pertinentium curam habere, & ideo Arcadius Jureconsultus recensens munera personalia in l.munerum 2. §.Irenarchæ, ff.de munerib. & honoribus, sic ait: *Episcopi, qui presunt panis, & ceteris venalibus rebus, que civitatum populis ad quotidianum victum usui sunt, personalibus muneribus funguntur.* Et Cicero lib.7. ad Atticum, epist.20. scribit: *Vulnus Pompeius esse, quem tota haec campana, & maritima ora habeat in eorum, ad quem delectus, & summa negotii referatur.*

2 Hodie vero vocabulum istud factum est quodam modo proprium Christianæ Religionis, & veteri penè sensu observato, translatum à profano civili Magistratu ad sacros Ecclesiæ Præsules & Antistites, eo quod illorum præcipuum munus sit gregis sibi commissi mores & vitam explorare, & inspicere; & ideo Episcopus Græcè dictus est, qui Latinè dicitur Speculator, cap. Cleros, §.Episcopus, 21. dist. vel superintendens, cap. qui Episcopatum 8. q.1. Ita hanc Episcopi etymologiam referunt Hieron.Gig.in tract.de resident. Episcop. cap. 1. à num. 1. Anastas.Germon. de sacrorum immunit. lib. 3. cap. 8. Durantus in ration. div. offic. lib. 2. cap. 11. à num. 1. Alphonsus Alvarez Guerrero in speculo juris Pontif. lib. 1. cap. 4. Azor. instit.moral. p.2. lib. 3. cap. 27. q.1. Gonzal.ad reg.8. Cancel. gl.42. num. 18. Duardus in Bullam Cœne Domini, lib. 1. c.ap. 5. quest. 2. num. 1. Franc.de Mendoza in lib. 1. Reg. cap. 7. sect. 2. Magalaes in epist.ad Timoth. cap. 3. sect. 1. num. 2. Sebاست. Cæsar in relect. de Ecclesiast. Hierarchia, p.1. disp. 6. §.1. ex n. 1. Lotter. de re benefic. lib. 1. q. 9. n. 106. Acuña in comment.ad cap.Clericos, n.7. dist. 21. me citato in hoc loco, Alzed.de praefantia Episc. dignit. p.1. cap. 9. n. 2. Unde D.Ambros. de dignit.Sacerdot. cap. 6. Episcopum dici putat, quasi superinspectorem, ideoque & in solio eum in Ecclesia editiori residere: & ut ipse cunctos respicit, ita & cunctorum oculi ipsum respiciant. Speculator item dictus, teste Augustino lib. 1. de Civit. Dei, cap. 9. quasi populorum quibus præpositus est, observator, custos & præfector, qui speculetur & prospiciat populorum subditorum mores, & vitam. Hinc & Urbanus Papa in epist. ait, *Sedes Episcopis in Ecclesiis eret in indicant speculatorum, & potestatem judicandi & solvendi, atque ligandi à Domino eis concessam.*

3 Summi Sacerdotes vocantur Episcopi ratione Ordinis in cap. 1. §. per fontis, de sacra unit. in cap. ult. 3. q.1. & in cap. videntes, 12. q.1. & aliis relatis per Azor. d.cap. 27. q.1. vers. quæres, Joseph.Ludovis. Perusina decis. 74. num. 11. Pacian. de probat. lib. 2. cap. 28. n. 8. Redoan. de simon.tomo 2. p. 1. cap. 24. num. 3. Zerol. p. 2. verbo Episcopus, num. 13. Alzed. d.p. 1. cap. 9. n. 7. ad differentiam simplicium Sacerdotum, quia licet sex sint, quæ communiter ad omnes pertinent Sacerdotes, videlicet catechizare, baptizare, prædicare, confidere, solvere ac ligare; tamen ad Episcopum specialiter spestant, scilicet clericos ordinare, virginis benedicere, Pontifices consecrare, manus imponere, Basilicas dedicare, degradandos deponere, Synodos celebrare, Chris-

ma confidere, vestes & vasa sacrare, in fronte chrisma re, & benedictionem solemnam ante pacem dare, cap. perfectis, vers.ad Episcopum, 25. dist. c. quanvis, 68. dist. Summi etiam dicuntur Episcopi, quia ultra eos nullus est Ordo, c. de his, c. manus, de consec. dist. 5. Nam Episcopatus est major Ordo, qui sit in Ecclesia Dei, glossa verb. Episcopus, in proœm.lib. 6. gl. vers. de Episcopis, in c. quia periculosem, de sent. excom. cod. lib. Challan. in catal. glor. mundi, p. 3. consid. 25. Hojeda de incompar. benef. p. 1. num. 5. me citato in hoc loco Alzed. d.p. 1. cap. 8. num. 23.

Pontifices etiam appellantur in c. Pontifices, 7. q. 1. & in cap. Messana, de elect. & in d.c. quia periculosem, ibi: Pontificalis officii, de sent. excom. in 6. & Isidor. in d.c. cleros, vers. Pontifex, vocat eos maximos Pontifices, hoc est, maximos Sacerdotes. Filesc. de sacra Episc. auctor. c. 9. §. 5. in fine, Alzed. d.p. 1. cap. 9. n. 8. ipsi namque efficiunt Sacerdotes, atque Levitas: ipsi officia, & Ecclesiasticos Ordines distribuant, & disponunt, & præordinatores sunt in cunctis: ipsi quod unusquisque facere debet ostendunt. Durant. d. c. 11. n. 3. Azor. ubi proxime.

Præfules dicuntur, quoniam in Concilio præsident, c. quod translationem, de temp. ordin. Durant. d.c. 11. n. 4. Sebast. Cæsar d. disp. 6. §. 1. n. 4. vel quasi præ aliis salientes. Ignat. Borace in tract. de etymolog. nominis Papa, & Pontifex, c. 7. pag. 85. & Prælati, cum præsint universo populo sibi commisso ratione divinorum, & peccati. Lotter. de re benefic. lib. 1. q. 6. num. 88. cum seqq.

Antistites etiam nominantur, quia ante alios stantes præminent populo, vel ab ærti, quod est contraria, quoniam hæreticis contradicunt, ut pastores lupi, Durant. d. cap. 11. num. 5. Vivian. in praxi juris pat. lib. 3. cap. 1. num. 10.

Sanctissimi vocantur in authent. de sanctiss. Episc. collat. 9. & in Clem. 1. §. nec super, de paenit. Pacian. d.c. 28. n. 12. Nam qui alios sanctos efficere debet, necesse est ut sit sanctissimus: & maxima sanctitate præfulgere debet is, qui velut Sol quidam sanctitatis, in omnes alios, tanquam sidera quædam, sanctitatis suæ radios emittere tenetur. Hinc recte Eccles. 2. dicitur, *Ab immundo quis mundabitur? cui simile est illud Greg. Mor. lib. 7. Manus sordida aliam non lavat, & oculus plenus pulvere maculam non considerat: ita mundus debet esse, qui vult aliena corriger.* Alzed. d.p. 1. cap. 11. n. 7.

Legati Christi nonnunquam appellantur, prout in cap. accusatio quoque, in fin. 2. q. 7. & in d. Clem. 1. Specul. in tit. de legat. §. 1. Alphonsus Alvarez Guerrero in speculo juris Pontif. lib. 1. c. 28 paulò post princ. Pacian. d.c. 28. n. 12. Sebast. Cæsar d. disp. 6. §. 1. n. 4. Agia de exhib. auxil. fundam. 3. me citato in hoc loco Alzed. d.p. 1. cap. 9. num. 20.

Pastores Episcopi non impropiè dicuntur, sicut & subditi eorum similitudine oves appellantur ab ipso Christo Domino, Joan. 11. & 12. & ibi omnes sacri Interpretes: neque vero secundum illam abusivam significationem, qua dominus gregis pastor dicitur, ut Jacob filii ad Pharaonem dixerunt, *Pastores sumus;* quia per famulos ducebant gregem, & fœtu, lanaque fruebantur: sed potius officio, & cura, quam bonus pastor per seipsum, non ut mercenarius debet exhibere, vigiliisque perferre, ut Episcopi nomen sonat, id est, Speculator, ut suprà diximus: & ut pascere sonat, id est, per prata Scripturæ gregem deducere, ejusque fontibus potare, atque oleo scabiem inungere, docendo verbo, bonorumque operum exemplo, verbi Dominici prædicatione, ac Sacramentorum administratione, ut Pastoris officii esse proprium docet, & monet, & saepius inculcat Concil. Trid. sess. 6. de refor. cap. 1. & sess. 23. cap. 1. prosequitur Sotus de justit. lib. 10. q. 3. art. 1. ad med. Fusc. de visitat. lib. 1. cap. 4. à num. 23. & lib. 2. cap. 33. num. 20. Faciunt multa quæ de pascendi verbo in prædicta Christi Domini

auctoritate explicat Cardin. Bellarmin. tom. 1. de Roman. Pont. lib. 3. cap. 15. In cuius officij Pastoralis signum Baculum pastorale dari Episcopis notissimum est, & explicat text. in cap. unico, in fine, de sacra Vnct. Durant. in rationali divin. lib. 3. c. 15. Guido de Pancirola in thesauro variarum leet. lib. 1. c. 19. melius Durantus de riibus Ecclesiae lib. 2. c. 9. à n. 36. Apud quos videbis rationem, & veritatem illius historiæ, cuius meminit text. in c. unico. Quare scilicet Romanus Pontifex Baculo non utatur, cum tamen primus sit, & supremus Pastor universalis Ecclesiae, ut eruditè comprobat Bonif. VIII. in Extravag. unam sanctam, de majorit. & obed. inter communies.

- 10 Fratres vocat Episcopos Summus Pontifex, quasi sibi æquales; Cardinales vero, & Reges filios, cap. quam gravis 6. de criminis falsi, Felin. in proœm. Decrebat. n. 1. Deci. in cap. venerabilis, n. 2. de except. Cosm. in pragmat. titul. num. Cardinal. gloss. Cardinales, Sot. in 4. sent. dist. 2. q. 1. art. 4. col. 2. in fine. Lancel. in templo omn. iud. lib. 2. c. 5. n. 6. Alzed. part. 1. c. 8. n. 27. Nam cum nulla major dignitas sit in Ecclesia ipso Episcopatu, cap. 1. de privileg. cap. pen. de præbend. cum cœtatis sup. n. 3. in fine, Summus ipse Pontifex hoc nomine non dignatur; aliquando enim vel Urbis Romanæ, vel Catholicae Ecclesiae Episcopum seipsum appellat, c. si Episcopus 2. q. 9. cap. transmarinos, cap. Aphros, 98. dist. Gambarupt. de casibus reservatis cap. 1. n. 7. & 8.
- 11 Illustres dicuntur Bart. in l. omnes populi, ff. de just. & jure, Angel. conf. 276. Punctus talis, Card. Tusc. tom. 3. lit. E. concl. 237. n. 8. Scip. de Rubeis in aphorism. Episc. verb. dignitas, num. 3. Quamvis Bald. in l. ad similitudinem, C. de Episcop. & cler. velit Episcopum esse similem illustri personæ, non tamen esse illum. Vocantur etiam personæ egregiae, ad quos si testes esse velint, mitti debet instrumentum, ut in domibus suis testimonium reddant, si velint, gloss. in l. ad egregias, ff. de jurejur. Azor. d. c. 17. quest. 1. propè finem. Dicuntur etiam (ut ait Clemens V. in Clement. 1. §. pen. de pœnis,) Sanctissimi, spirituales patres, fratres, & Coëscopi Papæ, & columnæ coiprobantes Ecclesiae, c. 1. 3. que. 8. c. accusatio 2. quest. 7. Unde à sacris Canonibus Reverendissimi appellantur in c. perlatum, 88. dist. & in c. 1. 7. quest. 1. & in cap. generaliter, 16. quest. 1. Alzed. d. part. 1. c. 10. num. 24. perfectiores namque censemur Fratribus religiosis propter regendi officium, ait idem Clemens V. in Clem. exivi, de verb. signific. Sed & ipsi quoque debent se nimis honorare, & qui posteriores sunt ordine aliis in sedendo, & subscribendo, ac cœteris actibus loco cedere, ut statuit Greg. Papa in c. fin. 17. distinct. se quoque invicem eligere, invicem adjuvare, non autem persequi, aut nocere, vel ab alterius adiutorio subtrahere debere, sacri Canones admonent, ut in epist. Clem. ad Iacobum fratrem Domini, & in Concil. Arelat. c. 13. & in epist. Alex. Pape. Dicuntur quoque personæ magna. Cephal. conf. 1. n. 57. lib. 1. tom. 1. Excelse, conf. 2. num. 8. eod. lib. 1. Eminentissimi, Filefac. de sacra Episcop. auctor. cap. 9. pag. 191. Unde quamvis sint titulares, vocantur de jure Hispaniæ Señoria, l. 18. tit. 1. lib. 4. nova Recop. ubi Narbona gloss. 11. Garc. de nobilit. gloss. 38. §. 3. n. 55. Valenzuel. conf. 12. n. 95. tom. 1. & sunt Regij Consiliarij, l. 4. tit. 4. lib. 2. nova Recop. Parlad. differ. 10. n. 27. Bobadil. in sua politica, lib. 2. c. 17. n. 10.
- 12 Præco etiam Episcopus dicitur, ut annunciet populo scelera eorum, prout Isai. dixit cap. 58. relatus in cap. si rector, 43. dist.
- 13 Sal terre, Matth. ut condit aliorum mores sapientissimis institutis, ac præceptis, Alzed. d. p. 1. c. 9. n. 31.
- 14 Lucerna super candelabrum posita, Matth. eod. c. 5. ut omnibus luceat probitatis, & doctrinæ radiis.
- 15 Angeli dicuntur, Luca 9. qui mituntur ut nuncij prædicaturi verbum Dei, Alzed. d. part. 1. c. 9. n. 23.
- 16 Habet officium ducis, ut rectum iter subditis ostendat, ne (quod verendum est) cæcus cæco ducatum præbeat, atque ambo in foveam cadant, c. post translationem, vers. item si quis, de renunt. c. cum sit, de astate, & qualit. Alzed. d. p. 1. c. 9. n. 55.

Medici, ut norint attemperare vinum oleo in curandis vulneribus, c. discipl. dist. 45. Alzed. d. c. 9. n. 54.

Milites, Custodes, Leones, Angelii, & aliorum, quæ à S. Gregorio Nazianzeno connumerantur in carmine ad Episcopos, ut sua insuperabili potestate dæmonum impetus infringat.

Dicuntur denique fundamentum, columna, Pater, 19 Doctor Ecclesie, oculus & minister Dei, lapis Sanctuarij, & lux mundi. Garc. d. glos. 48. §. 3. num. 55. Filefac. d. tract. cap. 1. §. 2. pag. 3. Aggia de exhibendis auxil. fundam. 3. Mar. Alter. de censor. tom. 1. lib. 5. cap. 1. dist. 17. col. 1. lit. E. Unde Episcopus est persona excelsa. Cephal. conf. 2. n. 7. lib. 1. tom. 1. & egregia, l. ad personas, ff. de jurejur. Menoch. de arbitr. casu 70. n. 5. Gambar. de officio legati, lib. 1. num. 3. & spectabilis, Greg. Lop. l. 3. tit. 14. part. 4. & l. 11. tit. 5. part. 3. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 48. §. 3. numer. 55. à Ponte tom. 1. conf. 14. numer. 26. & Clarissimus, l. ad similitudinem, C. de Episcop. & Cler. Valenz. conf. 82. n. 63. tom. 1. ac proinde Magnates & proceres Regni sunt, & totius Regni, & Reip. præcipua membra. Greg. Lop. l. 6. titul. 9. part. 2. Mar. Alter. de censor. lib. 5. tom. 1. cap. 1. disp. 12. col. 1. lit. E. qui cum antiquitus residentiam facerent circa personam Regiam cum Magnatibus Regni, consulendi gratiâ, ut colligitur ex l. 19. tit. 3. lib. 1. Ordin. vers. y entones, ideo in Hispania, Regis consiliarij dicuntur, apud nos del Consejo de su Magestad, l. 31. tit. 3. lib. 2. ordin. ibi, Pero se fuero Obispo, l. 4. tit. 4. lib. 2. nova Recop. Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 9. num. 49. Parlador. de different. differ. 10. n. 27. Bobadil. in sua politica, lib. 2. c. 17. num. 10. & 15. c. 18. num. 61. quod idem observatur in Regno Neapolitano, Fab. de Anna conf. 122. num. 30. Et an & quando vocati à Rege teneantur ire, vide Selv. de benefic. p. 3. quas. 3. n. 12. Guillelm. Benedict. in c. Raynulius, verb. & uxorem nomine Adelasiæ, decis. 2. num. 50. Avil. ad c. 1. prætorum, gloss. mandamienos, numer. 9. & 10. Azeved. l. 3. tit. 3. lib. 4. nova Recop. Lancel. in templo omn. judic. lib. 1. cap. 2. de Rege, §. 3. de magnitudine Regali, Ioan. Garc. de nobilit. gloss. 9. num. 48. Bobadil. d. lib. 2. cap. 18. num. 61. Et in summa quot sunt necessitates hominum, tot ferè nomina attributa sunt Episcopis ex eadem similitudine, ut novarent se totidem officia obtinere, quæ ne singula prosequamur, cum se in omnes ferè causas, actiones, tempora, personas, ac dicecisis suæ necessitates effundant, infra commodioribus locis tractabimus.

Episcopum igitur Summus ipse Pontifex Christus Dominus Ioan. 10. eum esse dicit, qui sit ille bonus Pastor ovium, qui intret per ostium, quod ostium Christus est, & non aliunde, cui ostiarius Spiritus sanctus aperiat, qui cognoscat oves suas, & cognoscant eum oves ejus; nominatim vocet eas, & vocem ejus audiant, dux earum sit, yadat ante eas, & oves eum sequantur, quia vocem ejus ex frequenti doctrina, & verbi prædicatione cognoscunt: qui non modò mercede fluxam, & caducam non respiciat, non modò laboribus non defatigetur, non modò opibus, & facultatibus suis non parcat, honoremque suum non querat, lupis non cedat, aut oves non deferat; non modò infamiam, paupertatem, exilium, carcerem non metuat; sed vitam etiam ipsam, atque animam (si ita opus sit) libenter, & promptè pro ovibus suis donet, atque profundat. Matth. 5. Qui sit sal illud terræ, condendo, & ab omni labore conservando omni Christiano populo comparatum, Ioan. 8. Qui sit lux mundi. Lucerna super candelabrum posita, quæ omnia immunda purget, sterilia fecundet, etranitia illustreret, mœsta exhilararet, latentia prodat, ac in lucem proferat. Qui sit illa civitas inexpugnabilis in monte posita, undequaque illustris,

&

Pars I. Tit. I. Cap. II.

9

& quæ obscurari nullo modo posse, *Matth. 5.* Oculus universi, quo fano, & simplici, totum corpus sit lucidum, quo depravato, & lippiente, futurum sit tenebrosum. *Matth. 6.* Qui claves Regni cœlestis habeat, ut cui aperiat apertum sit, cui claudat perpetuo sit obseratum; qui potestate ligandi, & solvendi sit præditus, ut quocunque ligaverit super terram, sit ligatum in cœlis, & quocunque solverit in terris, sit solutum & in cœlis: quorum detinuerit peccata, detenta sint: quorum dimiserit, dimissa sint. *Ioan. 20.* quem qui audit, Christum audit, quem qui spernit, Christum & qui misit eum, Deum Patrem spernit, & conculcat, *Luca 10.* Qui fidelis sit servus, & prudens, quem constituit Dominus super familiam, ut det illi cibum tempore opportuno, *Matth. 24.* Qui sit operarius mes-sis ejus, ut fructum afferat, & fructus ejus maneat, *Ioan. 25.* Qui de mundo non sit, sicut & Christus de mundo non est, *Ioan. 17.*

²⁰ Hunc eundem Paulus hominem dicit esse ex hominibus assumptum, pro hominibus constitutum in his, quæ sunt ad Deum, ut offerat dona, & sacrificia pro peccatis, qui condolere possit iis, qui ignorant, & errant, ut qui & ipse circundatus est infirmitate, & propterea debet exorare atque offerre, quemadmodum pro populo, ita etiam pro semetipso pro peccatis: qui non sumat sibi eum honorem, sed vocetur tanquam *Aaron. 1.* *Paralipom. 23.* Nam & Christus non semetipsum clarificavit, ut Pontifex fieret, sed qui loquutus est ad eum, *Filius meus es tu, ego hodie genui te.* *Psalm. 2.* *Tu es Sacerdos in aeternum secundum ordinem Melchisedech,* *Psalm. 109.* Qui sit minister, & adjutor Dei, ac dispensator ministeriorum ejus, *Apost. 1. ad Corinth. 4.* Sapientibus, & insipientibus debitor, idem *ad Roman. 1.* cui datum est ministerium reconciliacionis, & posuit Deus verbum reconciliationis in ore ejus: qui legatione fungatur pro Christo, tanquam Deo exhortante per os ejus, *2. Corinth. 5.*

²¹ Illum etiam Clemens Petri successor *Const. Apost. lib. 2. cap. 30.* omnis sacræ scientiæ custodem esse dicit, mediatorem Dei, & hominum, in eo quod ad eum facit ministerio doctorem pietatis, secundum Deum parentem nostrum, qui per aquam, & spiritum regeneret nos in jus adoptionis filiorum Dei, Principem & Duxem populi Dei, Regem, atque Dynastam, *Exod. 17. 15.* hoc est, *terrestrem Deum,* post Deum, cui à nobis primus debeatur honos; de eo enim, & illis similibus scriptum esse docet, *Psalm. 18. Ego dixi, Dii estis, & filii Altissimi omnes vos.* Et illud *Exod. 20. Dii non maledicet.* Qui primus in omnibus locum tenet, divini honoris, quantum homini fas est, particeps; universi Cleri caput, totius autem populi, in his quæ sunt ad Deum, Princeps.

²² Item Dionysius Areopagita de cœlesti hierarchia, *c. 1.* Episcopum dicit esse virum divinum, divino nomine afflatum, qui omni sacra disciplina sit prædictus, perficiens ea quæ perficiuntur, omnemque Sacerdotalem doctrinam complexus; tradens item sacra procurusque eorum dignitate, qui scienter, & integrè prædicti sunt Sacerdotum perfectione, atque virtute, & in quo omnis, quæ eum attingit, hierarchia pure absolvitur, & cognoscitur.

²³ Divus vero Ignatius Ioannis discipulus in epist. ad *Smyrnenses*, definiens Episcopum, esse dicit qui omni principatu, & potestati supereminet, & quoad homini licet, imitator Christi veri Dei, princeps Sacerdotum imaginem Dei referens, Dei quidem propter principatum, Christi vero propter Sacerdotium. Nec enim Rege quisquam præstantior, aut quisquam similis ei in rebus creatis; nec Episcopo quicquam majus in Ecclesia, qui Deo consecratus est pro totius mundi salute: quem qui honorat, à Deo honorabitur; qui ignoratio afficit, à Deo punietur, sine quo nihil faciendum censet earum rerum, quæ ad Ecclesiam spectant;

neque baptizandum, ne que offerendum, neque sacrificium immolandum, neque oblationem celebrandam, neque conjugij unitatem faciendam, ut coniugium sit secundum Deum, non secundum carnem. Qui ubi comparet, ibi omnis sit Christiani populi multitudine, quemadmodum ubi Christus, ibi omnis astat exercitus cœlestis veluti Imperatori potestatis divinæ, omnisque intellectualis naturæ gubernatori, dispensatōri, quem vereri oportet ut Christum. Sic enim nobis præcipiunt divini Apostoli. Cui qui non obtemperat, ille sine Deo est, pietatis expers, Christum spēnens, ejusque ordinationi resistens, sine quo nulla est Ecclesia, nulla Sanctorum congregatio; absque cujus auctoritate qui agit, foris est, inquinatam habet conscientiam, infideli deterior: qui enim Christi sunt, Episcopi sunt; qui vero ab illo declinant, & cum impiis communionem amplectuntur, hi cum illis excidentur; nec enim Christi agricultura sunt, sed diaboli semen. Sacerdotium enim est omnium bonorum, quæ in homine sunt, supremus apex; qui adversus illum facit, non hominem ignominia afficit, sed Deum, & Christum *Iesum* primogenitum, qui natura solus est primus, & Summus Sacerdos. Laici enim Diaconi, Diaconi Presbyteris, Presbyteri Episcopis, Episcopus Christo, ut ipse Patri subjicitur.

²⁴ Pulcherrimè Nazianz. in *Apologetico primo, & oratione de laudibus Athanasij:* in funere item parentis, & in exhortatione ad Episcopos, atque sacer Basilius in epist. 61. eundem Episcopum depingentes, illum appellare solent Angelum Dei, candelabrum in Ecclesia Christi, Sacerdotem incruenta sacrificia offerentem, illustrem animarum custodem, magni Dei figuramentum in manibus suis portantem; Deum hominibus conciliantem, immortalis vitæ Doctorem, magnam vocem, & tubam sermonum Regalium, vivificantem virtutem, columnam, & firmamentum in domo Dei, scopulum eminentem, qui omnes fluctus errorum, & perseguitionum excipiat, frangat, & à populo Dei arceat, terrorem hæreticorum, custodem patriarum legum, omnis novitatis hostem, securim petram scindentem, linguam flumini irriganti similem, cordis profunditatem, fulgur celeritatis, sacri consilii apicem, sermonum mysticorum interpretem, ignem malæ, & vitiosæ materiæ purgantem, ventilabrum quo à gravibus dogmatibus levia discernuntur, gladium vitii radices exscindentem, percutientibus adamantem, dissidentibus omnia jungentem, magnetem veteris vitæ, & doctrinæ exemplum, ad quem item omnes necessitatum suarum nominibus confugientes, eum conjugis moderatorem, monachi legislatorem, simplicis itineris ducem, speculationi deditum Theologum, hilaris frenum, calamitosi consolatorem, canitiei baculum, juventutis magistrum, pauperis suppeditatorem, divitis dispensatorem, viduæ patronum, pupilli patrem, peregrini hospitem, fratris fratrum amatorem, ægrotantis medicum, sanæ valetudinis custodem appellant. Nam, ut ipse Salvator ait *Matth. 5.* Episcopus est velut civitas quædam supra monte posita, ad quam omnes in angustiis, tum corporis, tum animæ constituti confugere, & velut fons quædam publicus, unde omnes sientes bibere, & ut communis quædam medicamentorum omnium apotheca, unde ægri omnes membrorum suorum remedia expetere debeant, à quo cæci lumen, parvuli doctrinam, dubii consilium, inopes subsidium, viduæ protectionem, & variis tentationibus, ac scrupulis, & tribulationibus pressi medicinam pariter, & auxilium querere debent.

Ex quibus colliges, quæ magna sit Episcoporum dignitas, potestas, & jurisdictio, quos Presbyteris superiores esse ex institutione divina definivit Concilium Trident. *sess. 23. c. 4. & can. 6. & 7. & contra anti-quos, & nostræ ætatis hæreticos latè comprobat Cardin. Bellarm. contr. rov. Catholicum. 1. libro de Clericis,*

cap.

cap. 14. & ante eum Petr. Sot. de sacram. Ordinis, dist. 1. lect. 2. Castr. adversus heres, verb. Episcopus, & alii, de quibus Henr. in summ. lib. 10. c. 7. §. 2. litt. M. Suar. tom. 4. de pœnit. disp. 25. sect. 1. n. 4. Magalaes epist. 1. ad Timoth. c. 3. sect. 1. ubi Sotomajor super verb. fidelis servus, pag. 508. Sebast. Cæsar in relect. de Eccles. Hierarch. pari. 1. disp. 6. §. 1. n. 12. Non obstat text. in cap. olim, 95, dist. D. Hieronymi, in hæc verba, olim idem erat Presbyter, qui & Episcopus; quia respondetur secundum D. Thom. tantummodo D. Hieron. dicere nomina Episcoporum, & Presbyterorum, Apostolorum tempore incœpisse, non verò rem, seu dignitatem ipsam Episcopalem: vel quod primo tempore omnes Presbyteri simul essent Episcopi, & postea ad schisma vitandum aliqui in Presbyteratum solum, alii in Episcopos cœperint ordinari: sequitur Turrecr. de potestate Ecclesia lib. 1. cap. 78. cum seqq. Vel respondetur, quod magis placet Bellarmino ubi proxime, object. 6. nunquam D. Hieron. negasse Episcopos Presbyteris quoad Ordinis potestatem esse superiores, ut Aërius negabat, & alij negant hæretici, sed solum egisse de potestate Jurisdictionis, & regiminis, ut deducitur ex verbis dict. c. olim, ibi, unus de Presbyteris supponeretur omnibus: & quia constat ex c. legimus, 93. distinct. intentum Hieronymi esse refellere audaciam Diaconorum, qui se Presbyteris superiores esse contendebant, & in alia illud adducit argumentum, quod in Ecclesia primitiva nomen Episcoporum, & Presbyterorum non erat distinctum, & ad Presbyteros, & Episcopos pertinebat Ecclesiæ regimen secundum diversas functiones, de quibus c. seq. Diaconorum verò munus solum erat mensis ministrare, non profanis quidem, & conviviis, ut impiè Lutherus, & inconsideratè Cajetan. tradunt: sed Altari assistendo Sacerdoti celebranti, & sacram Eucharistiam fidelibus distribuendo, ut melius contra eos comprobavit Pigh. lib. 2. c. 4. vers. neque est, Bellarm. ubi proxime, cap. 13. Quod verò realiter distinctus esset ex Christi institutione uterque gradus, nunquam negavit D. Hieronymus, quod si in aliquo minus tribuit jurisdictioni Episcoporum, quam postea declaravit Ecclesia in re illis temporibus non admundum perspicua, non ideo dicendum est cum Aërio, vel hæreticis sensisse, ut contra Mich. de Medina benè advertit Bellarmin. ubi proxime, & ante eum latè Pigh. d. lib. 2. c. 9. vide dicta infra alleg. 1. n. 9.

CAPUT. III.

De Episcoporum electione.

SUMMARIUM.

- 1 Apostoli auctoritate accepta à Christo Domino, in sui locum Episcopos elegerunt & crearunt.
- 2 Episcopos, quos crearunt Apostoli, vita sanctis, totum ius eligendi, & creandi Episcopos ad Romanum Pontificem pertinuit, tanquam ad successorem Petri.
- 3 Papa secundum varia tempora ac varias temporum occurrentes circumstanias diversis personis ius eligendi Episcopos concessit, vel permisit.
- 4 Episcoporum electiones primis Ecclesiæ temporibus totius Cleri, & populi auctoritate fiebant.
- 5 Electiones Episcoporum aliquando Clero, & populo dabaniur, ut tam hi, quam illi Episcopum nominarent, & eligerent; aliquando vero ut Clerus eligeret, populus vero conseniret.
- 6 Principes世俗的 aliquando auctoritate proprias electionem, & nominationem Episcoporum faciebant; aliquando vero ipsa Romana Ecclesia potestatem eis eligendi, & nominandi Episcopos concedebat.
- 7 Hispaniarum Regibus à Romano Pontifice privilegium

- fuit indultum eligendi, & nominandi Episcopos.
- 8 Principibus aliquando concessum fuit, ut electio à Clericis facta valida non esset, nisi Principis accedit consensus.
- 9 Eligendi Episcopos potestas laicis concessa, vel permissa, quoad populos & seculares Principes abrogata noscitur optimis rationibus.
- 10 Eligendi Episcopos abrogata laicis potestate, illa penes omnes Clericos, & Religiosos remansit, ut in ea postea Clerici à Religiosis sint separati.
- 11 Eligendi demum Episcopos potestas ad solum Collegium in Collegiatis, & ad solum Capitulum in Cathedralibus redacta fuit.
- 12 Pape electio licet olim fieri non posset à solis Cardinalibus, sed adhibere oporteret Clericos Cardinales, & totius Cleri, & populi consensum, postea tota ad solum Cardinalium Collegium redacta fuit.
- 13 Papam soli Cardinales eligunt, non Concilium generale, si tempore quo fuerit Congregatum, Apostolica Sedes vacaverit.
- 14 Gratiani Canones in decreto inserti nullam habent juris auctoritatem.
- 15 Author cap. 1. de electione, non constat quis fuerit. Canonici eligunt Ecclesia viduata Pastore, Sede vacante, sepulso mortuo Episcopo, non prius. ibid.
- 16 Eligendi Episcopum potestas non omnibus Clericis Cathedralium, sed solum earum Canonici, seu Capitulo facta est.
- 17 Canonici proprie dicuntur, quide Capitulo sunt.
- 18 Dignitates, qua de communi mensa præbendam non habent, licet habeant stallum in choro, vocem non habent nec in Capitulo, nec in Episcopi electione.
- 19 Episcoporum ad electionem Canonici, qui in pupillari etate existunt, vocandi non sunt.
- 20 Pupillus ad emphyteusim quare possit nominare, ostenditur.
- 21 Furiosi eligere non possunt.
- 22 Canonicus dum in Subdiaconatus Ordine constitutus non est, nec vocem habet in Capitulo, nec eligere potest, cum declarationibus ibi positis.
- 23 Canonici supernumerarii, item suspensi, vel excommunicati, an possint eligere? remissive.
- 24 Canonici Clericos Ecclesiæ inferiorum, vel alios extraneos ad coëligendum an possint admittere, sub distinctione resolvitur.
- 25 Consuetudo specialis inducere, & efficere potest, ut Clerici aliarum Ecclesiæ, vel alias extranei, cum ipsis ad coëligendum admittantur.
- 26 Laici jus eligendi Episcopum consuetudine acquirere non possunt.
- 27 Consuetudo eligendi Episcopos ad Capitulum, & ad Canonicos spectans duravit usque ad tempora Bonifacii VIII. & Clement. V.
- 28 Electionis canonica consuetudo solum in Germania servatur.
- 29 Reges Hispanie, & Lusitanie nominandi, & praespondandi Episcopos in Ecclesiæ Cathedralibus quod jus habeant, ostenditur. Regibus Francie jus nominandi Episcopos indulto Pontificis est concessum. ibid.
- 30 Hispanie Reges à Carodo Magno privilegium nominandi ad Ecclesiæ Cathedrales non acceperunt.
- 31 Eligendi, seu nominandi jus super Cathedralibus competens Imperatoribus, Regibus, & aliis Principibus, in generalibus derogationibus non continetur.
- 32 Iuspatronatus ad Reges, & alios Principes spectans non comprehenditur in reservationibus, que per Regulas Cancelleria factæ sunt.
- 33 Lusitanie Reges in Cathedralibus eligendi Episcopos iuspatronatus, & privilegium obtinuerunt, quia vel Ecclesiæ dotarunt, fundarunt, aut ab hostiis potestate liberatas erexerunt, vel propriis redditibus auxerunt.

- 34 Cap. nobis 23. de jurepatron. declaratur.
Rex Hispaniarum sub mortali tenetur nominare ad Episcopatus non dignum, sed dignorem. ibid.
- 35 Electionem Episcorum ad populum jure divino periunere, falso contendunt hujus tempestatis heretici, & n.38.
- 36 Respondetur ad fundamenta hereticorum, & n.39.
- 37 Episcopi sibi eligere, vel nominare successores non possunt, nisi quatenus ex concessione Pontificis eis fuerit specialiter permisum, & n.40.
- 41 Successores Divus Augustinus, ac Beatus Valerius sibi elegerunt ex concessione Romani Pontificis, ut aliqui putarunt: vel melius secundum alios sibi successores non elegerunt, sed potius personas à se propositas Clerus, & populus per acclamationem consentiens elegit.
- 42 Potestas assumendi Episcopus ad solum Pontificem lege divina immediate pertinet, vel ad eos quiibus concesserit.
- 43 Clemens an Divi Petri successor extitisset, ostenditur.
- 44 Qualitates quae in eo requiruntur, qui est eligendus Episcopus, referuntur.
- 45 Laicus non potest in Episcopum eligi.
- 46 Dispensatio propter merita personarum cum laicis, & neophyis, ut possint Episcopi fieri.
- 47 Religiosus in Episcopum eligi potest.
- 48 Episcopus nullus invitis dari debet subditis.

APOSTOLI auctoritate accepta à Christo Domino in sui locum Episcopos elegerunt, & crearunt: nam singuli eorum idoneos præfecerunt Ecclesiarum Pastores, qui in cap. quorum vices, 68. dist. dicuntur Apostolorum locum tenere, Petr. Gregor. Syntagma. juris p.2. lib. 15. c. 12. n.7. dum ait jus eligendi Episcopos primùm patres Apostolos fuisse. Deinde vero primis illis Episcopis, quos creaverunt Apostoli, vita functis, totum jus eligendi, & creandi Episcopos ad Romanum Pontificem pertinuit, tanquam ad successorem Petri, cui data est à Christo Domino summa potestas in totam Ecclesiam, prout dicitur in cap. omnes, 21. dist. Semper enim, & omni tempore provisio omnium beneficiorum, & Ecclesiarum, etiam Cathedrales, Metropolitanæ, aut Primatales sint, ad Summum Pontificem pertinuit, & usque in hanc diem pertinet: tum ex plenissima illa potestate à Christo Domino data Petro, & Successoribus, ut in eodem proposito expendit Pontifex in c. 1. 22. dist. tum quia, licet fateri oporteat Episcopalem dignitatem lege Divina fuisse institutam distinctam à Presbyteris inferioribus, ut definit Concil. Tridentin. sess. 23. c. 4. & can. 6. & 7. ut dixi supra c. 2. n. 25. divisio tamen plebium, & diœcesum, ac erection, & distinctione beneficiorum ab Apostolis, eorumque Successoribus, atque ita ab Ecclesia, & jure Ecclesiastico facta noscitur, ut probant text. in d. c. 2. 22. dist. & in c. 1. cum seqq. 80. dist. & ostendam infra c. 7.

Postea vero secundum varia tempora diversi modi in electionibus Episcorum ab ipsis Summis Pontificibus fuerunt præscripti, & juxta varias temporum occurrentes circumstantias variis personis jus eligendi Episcopos ab eisdem Pontificibus concessum, sive permisum reperitur: tangit Petr. Greg. d. lib. 1. c. 12. à num. 7. cum seqq.

4 Primis enim illis temporibus totius Cleri, & populi auctoritate electiones Episcorum siebant, ut constat ex auctoritate antiquissimorum Pontificum: nam Anacletus Pontifex V. à Petro, qui circa annum centesimum Christi Romanæ præfuit Ecclesiæ, hoc satis decidit, ut refertur in c. ult. 79. dist. dum ait, electionem (sic enim legendum est, non electiorem, cum Petr. Gregor. ad Decretal. tract. de elect. cap. 5. n. 2.) Summorum Sacerdotum sibi Dominus reservavit, licet electionem bonis Sacerdotibus, & spiritualibus populis concessisset, cō-

sonant sequentes Pontifices, Stephanus I. in cap. nosce, ibi, convocato Clero, & populo. Cœlestinus I. in cap. cleri, Leo I. in cap. vota, cum seqq. 63. dist. & est optimum Concilii Tolet. decretum in c. ult. 5. sed nec, 51. dist. qui mos, & consuetudo ex D. Pauli juvatur auctoritate 1. ad Timoth. 3. dum in ordinatione Episcorum requirit, ut habeant bonum testimonium, etiam ab eis, qui foris sunt. Item D. Hieron. relatus in cap. licet 8. q. 1. ibi, & populi presencia, juncto ibi, ne qua postmodum retractatio cuiquam, ne quis scrupulus resideret, & Gratian. in cap. qui longè, in fine, ibi, tunc enim in Ecclesia Dei rite præficietur Antistes, cum populus pariter in eum clamaverit, quem clerici communis voto elegit, 63. dist. explicat bene Petr. Gregor. d. cap. 5. n. 10. & 16. ubi rei historiam latè prosequitur, eandemque resolutionem agnoscunt Francisc. Borsat. conf. 126. à n. 8. tom. 2. Azor. institut. moral. part. 2. lib. 3. cap. 17. q. 3. Vivian. in praxi Juris patron. part. 1. lib. 3. c. 1. n. 25. Jul. Lavor. variar. lucub. tom. 1. tit. 4. c. 15. n. 1. Salgado de protect. Regia. tom. 2. part. 3. cap. 10. n. 230. me citato in hoc loco, Maurit. de Alzedo de præcellent. Episcop. dignit. part. 1. c. 3. num. 1. rectè advertentes & non parifor- miter, sed diversimodè electionem Clero, & populo datam esse; aliquando vero Clero, & populo pariter datam fuisse, ita ut tam hi, quam illi Episcopum nominarint, designarint, & elegerint, c. Episcopo, ibi, post electionem Cleri, & populi, c. lexit, ibi, Clerum, & plebem ejusdem Ecclesie elegisse, 63. dist. c. factus, ibi, de plebis, que tunc adfuit suffragio, . q. 1. Deinde vero in melius hoc more reformato, constitutum est, ut Clerus eligat, populus vero consentiat, & optima ratione, ut docuit Stephanus Papa in d. c. nosce, 63. dist. ibi, Sacerdotum quippe electio est, & fidelis populi consensus adhibendus, quia docendus est populus, non sequendus; optimus text. in d. c. vota, eadem dist. ubi vota civium testimonio populorum expenduntur, & Clero electio datur, & refert Cyprian. lib. 5. epist. 2. Cornelium Papam electum fuisse à pluribus Episcopis, adhibito testimonio, & suffragio totius Cleri, & populi. Non obstat quod in can. 1. Apostolor. legitur, Episcopum à duobus, aut à tribus Episcopis ordinandum, quia non de electione, sed de consecratione Episcorum interpretandum est, & in eo canone verbum χειροτονία, non electionem, sed consecrationem significat. Ita Vincent. Capot. variarum publici, & privati juris disputationum lib... cap. 3. in princip.

Circa præsumptam auctoritatem Principum saecularium in electionibus Episcorum similem reperties varietatem: nam aliquando vel ipsi auctoritate propria electionem, & nominationem faciebant, ut de Constantio Constantini Magni filio, & aliis ante Valentianum, ex Nicephor. Euseb. Socrat. & Theodor. explicat Petr. Greg. d. c. 5. n. 5. Aliquando vero ipsa Romana Ecclesia aliquibus fecit potestatem eligendi, & nominandi Episcopos, atque etiam Romanum Pontificem, ut de Adriano Pontifice constat, qui Carolo Magno & hoc privilegium indulsit remunerationis ergo, ob insignia beneficia ab eo in ipsam Sedem Apostolicam prolata, quæ referuntur in c. Adrianus, 2. 63. dist. & in c. hinc est, 16. q. 1. primum Pipinum illud jus ex concessione Zachariæ Summi Pontif. habuisse, referunt Lup. Ferrar. Abbas à consiliis Calvi Imper. Vincent. Capot. d. træt. c. 5. quod postea Carolo Magno, & Imperatoribus Germaniæ attributum est: tandem concordatis inter Leonem X. Pont. Max. & Franciscum Primum Francorum Regem initis, electiones sublatae sunt, & jus nominationis in Episcopatibus, monasteriis, & aliis Sacerdotiis, exceptis quibusdam, Regibus Galliæ attributum est. & Hispaniarum etiam Regibus in d. c. cum longè, id concessum reperitur, ibi, quoque regalis potestas elegerit: unde Duar. de sacris Ecclesiæ ministeriis, lib. 3. c. 11. conatur deducere jus regiae, quo fruuntur Galliarum Reges in provisionibus beneficio